

פֶּתַח אֱלֹהֵינוּ הַמְּבַאֵר

בְּסֵפֶר הַזֶּה בָּא בְּאֹר מְאֹמֵר פֶּתַח אֱלֹהֵינוּ הַנְּבִיא זְכוּר לְטוֹב, וְכֵן עוֹד מְאֹמְרִים וּתְפִלוֹת מֵהַזְהַר הַקְּדוֹשׁ, שֶׁנִּהְיָגוּ עִם יִשְׂרָאֵל קְדוֹשִׁים לֹמֵר קֹדֶם הַתְּפִלָּה. וְהוּא שֶׁעַר לְפִתְיַחַת הַלֵּב וְסִגּוּלָה גְּדוּלָה לְקַבְּלַת הַתְּפִלָּה, כְּמוֹ שֶׁכָּתְבוּ הַחֵיד"א (בְּסֵפֶר מוֹרָה בְּאַצְבָּע) וְהַרִי"ח הַטוֹב וְעוֹד צְדִיקִים קְדָמוֹנִים. וּבְזִכְרוֹת לַמּוֹד זוֹה"ק יִתְקַבְּלוּ הַתְּפִלוֹת וְיִרְאוּ יִשׁוּעוֹת נִפְלְאוֹת, כְּדַבְּרֵי הַצֶּה"ק הַמְּקַבֵּל רַבִּי מִשֶּׁה זְכוּתָא זִי"ע, דְּבִכְחַל לַמּוֹד הַזְהַר לְהַפְּדֵי הַטְּבַע, וּלְגַלּוֹת נְסִים, וּמֵה יִקְרוּ דְּבָרֵי קְדָשׁוֹ שֶׁל הַצֶּה"ק הַמְּקַבֵּל הַמְּלוֹבֵן רַבִּי יַעֲקֹב אַבִּיחֶצִירָא זִי"ע (בְּגֵדֵי הַשָּׂרָד), שֶׁחֻבְּהָ עַל כָּל אִישׁ יִשְׂרָאֵל לְבַקֵּשׁ לְדַעַת סוּדוֹת ה', כִּי בְּלַעֲדֵי זֹאת אֵין יִכְלַת לַעֲלוֹת הַתְּפִלָּה, (הוֹבָא דְּבָרֵינוּ בְּהַתְּחִבָּה בְּהַקְּדָמָה לַסְּפָרָא דְּצִנְיַעוּתָא, שֶׁבְּהוֹצָאת מִפְּעַל הַזְהַר הָעוֹלָמִי, וְכֵן נִדְפַס בְּתַקּוּנֵי זְהַר הַקְּדָשׁ עִם לְשׁוֹן הַקְּדָשׁ, וּבְסֵפֶרֵי זְהַר הַשְּׁפָת) וְגְדוּל כַּח הַזוֹהַר"ק אֶפִּילוֹ בְּאַמִּירָה (עֵין סֵפֶר אֹר הַזְהַר, רְאֵה עוֹד סֵפֶרֵי תַקּוּנֵי זְהַר הַתְּחַדֵּשׁ הַמְּחַלֵּק, ב"כ). וּבְלִי לַמּוֹד הַזְהַר הַקְּדוֹשׁ לְפָנֵי הַתְּפִלָּה אִי אֶפְשָׁר שֶׁתִּתְקַבֵּל הַתְּפִלָּתוֹ. - וּבְכַמּוּה דְּקוֹת שְׂאוֹמֵר תְּפִלוֹת אֵלוֹ יִכּוֹל לְהַפְּדֵי הַכַּל לְטוֹבָה וְלַהֲיוֹת מְבִנֵי עֲלִיָּה, לְזִבּוֹת ל"עֵין לֹא רְאֵתָה אֱלֹקִים זֹכְרָתָךְ יַעֲשֶׂה לְמַחְפָּה לּו".

יֵצֵא לְאוֹר לְקַבּוֹד יוֹמָא דְּהֵילֻלָא שֶׁל הַמְּקַבֵּל הָאֱלוֹקִי צְדִיק יְסוּד עוֹלָם מְלֶאךָ ה' צְבָקוֹת הַרִיחַ הַטוֹב מִן רַבִּי יוֹסֵף חַיִּים מִבְּנֵי דָאֵר זִיע"א
י"ג אֱלוֹל תַּשְׁע"א בֵּית שְׁמֶשׁ (ק"ב שְׁנָה [102] לְקַטְיָתוֹ, תַּרְס"ט-תַּשְׁע"א),
וְזָכִינוּ עִתָּה לְפָרְסָם מִשְׁנָתוֹ ק"ב וְנָקִי
כַּעַת יו"ל בַּעֲהַשִּׁי"ת בְּמַהֲדוּרָא תַּשְׁיַעִית נִיסָן תַּשְׁע"ב לַפ"ק

הוצאת:

שע"י "חברה מזכי הרבים העולמי"
מפעל עולמי להצלת הדת

מיסודו של הגה"צ רבי שלום יהודה גראס
כ"ק מרן אדמו"ר מהאלמין שליט"א

MIFAL HAZOHAR HOILUMI
C/O CHEVREH MAZAKEI HARABIM HOILUMI
Under The Supervision Of Rabbi Sholom Yehuda Gro
The Head Of The Rabbinical Court Of Holmin

"מפעל הזוהר העולמי"

רחוב נוהל לביש 24/8 רמת בית שמש ארץ ישראל
טל: 054-843-6784 / פקס: 02-995-1300
hazohar.com@gmail.com

מִפְתֵּי

- 1הקדמה
- 3תפילה קצרה לאומרה קדם הלימוד
- 4תפלה קודם למוד הזהר
- 6תפלה לרפואות וישועות
- אפתיחת אליהו הנביא
- בקום רבי שמעון
- לויהי רעוא
- לדאמר רבי שמעון
- מולאחר קריאת הזהר יאמר תפלה זו בכוננת הלב:
- מטקדיש על ישראל נסח ספרדי (ע"מ)
- נקדיש דרבנן - נסח ספרד (חסידי)
- נאעל ישראל ועל רבנן ועל תלמידהון ועל כל

הַלּוֹמֵד זוֹהַר הַקְּדוּשׁ שְׁעָה אַחַת בְּחוּל
כְּמוֹ מֵאָה אֶלְף שָׁנָה תּוֹרָה,
וּבִשְׁבַת, כְּמוֹ מֵאָה מְלִיוֹן שָׁנָה תּוֹרָה,
(כְּפֶסֶא מְלֶךְ, הַרִי"ח הַטּוֹב, אוֹרְחוֹת צְדִיקִים, אָבוֹת דָּר'
נְתָן), כִּי אֲמִירְתּוֹ לְגִבוּהַ, וְלִמּוּד כְּעֶשֶׂר
דְּקוֹת יַעֲלֶה לוֹ: בְּחוּל כְּשֶׁבַע עֶשְׂרֵה אֶלְף
שָׁנָה תּוֹרָה, וּבִשְׁבַת: כְּשֶׁבַע עֶשְׂרֵה
מְלִיוֹן שָׁנָה תּוֹרָה. - וְעַל יְדֵי קוֹנְטָרַס זֶה
שְׂיִהְיֶה יָד הַכֹּל מְמַשְׁמֵשִׁין בּוֹ, יִזְכּוּ
לְלַמֵּד וּלְלַמֵּד לְשִׁמּוֹר וְלַעֲשׂוֹת וּלְקַיֵּם.
וְהוּא יִסּוּד גָּדוֹל לְמִנוּעַ עֲנִיּוֹת וְאַסּוֹנוֹת
וְאוֹרֶךְ הַגְּלוּת, (תִּיקו"ז תי' ל') וּבּוֹ יִמְצְאוּ
אֲדַמּוּרִי"ם רַבָּנִים, מְגִידֵי שְׁעוֹר וְרֵאשֵׁי
יְשִׁיבוֹת, מְלַמְּדִים וּמְחַנְּכִים יְלָדֵי יִשְׂרָאֵל
הַטְּהוֹרִים, וְכֹל אִישׁ יִשְׂרָאֵל, אֶת הַדֶּרֶךְ
אֲשֶׁר יִלְכוּ בָּהּ, וְאֶת הַמַּעֲשֵׂה אֲשֶׁר
יַעֲשׂוּן.

הַקְדָּמָה

יְשׁוּמְחוּ הַלּוֹמְדִים וַיְגִילוּ הַמִּתְפַּלְלִים. בְּשֶׁבַח וּבְהוֹדָיָה לַהֵשֶׁם יִתְבָּרַךְ הֵנְנוּ שׁוֹמְחִים לְהַבִּיא לַפְּנֵיכֶם אֶת הַסֵּפֶר הַיָּקָר פְּתַח אֱלֹהֵינוּ הַמְּבַאֵר, הַמְּפָרֵשׁ אֶת הַתְּפִילָּה "פְּתַח אֱלֹהֵינוּ" בְּלִשׁוֹן צְחָה וּבְהִירָה הַשְּׁווֹה לְכָל נֶפֶשׁ, וּבְכָה, בְּרָגַע אַחַת יְכוּלִים לְזַכּוֹת לְעוֹלָמוֹת נֹצֵחַ! "עֵין לֹא רֵאתָה", וְעַל יְדֵי שְׁתַּזְכָּה לְחַבְּרָה, כָּל הַשָּׂכָר הוֹלֵךְ גַּם אֵלֶיךָ.

וּכְאֲשֶׁר כָּל יִשְׂרָאֵל יֹאמְרוּ "פְּתַח אֱלֹהֵינוּ" נִזְכָּה שְׂיָבֵא אֱלֹהֵינוּ וַיְבַשֵּׁר אֶת בֵּיאת הַגּוֹאֵל.

וְאִם בְּזָכוּתְךָ יִתְאַרְגְּנוּ עַשְׂרֵי יְהוּדִים לֹמְרֵי אֶת הַתְּפִלוֹת, אֵין לְשַׁעַר אֶת גּוֹדֵל זְכוּיֹתֶיךָ וּבִפְרָט שְׂבֻזָּהּ הַקְדוּשׁ (פ' וַיֵּצֵא קַס"א). כְּתוּב: כָּל מִה שְׁנוֹתָנִים מִשְׁמַיִם הוּא בְּאֵלֶיךָ, וְעוֹד כִּידוּעַ כָּל עֲשָׂרָה בֵּיה שְׂכִינְתָא שְׂרִיא, וּבְכָה מְחַשְׁבִּים לָךְ כָּל מִנְיַן יְהוּדִים כְּמוֹ אֵלֶיךָ עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד, וְכָל אֶחָד נוֹטֵל שָׂכָר כְּנֶגֶד כּוֹלָם ס"ה: לְמִנְיַן יְהוּדִים, מְקַבֵּל עַל שְׁעָה בְּשַׁבָּ"ק טְרִילִיוֹן שָׁנָה תוֹרָה, וְכָל שְׂתַּוּסְפוֹ לּוֹמְדִים כֵּן יִכְפַּל שָׂכָרוֹ עַד אֵין קֵץ. וּמִי

פֶּתַח אֵלֵיהֶוּ הַמְּבַאֵר

יוכל לחשב את גודל השֵכֶר הנִצָּחִי שֵׁיש לך מִכָּן בְּוִדְאוֹת! וּבְוִדְאֵי תִזְכָּה לְחַיִּים טוֹבִים וְאַרְיכוֹת יָמִים בְּבְרִיאוֹת הַשְּׁלֵמוֹת, שְׁפַע קוֹדֵשׁ וּבְרָכָה וְהַצְלָחָה, וְכָל מִינֵי יִשׁוּעוֹת.

וּבַחֲלוֹקֵת הַסֵּפֶר הַזֶּה אֶתְּה מְזַכָּה אֶת כָּל יִשְׂרָאֵל, וְכַתֵּב הַגֵּר "א בְּמִשְׁלֵי (י"ב, י"ד), [וְרָאָה אוֹהֵב יִשְׂרָאֵל פ' קָרַח] גּוֹדֵל הַזְּכוֹת שֵׁיש לְמִזְכָּה הַרְבִּים וּמוֹכִיחַ אֶת חֲבֵרוֹ, שָׂאֵם שָׁמַע, מְקַבֵּל שֵׁכֶר עַל כָּל מָה שֵׁיעֲשֶׂה לְדוֹרוֹת, וְגַם אִם לֹא שָׁמַע, אִזּוּ מְקַבֵּל כָּל חֶלְקוֹ הַטּוֹב, וְזֶה שֶׁלֹּא שָׁמַע לוֹקַח מִמֶּנּוּ אֶת חֶלְק הַגִּיּוֹנוֹם שְׁלוֹ. וּבְזֶהר (פ' תְּרוּמָה קכ"ט ע"א) אָמְרוּ שִׁשְׁרִיף הָאָדָם לְמִרְדֵּף בְּתֵר חִיבֵיָא וּלְמִזְכָּה לְהוּ כְּמָאן דְּרִדִּיף בְּתֵר חִיּוֹ, עַכ"ל. וּבְלֵי שׁוּם סֵפֶק אִם כָּל הַיְהוּדִים מְנַעֵר וְעַד זָקֵן וּבְפֶרֶט תִּינוּקוֹת שֶׁל בַּיִת רַבֵּן בְּהַבֵּל פִּיהֶם הִטְהוֹר יֹאמְרוּ תִפְלוֹת אֵלּוֹ כָּל יוֹם, נִזְכָּה לְפֶתַח אֶת הַשַּׁעַר לְאַלְיָהוּ הַנְּבִיא זְכוּר לְטוֹב שִׁיבּוֹא וַיִּבְשְׂרֵנוּ, וְתַכְּף יָבוֹא מְשִׁיחַ צְדִיקֵנוּ וַיִּגְאַלְנוּ, בְּרַחֲמִים בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ אָמֵן כֵּן יְהִי רָצוֹן. לְמַעַן הַשְׁכִּינָה הַקְּדוּשָׁה לְתוֹמְכָה וּלְסַעֲדָה לְפֶתַח אֶת הַשַּׁעַר לְאַלְיָהוּ הַנְּבִיא וּלְבִשָׁר הַגְּאוּלָּה כְּהַבְטַחַת הַרְעֵיָא מֵהִימְנָא "בְּדָא יִפְקוּן מַגְלוּתָא בְּרַחֲמֵי".

תְּפִילָּה קְצֶרָה לְאוֹמְרָהּ קִדְּם הַלִּימוּד

לְשֵׁם יְחִוּד קִוְּדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא וְשְׂבִינְתִּיה
 וְכוּ'. עַל יְדֵי הַהוּא טָמִיר וְנַעְלָם בְּשֵׁם
 כָּל יִשְׂרָאֵל לְאַקְמָא שְׂבִינְתָא מַעְפְּרָא,
 וְלַעֲלוּי שְׂבִינְת עוֹזְנוּ אִם הַבְּנִים שְׂמַחָה, עַל
 יְדֵי הַהוּא טָמִיר וְנַעְלָם בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל.
 הַרִינֵי מִקְשֶׁר עֲצָמֵי בְּלִימוּד הַקְּדוּשׁ הַזֶּה
 בְּנִשְׁמַת כָּל הַתְּנָאִים וְהַצְּדִיקִים
 הַכְּתוּבִים בְּזוֹתֵר הַקְּדוּשׁ וּבְרֵאשֵׁם הַתְּנָא
 הָאֱלוּקֵי רַבֵּי שְׂמַעוֹן בַּר יוֹחָאי וְרַבֵּי אֶלְעָזָר
 בְּנוֹ. וְעַל יְדֵי זֶה תִּתְקַיֵּים תְּפִילַת דְּדוּד הַמְּלֶכֶךְ
 ע"ה (תְּהִלִּים ס"א ד'- ה') כִּי הָיִיתָ מְחַסֵּה לִי
 מִגְּדֹל עֵז מִפְּנֵי אוֹיֵב. אֲגוּרָה בְּאַתְּלֶכֶךְ עוֹלָמִים
 אַחֲסָה בְּסִתֵּר בְּנִפְיֶךָ סֵלָה. וְאַזְכָּה
 שְׂבִלִימוּדֵינוּ זֶה יְהִי שְׂפַתוֹתֵיהֶם דּוֹכְבוֹת
 בְּקָבֵר, לְמַעַן שְׂמוֹ בְּאַתְּכָה לַעֲשׂוֹת נַחַת רוּחַ

לְיוֹצְרֵנוּ וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹן בּוֹרְאֵנוּ. וּבַחֲדָרִין סִפְרָא
 סִפְרָא הַזּוֹהַר, יִפְקֹן יִשְׂרָאֵל מִן גְּלוּתָא
 בְּרַחֲמֵי, יִרְאֶה אֵל עֲבָדֶיךָ פְּעֻלָּךְ וַחֲדָרְךָ עַל
 בְּנֵיהֶם. וַיְהִי נָעַם אֲדָנִי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה
 יָדֵינוּ בּוֹנְנָה עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ בּוֹנְנָהוּ, וַיְהִי
 נָעַם אֲדָנִי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ בּוֹנְנָה
 עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ בּוֹנְנָהוּ (תהלים צ' ט"ז
 י"ג). (סוד ה')

תַּפְּלָה קוֹדֵם לַמּוֹד הַזּוֹהַר

רַבּוֹן הָעוֹלָמִים וְאֲדוֹנֵי הָאֲדוֹנִים, אֵב
 הַרְחָמִים וְהַסְּלִיחוֹת. מוֹדִים אֲנַחְנוּ
 לְפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, בְּקִדְהָ
 וּבְהַשְׁתַּחֲוִיָּה, שְׁקַרְבָּתֵנוּ לְתוֹרָתְךָ וְלַעֲבוֹדָתְךָ
 עֲבוֹדַת הַקֹּדֶשׁ, וְנָתַתָּ לָנוּ חֵלֶק בְּסוּדוֹת
 תּוֹרָתְךָ הַקְּדוֹשָׁה. מָה אָנוּ, מָה חַיֵּינוּ, אֲשֶׁר

עֲשִׂיתָ עִמָּנוּ חֶסֶד גָּדוֹל בְּזֶה. עַל כֵּן אֲנַחְנוּ
מִפִּילִים תַּחֲנוּנֵינוּ לְפָנֶיךָ, שְׂתַמְּחֵנוּל, וְתַסְּלַח,
לְכֹל חַטֹּאתֵינוּ וְעֲוֹנוֹתֵינוּ, וְאֵל יִהְיֶה עֲוֹנוֹתֵינוּ
מִבְּדִילִים בִּינֵינוּ לְבִינֶיךָ.

וּבְכֵן יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי
אֲבוֹתֵינוּ, שְׂתַבְּוֶנָה לְבִינֵנוּ לְיִרְאַתְךָ
וְאֶהְבְּתְךָ, וְתִקְשִׁיב אָזְנוֹךָ לְדְבָרֵינוּ אֱלֹהֵי,
וְתִפְתַּח לְבָבֵינוּ הָעֵרֵל בְּסוּדוֹת תּוֹרַתְךָ, וְיִהְיֶה
לְמוֹדֵנוּ זֶה נַחַת רוּחַ לְפָנֵינוּ כִּסֵּא כְבוֹדְךָ בְּרִיחַ
נִיחוּחַ. וְתִאֲצִיל עָלֵינוּ אוֹר מְקוֹר נְשָׁמֹתֵנוּ
בְּכֹל בְּחִינָתֵינוּ, וְשִׁיתְנוּצְצוּ נִיצוּצוֹת עֲבָדֶיךָ
הַקְּדוֹשִׁים אֲשֶׁר עַל יָדָם גְּלוּת דְּבָרֶיךָ אֱלֹהֵי
בְּעוֹלָם. וְזִכּוֹתֶם, וְזִכּוֹת אֲבוֹתֶם, וְזִכּוֹת
תּוֹרַתֶם, וְתַמִּימוֹתֶם, וְקִדְשָׁתֶם, יַעֲמוּד לָנוּ
לְכֹל גַּפְשָׁל בְּדְבָרִים אֵלֵינוּ. וּבְזִכּוֹתֶם תֵּאִיר

עֵינֵינוּ בְּמַה שְּׁאֵנוּ לוֹמְדִים. בְּמֵאֵמֶר נְעִים
 זְמִירוֹת יִשְׂרָאֵל "גַּל עֵינַי וְאַפִּיטָה נִפְלְאוֹת
 מִתּוֹרַתְךָ". יְהִי לְרָצוֹן אֱמִרֵי פִי וְהַגִּיזוֹן לְפִי
 לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרֵי וְגוֹאֲלֵי. כִּי יְיָ יִתֵּן חֶכְמָה מִפִּי
 דַּעַת וְתְבוּנָה: (קַבְלָה מִהֶאָרִיז"ל)

תְּפִלָּה לְרִפּוּאוֹת וְיִשׁוּעוֹת

הַרְיֵנִי מִקַּבֵּל עָלַי, מִצְוֹת עֲשֵׂה שֶׁל "וְאַהֲבֵת לְרַעֲךָ
 כָּמוֹךָ": וְהַרְיֵנִי אוֹהֵב כָּל אֶחָד מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 כְּנַפְשִׁי וּמְאֹדֵי, וְהַרְיֵנִי מוֹמֵן אֶת פִּי לְלִמּוּד בְּסֵפֶר הַזוֹהָר
 הַקָּדוֹשׁ לְזִכּוֹת... פְּלוֹנִי בֶן פְּלוֹנִי [9ב"9], וְכֵאן יִפְרַט
 בְּקִשְׁתּוֹ: [לְרִפּוּאוֹת...], [יִשׁוּעוֹת...], [לְבָנִים...], [לְפָרְנֶסָה...],
 [לְזוּג...], [לְעֵלּוּי נְשָׁמַת...], [לְשָׁלוֹם בֵּית...], הַשֵּׁם יִשְׁלַח
 דְּבָרוֹ יְחֻזְקֵהוּ וְיִרְפְּאֵהוּ בְּרִפּוּאוֹת הַנַּפְשׁ וּרְפּוּאוֹת הַגּוּף
 בְּרַמ"ח אֲבָרָיו וְשֵׁס"ה גִּידָיו בְּתוֹךְ שָׂאֵר חוּלֵי יִשְׂרָאֵל,
 וְיִאָרְךָ יָמָיו וְשָׁנֹתָיו בְּנְעִימִים, נְוִיזְשִׁיעָהוּ בְּמַהֲרָה בְּדָבָר
 יִשׁוּעָה וְרַחֲמִים... אָמֵן סְלָה.

פְּתִיחַת אֱלֹהֵינוּ הַנְּבִיא

פְּתַח הַרְמ"ק (סדור רַבֵּי שְׁפַתַּי מְרַאשְׁקוֹב): טוֹב לוֹמַר תְּפִלַּת פְּתַח אֱלֹהֵינוּ זְכוּר לְטוֹב הַנְּזַכָּרַת בְּרִישׁ סֵפֶר תִּיקוּנֵי הַזוֹהַר. וּפְתַח הַחִיד"א (עֲבוּדַת הַקּוֹדֶשׁ מוֹרָה בְּאַצְבַּע סוֹף סִימָן י'), אֲשֶׁר קִבְּלוּ רַבְּנֵי קְדִישֵׁי שְׁהִיא מְסַגְּלַת לְקַבְּלַת הַתְּפִלָּה. וְהַרִי"ח הַטּוֹב (בא"ח, פ' בְּהַר סוֹף הַהֶקְדָּמָה) פְּתַב, שְׁבַאֲמִירְתָּה מְסוּגָל לְבָרוּר נִיצוּצֵי הַקְּדוּשָׁה.

וַיְהִי נֶעֱם אֲדַנִּי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ, וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנֵנָה עָלֵינוּ, וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנֵנָהוּ. (ב' פְּעָמִים)

פְּתַח אֱלֹהֵינוּ הַנְּבִיא זְכוּר לְטוֹב וְאָמַר [א]:
 פְּתַח אֱלֹהֵינוּ הַנְּבִיא זְכוּר לְטוֹב וְאָמַר.
 רַבּוֹן עֲלֵמִין דְּאַנְתָּ [ב] הוּא חַד וְלֹא
 רַבּוֹן הָעוֹלָמִים שְׂאֲתָה הוּא אֶחָד לְבַד, וְלֹא

א. פְּתַח הַ"פְּסָא מְלָךְ": "זֹאת הַתְּפִלָּה בְּפְרוּשָׁה אַרוּכָה מְאֹרֶץ מְדָה".
 ב. הֵנָּה 'רַבּוֹן' בְּגִימְטְרִיא ע"ב ס"ג

בְּחֶשְׁבוֹן. אַנְתָּה הוּא עֲלָאָה עַל כָּל עֲלָאִין

בְּחֶשְׁבוֹן הַמִּסְפָּרִים. אַתָּה הוּא עֲלִיוֹן מֵעַל כָּל הָעֲלִיוֹנִים,

סְתִימָא עַל כָּל סְתִימִין, לִית מַחְשְׁבָא

נְעֵלָם מֵעַל כָּל נְעֵלְמִים. וְאִין מַחְשְׁבָה

תְּפִיסָא בְּךָ כִּלְלִי. אַנְתָּה^[ג] הוּא דְאִפְקֵת

אוּ תְּפִיסָה בְּךָ לְהַשִּׁיגְךָ כִּלְלִי. אַתָּה הוּא שְׁהוּצָאת וְגַלִּית

מ"ה ב"ן הַמְּאִירִים בְּעוֹלָמוֹת אַבִּי"ע (אֲצִילוֹת, בְּרִיאָה,

יְצִירָה, עֲשִׂיָה) עִם שֵׁם הוֹי"ה שְׂכוּלְלָם וּמַחְבָּרָם, גִּימְטְרִיא

258 - וְעַל זֶה אָמַר אֱלֹהֵינוּ הַנְּבִיא זְכוֹר לטוֹב דְּאַנְתָּ

הַכּוֹלֵל כָּל הָעוֹלָמוֹת וּמַחְבֵּיהָ אֶת כּוֹלָם, וְלָכֵן פְּתַח

בְּלִשׁוֹן 'רְבוֹן' לְהוֹרוֹת עֵנִין זֶה (שְׂבַחֵי הַתִּיקוּנִים בְּשֵׁם בְּנֵי

יִשְׁשַׁכַּר, מֵאֲמַרֵי הַשְּׁבָתוֹת מֵאֲמַר ח אֹת יא). ג. הִנֵּה ה'

שׁוֹכֵן בְּעֲשָׂרָה כַּחוֹת רוּחָנִיִּים אֲשֶׁר הוּצִיא מִתּוֹכוֹ, אֲשֶׁר

הוּא שׁוֹכֵן בָּהֶם כְּנִשְׁמָה הַשׁוֹכֵנֶת בְּגוּף (לְשֵׁם שְׁבו

וְאֲחֻלְמָה). וְעַמָּם הוּא מְנַהֵג אֶת הָעוֹלָם, שְׂפָמוֹ

שְׁהַנְּשָׂמָה בְּכַדֵּי לַעֲשׂוֹת מְלָאכָה, כְּגוֹן כְּתִיבָה וְכוּ',

צְרִיכָה אֶת הַגּוּף, כֵּן בָּחַר ה' לַעֲשׂוֹת אֶת מְלָאכְתּוֹ עַל

יְדֵי י' כַּחוֹת הָאֵלוֹ, אֲשֶׁר הִמָּה הִי' סְפִירוֹת אֲשֶׁר עִמָּם

ה' מְנַהֵג אֶת הָעוֹלָם (בְּאֵר לַחֵי רוֹאֵי). וְזֶה מַה שְּׂאֲמַר

עֶשֶׂר תְּקוּנֵינוּ, וְקָרִינָן לְהוֹן עֶשֶׂר סְפִירוֹן,
 עֶשֶׂר תְּקוּנֵים, וְקוֹרְאִים לָהֶם עֶשֶׂר סְפִירוֹת,
 לְאַנְהֵגָא בְּהוֹן עֲלָמִין סְתִימִין דְּלֹא
 לְהִנְהִיג בְּהֵם עוֹלְמוֹת סְתוּמִים שְׂאִינִם
 אֲתַגְלִין, וְעֲלָמִין דְּאֲתַגְלִין. וּבְהוֹן
 נְגָלִים וְעוֹלְמוֹת הַנְּגָלִים. וּבְהֵם

אֱלֹהֵינוּ הַנְּבִיא לְפָנֵי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, אֲתָה הוּא
 שְׁהוּצָאתָ עֶשֶׂר תְּקוּנֵים שֶׁהֵם הָעֶשֶׂר סְפִירוֹת, בְּכַדִּי
 לְהִנְהִיג עִמָּם אֶת הָעוֹלָם הָעֲלִיוֹן וְאֶת הָעוֹלָם הַזֶּה,
 וּבְכַחוֹת אֵלֹהֵינוּ אֲתָה נֹסֶתֶר מִבְּנֵי אָדָם, מִשּׁוּם שֶׁאֲתָה
 מִשְׁפִּיעַ רַק עַל יְדֵי הַסְּפִירוֹת. - וְהוֹסִיף וְאָמַר לְה',
 אֲתָה הוּא שְׁמַיְחַד אֶת כָּל הַכַּחוֹת שֶׁל הַסְּפִירוֹת,
 שֶׁהֵנָּה יֵשׁ כַּחוֹת דִּין וְיֵשׁ כַּחוֹת חֶסֶד, וְה' הוּא מְחַבֵּר
 בֵּינֵיהֶם, בְּכַדִּי לְמַתֵּק אֶת הַדִּין בְּחֶסֶד, וּכְשֶׁהֵם
 מְמוּתָקִים נִקְרָאִים כַּחוֹת הַרְחָמִים, וּמִשּׁוּם שֶׁאֲתָה
 כְּנִשְׁמָה בְּתוֹף הַכַּחוֹת הָאֵלֹהִים, כְּנִשְׁמָה לְגוֹף, לְכֹן מִי
 שְׁמִפְרִיד בֵּין כַּחוֹת הַדִּין לְכַחוֹת הַחֶסֶד, בְּכַף אֲשֶׁר הוּא
 חוּטָא לְפָנֵי ה', וּמְעוֹרֵר אֶת כּוֹחַ הַדִּין, הָרִי הוּא כְּבִיכּוֹל
 מִפְּרִיד אֶת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּעֶצְמוֹ, אֲשֶׁר שׁוֹכֵן

אֶתְכִסִּיאת מִבְּנֵי נִשְׂאָ, וְאַנְתָּ הוּא
 אַתָּה מִתְכַּסֶּה מִבְּנֵי אָדָם, וְאַתָּה הוּא

דִּקְשִׁיר לֹזֵן וּמִיחַד לֹזֵן. וּבְגִין דְּאַנְתָּ [ד]
 שְׁקוֹשֵׁר אוֹתָם וּמִיחַד אוֹתָם. וּמִפְּנֵי שְׂאֵתָה

מִלְגָּאוּ - כָּל מָאן דְּאַפְרִישׁ חַד מִחֲבֵרִיהּ
 מִבְּפָנִים, כָּל מִי שְׂמַבְדִּיל וּמִפְרִיד אֶחָד מִחֲבֵרוֹ,

מֵאֵלֶין עֶשֶׂר [סְפִירָן], אֶתְחַשֵּׁב לֵיהּ
 מֵאֵלוֹ עֶשֶׂר סְפִירוֹת, נִחְשָׁב לוֹ

כְּאֵלוֹ אֶפְרִישׁ בְּךָ [ה]. וְאֵלֶין [ו] עֶשֶׂר סְפִירָן
 כְּאֵלוֹ הוּא מִפְרִיד בְּךָ. וְאֵלוֹ עֶשֶׂר סְפִירוֹת,

בְּכַחוֹת הָאֵלוֹ פְּנִשְׁמָה בְּגוֹף (בְּאֵר לַחֵי רוּאִי). ד. אִין אִין סוֹף בְּרוּךְ הוּא. ה. כִּי עַל יְדֵי הָעוֹנוֹת מִפְּסִיק הַשְּׁפַע לְמַעְלָה, וְכִמוֹ שְׁפָתוֹב "וְנִרְגָן מִפְּרִיד אֵלוֹף", שְׁרָצוֹנוֹ יִתְבַּרַךְ לְהִיטִיב לְבְרוּאֵיוֹ לְעוֹלָם, וּבְעוֹנוֹת מוֹנֵעַ כְּבִיכּוֹל אֶת הָרָצוֹן מִלְּהִטִיב, וְכִמוֹ שְׁפָתוֹב "וּבִפְשָׁעֵיכֶם שְׁלַחָה אִמְכֶם", וְעַל פֶּן הָאֶרֶת הָעוֹלָמוֹת בְּאֶחְרִיּוֹתוֹ שֶׁל הַיְהוּדִי. ו. הִנֵּה מִדַּת הַחֻקִּים, הַחֻסָּד וְהַנְּצַח, הַמָּה מִשְׁפִּיעִים חֻסָּד בְּעוֹלָם. וּמִדוֹת הַבִּינָה גְבוּרָה וְהוּד,

אֲנֹנִי אֶזְלִין כְּסִדְרָן, חַד אֲרִיד וְחַד קָצֵר
הֵם הוֹלְכִים כְּסִדְרָם, אֶחָד אֶרֶוֹ, וְאֶחָד קָצֵר,
וְחַד בֵּינוֹנִי^[1]. וְאַתָּה הוּא דְאֲנֵהִיג לִוְךָ,
וְאֶחָד בֵּינוֹנִי. וְאַתָּה הוּא שְׂמֵנֵהִיג לָהֶם.
וְלִית מָאן דְאֲנֵהִיג לָךְ, לֹא לְעֵלָא וְלֹא
וְאִין מִי שְׂמֵנֵהִיג לָךְ, לֹא מִלְּמַעְלָה וְלֹא
לְתַתָּא וְלֹא מִכָּל סְטָרָא. לְבוֹשִׁין^[ח]
מִלְּמַטָּה וְלֹא מִכָּל צֵד שְׂהוּא. לְבוֹשִׁים

הַמָּה מְשַׁפֵּיעִים דִּין וּמַעֲנִישִׁים אֶת הַחוּטָאִים. וּמַדּוֹת
הַכְּתָר תַּפְּאֶרֶת יְסוּד וּמַלְכוּת, הַמָּה מְשַׁפֵּיעִים רַחֲמִים,
כְּלוּמַר לֹא רַק דִּין וְלֹא רַק חֶסֶד, שְׂאֵם ה' יִשְׁפִיעַ רַק
חֶסֶד, בְּרַב טוֹבָה חוּטָאִים, וְאֵם יִשְׁפִיעַ רַק דִּין, בְּרַב
קִשְׁי פּוֹרְקִים עַל, וְלִכּוֹן ה' מְשַׁפֵּיעַ בְּדֶרֶךְ כָּלֵל רַק
רַחֲמִים (הַגֵּר"א). ז. כְּלוּמַר קוּ יְמִין אֶרֶוֹף קוּ שְׂמַאל
קָצֵר וְקוּ אֲמַצַּע בֵּינוֹנִי. ח. דְּהֵינּוּ לְפִנְיָמִיּוֹת הֵי
סְפִירוֹת (הַגֵּר"א) - לְבוֹשׁ רוּחָנִי הַכְּנֶת לְעֶשֶׂר כַּחוֹת הָאֱלוֹ
שְׁעָמָם אַתָּה מְנַהִיג אֶת הָעוֹלָם, וְהַלְבוֹשׁ שֶׁל הַכַּחוֹת
הָאֱלוֹ, הֵן הַנְּשָׁמוֹת שֶׁל בְּנֵי הָאָדָם, וְעַל זֶה אָמְרוּ חַז"ל
שֶׁהָאֲבוֹת הֵם הַמְּרַכְּבֵה, לְמַשָּׁל אֲבָרָהָם הִזָּה מְרַכְּבֵה

פְּתַח אֱלֹהֵי הַמְּבֹאֵר

תִּקְנֶנָּה לֹזֶן דְּמַנְיָהּוּ פְּרַחִין נִשְׁמָתִין לְבַנֵּי
 תִּקְנֶנָּה לָהֶם, שְׁמָהֶם פּוֹרְחִים נִשְׁמוֹת לְבַנֵּי

נִשְׂאָ. וְכַמָּה גּוֹפִין תִּקְנֶנָּה לֹזֶן,
 אָדָם, וְכַמָּה גּוֹפִים תִּקְנֶנָּה לָהֶם,

דְּאֵתְקָרִיאוּ גּוֹפִין לְגַבֵּי לְבוּשֵׁין דְּמַכְסִין
 שְׁנַקְרָאוּ גּוֹפִים כְּלַפֵּי הַלְבוּשִׁים שְׁמַכְסִים

עֲלֵיהוֹן. וְאֵתְקָרִיאוּ^[ט] בְּתַקּוּנָא דָּא:
 עֲלֵיהֶם, וְנַקְרָאִים בְּתַקּוּן הַזֶּה.

לְסַפִּירַת הַחֶסֶד, וְלִכְן הוּא תַמִּיד הִיָּה מְאַרְחֵ אֲוִרְחִים,
 וַיִּצְחַק הִיָּה מְרַכְבָּה לְמִידַת הַגְּבוּרָה, וְלִכְן מָסַר עֲצָמוֹ
 לְמוֹת עַל קַדוּשׁ ה' וְכו'. אֲמַנְם עֲקַר נִשְׁמַת הָאָדָם הִיא
 בְּעוֹלָם הָעֲלִיּוֹן כְּמוֹבֵא בְּנִפְשׁ הַחַיִּים בְּשֵׁם הַגֵּר"א, וְלִכְן
 לְנִשְׁמָה בְּעוֹלָם הָעֲלִיּוֹן גַּם יֵשׁ גּוֹף רוּחָנִי, וּמִשׁוּם שְׂיֵשׁ
 י' סְפִירוֹת, יֵשׁ י' סוּגֵי נִשְׁמוֹת אֲשֶׁר הַסְּפִירוֹת
 מִתְּלַבְּשׁוֹת בָּהֶם, כֵּן יֵשׁ סוּגֵי גּוֹפִים רוּחָנִיִּים, לְנִשְׁמוֹת
 אֲשֶׁר בְּעוֹלָם הָעֲלִיּוֹן. ט. וְנַקְרָאִים הַגּוֹפִים שְׁהֵם
 חִיצוֹנִיּוֹת הַסְּפִירוֹת, בְּתַקּוּן זֶה (הַגֵּר"א).

חֶסֶד¹⁰ - דְּרוּעָא יְמִינָא. גְּבוּרָא - דְּרוּעָא

הַחֶסֶד זְרוּעַ יְמִין. גְּבוּרָה זְרוּעַ

י. מִדַּת הַחֶסֶד: עֲמָה ה' מִשְׁפִּיעַ חֶסֶד, וְהִיא כְּנֶגֶד יַד יְמִין, וְכֵּה אָדָם מְטִיב בְּיַד יְמִינוֹ לְאַחֲרִים, מִדַּת הַגְּבוּרָה: עֲמָה ה' מַעֲנִישׁ אֶת הַרְשָׁעִים, וּמִכַּח מִדַּת הַגְּבוּרָה מִתְגַּבֵּר עַל יְצֵרוֹ הָרַע, וְהִיא כְּנֶגֶד יַד שְׂמָאל, וְלִכּוֹן מִנִּיחִים אֶת הַתְּפִלִּין שֶׁל יָד, עַל יַד שְׂמָאל, בְּכַדֵּי לְהַכְנִיעַ אֶת כּוֹחַ הַיְצֵר הָרַע. מִדַּת הַתְּפָאֶרֶת: עֲמָה ה' מְנַהֵיג וּמְפָאֵר אֶת הָעוֹלָם, וְהִיא רוֹמֶזֶת לְגוֹף הָאָדָם, אֲשֶׁר הוּא מְרַפֵּז הַכֹּל שְׁבוֹ הַלֵּב הָרָאָה וְכוּ', וְהוּא רוֹמֵז לַיַּעֲקֹב אָבִינוּ ע"ה שֶׁמִּדְּתוֹ "וַיַּעֲקֹב אִישׁ תָּם יוֹשֵׁב אֲהָלִים" (בְּרֵאשִׁית כ"ה, כ"ז), וְהוּא לְמוֹד הַתּוֹרָה שֶׁהוּא מְרַפֵּז הָעוֹלָם וְעֵיקוֹר הַבְּרִיאָה כְּמוֹ שֶׁפְּתוּב (יְרֵמְיָהוּ ל"ג, כ"ה) "אִם לֹא בְּרִיתִי יוֹמָם וְלַיְלָה חֻקּוֹת שָׁמַיִם וְאָרֶץ לֹא שָׁמַתִּי", זֹהֵי בְרִית הַתּוֹרָה. וְלִכּוֹן מִי שֶׁהוּא מְפָאֵר אֶת ה' וּמְרַבֵּה בְּלְמוּד הַתּוֹרָה לְשִׁמְהָ בְּכָל חֻלְקֵי הַפְּרָדִ"ס, הֵרִי הוּא זוֹכֵה לְהִיּוֹת מְרַפָּבָה לְמִדָּה הַזֹּאת. מִדּוֹת הַנְּצַח וְהַהוֹד: אֲשֶׁר עִמָּם מְשַׁלַּח מְלָאָכִים אֲשֶׁר יַעֲשׂוּ אֶת שְׁלִיחוֹתוֹ, וּמִשָּׁם יִנִּיקַת הַנְּבִיאִים הַנִּקְרָאִים מְנַהֲיָגֵי הַדּוֹר, וְרוֹמְזִים לְשִׁתֵּי רַגְלָיו שֶׁל הָאָדָם, הַנְּצַח כְּנֶגֶד רַגְלֵי

שְׁמַאלָא. תַּפְּאֲרַת - גּוּפָא. נֶצַח וְהוּד -
 שְׁמַאל. תַּפְּאֲרַת כְּנֶגֶד הַגּוּף. נֶצַח וְהוּד

תִּרְיִן שׁוּקִין. יְסוּד - סִיּוּמָא דְגּוּפָא, אוֹת
 כְּנֶגֶד שְׁנֵי רַגְלִים. יְסוּד - שְׁלִימוֹת הַגּוּף, וְהוּא אוֹת

בְּרִית קוֹדֶשׁ. מַלְכוּת - פְּהַ תּוֹרָה שְׁבַעַל
 בְּרִית קוֹדֶשׁ. מַלְכוּת - נִקְרָאת פְּהַ, תּוֹרָה שְׁבַעַל

יְמִין וְהוּד כְּנֶגֶד רַגְלֵי שְׁמַאל, אִם יִלְךְ בְּדֶרֶךְ הַטּוֹבָה,
 לֹא תָבֹא עָלָיו צָרָה. מִדַּת הַיְסוּד: בְּהַ' מִתְקַשֵּׁר עִם
 עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל, בְּאוֹת בְּרִית קוֹדֶשׁ, וּמִתְיַחַד בְּנוֹ שְׁאֲנוּ
 עַמּוֹ הַשּׁוֹמְרִים לוֹ אֲמוּנִים, וְהוּא הַחוֹתֵם וּמִמֶּנּוּ הַשְּׁפַע
 וְהַבְּרָכָה. מִדַּת הַמַּלְכוּת: אֲשֶׁר עַל יְדֵהּ ה' מְגַלֶּה אֶת
 מַלְכוּתוֹ בְּעוֹלָם, וְהִיא בְּחִינַת הַפֶּה, שְׁעַל יְדֵי שְׁאֲדָם
 מִשְׁבַּח אֶת ה', וְלוֹמֵד אֶת הַתּוֹרָה מִתְגַּלֶּה מַלְכוּת ה',
 וְתוֹרָה שְׁבַכְתָּב אַחֲזוֹ בַתַּפְּאֲרַת וְתוֹרָה שְׁבַעַל פְּהַ
 בְּמַלְכוּת, עַל כֵּן הַמְּחַבֵּר בְּלִמּוּדוֹ תּוֹרָה שְׁבַכְתָּב עִם
 תּוֹרָה שְׁבַעַל פְּהַ מְקַשֵּׁר יְסוּד וּמַלְכוּת וְהוּא תִּיקוּן
 הַבְּרִית, וְהַקְּב"ה בְּרָא אֶת הָאָדָם כְּנֶגֶד סְפִירוֹת עֲלִיוֹנוֹת
 וּבְמַעֲשָׂיו מִתְקַן הָעוֹלָמוֹת הָעֲלִיוֹנִים (בְּעַל שֵׁם טוּב).

פֶּה קָרִינָן לָהּ. חֲכָמָה [יא] - מוֹחָא, אִיהִי
 פֶּה קוֹרְאִים לָהּ. מִדַּת הַחֲכָמָה הִיא הַפּוֹחַ, הִיא

מַחֲשָׁבָה מְלַגָּאוּ. בִּינָה - לְבָא, וּבָה
 הַמַּחֲשָׁבָה שֶׁבְּפָנִים. מִדַּת הַבִּינָה הִיא הַלֵּב, וּבָה

יא. מִדַּת הַחֲכָמָה: הִיא בְּמוֹחוֹ שֶׁל אָדָם. וְהִיא הַמְּדָה
 הַשְּׁנִיָּה שֶׁל ה' אֲשֶׁר הִיא מִדַּת הַחֲכָמָה, שְׁעֵמָה הוּא
 יִסַּד אֶת בְּרִיאַת הָעוֹלָם (רמ"ח"ל). מִדַּת הַבִּינָה: הִיא כְּנֶגֶד
 הַלֵּב, רַחֲמָנָא לִיבָא בְּעֵי. וְהִיא הַמְּדָה הַשְּׁלִישִׁית שֶׁל
 ה', שְׁעֵמָה הוּא בְּרָא אֶת הָעוֹלָם בְּבִינָה, הַחֲכָמָה הִיא
 הַבְּנָה כְּלִלִית, הַבִּינָה הִיא הַבְּנָה פְּרֻטִית, וּכְמוֹ שֶׁפִּרְשׁוּ
 חז"ל 'וּנְבוּנִים' הַמְּבִינִים דְּבָר מְתוּף דְּבָר (רמ"ח"ל). מִדַּת
 הַפְּתָר: הִיא הַמְּדָה הֶרְאֵשׁוֹנָה שֶׁל ה', אֲשֶׁר הִיא רְצוֹן
 ה' (רמ"ח"ל), וְהִיא נִקְרָאת פְּתָר מְלָכוֹת מִשׁוּם שֶׁסּוֹף
 מַעֲשֵׂה בְּמַחֲשָׁבָה תַּחֲלָה, כְּלוֹמַר שֶׁהַמְּלָכוֹת שֶׁהִיא
 הַמְּדָה הָאַחֲרוֹנָה, הִיא מְכַל מְקוֹם כְּלוּלָה בְּמְדָה
 הֶרְאֵשׁוֹנָה, מִשׁוּם שֶׁכָּל רְצוֹנוֹ שֶׁל ה' לְבָרָא אֶת הָעוֹלָם
 הַזֶּה, הוּא רַק בְּכַדֵּי לְגִלוֹת אֶת מְלָכוֹתוֹ (זוה"ר). וְזֶה מֵה
 שֶׁאָמַר "מְגִיד מִרְאשִׁית אַחֲרִית", הַפְּתָר הוּא רֵאשִׁית
 וְהַמְּלָכוֹת אַחֲרִית, הַסּוֹף נְעוּץ בְּרֵאשׁ וְהַרְאֵשׁ נִכְלָל

פְּתַח אֱלֹהֵינוּ הַמְּבַאֵר

הַלֵּב מְבִין. וְעַל אֵלֶיךָ תֵּרִין כְּתִיב:

הַלֵּב מְבִין, וְעַל אֵלֹהֵינוּ שְׁנִיָּהֶם [הַחֲכָמָה וְהַבִּינָה] נֹאמֵר,

"הַנְּסֻתָּרוֹת לִיהוָה אֱלֹהֵינוּ [יב]". כְּתוּב

הַנְּסֻתָּרוֹת לֵה' אֶלְקֵינוּ. כְּתוּב

עֲלִיּוֹן - אִיהוּ כְּתוּב מַלְכוּת. וְעַלֶּה

עֲלִיּוֹן, הוּא כְּתוּב מַלְכוּת, וְעַלֶּה

אֲתָמֵר: מְגִיד מֵרֵאשִׁית אַחֲרֵית. וְאִיהוּ

נֹאמֵר מְגִיד מֵרֵאשִׁית אַחֲרֵית, הוּא

קֶרֶקֶפְתָּא דְתַפְּלִי. מְלֻגָּאוּ [יג] אִיהוּ אוֹת

הָרֵאשׁ שְׁמֵיחִים עֲלֵיו תַּפְּלִין, וּבְנִשְׁמָה הַפְּנִימִית מְאִיר שֵׁם אוֹת

יִו"ד וְאוֹת ה"א וְאוֹת וְאו"ו | וְאוֹת

יִו"ד וְאוֹת ה"א וְאוֹת וְאו"ו וְאוֹת

ה"א [יד], דְּאִיהוּ אֲרַח אֲצִילוֹת. וְאִיהוּ

ה"א, שְׁהוּא דְרָךְ אֲצִילוֹת, הוּא

וּמְתַגְלָה בְּסוּף בְּמַלְכוּת. יב. עַל דְּרָךְ בְּאוֹר הַגֵּר"א.

יג. עַד כָּאן מְדַבֵּר מֵהֶלְבוּשׁ הַחִיצוֹנִי, וּמִכָּאן מְבַאֵר עֲנִין

הַנְּשֻׁמָּה הַפְּנִימִית. יד. גִּימְטְרִיא "אָדָם" הוּא שֵׁם

מ"ה.

שִׁקְיוֹ דְאֵילָנָא בְּדְרוּעוּי וְעַנְפוּי, כְּמִיא
 מְשָׁקָה אֶת הָאֵילָן בְּדְרוּעוּתֵינוּ וְעַנְפוּי, כְּמִים
 דְאֲשָׁקִי לְאֵילָנָא וְאֶתְרַבִּי בְּהֵוֵא שִׁקְיוֹ:
 שְׁמִשְׁקִים אֶת הָאֵילָן, וּמִתְרַבֵּה וּמִתְגַּדֵּל בְּאוֹתָהּ הֵהֱשָׁקָא.

רְבוּן עָלְמִין, אַנְתָּ הוּא עֵלֵת הָעֵלוֹת
 רְבוּן הָעוֹלָם, אַתָּה הוּא עֲלִיוֹן עַל כָּל הָעֲלִיוֹנִים,
 וְסַבְתַּת הַסַּבּוֹת, דְאֲשָׁקִי לְאֵילָנָא בְּהֵוֵא
 וְסַבְתַּת כָּל הַסַּבּוֹת, וְאַתָּה מְשָׁקָה אֶת הַסְּפִירוֹת שְׁנִקְרְאִים אֵילָן,
 נְבִיעוּי^[טו]. וְהֵוֵא נְבִיעוּי אִיהוּ כְּנִשְׁמַתָּא
 בְּנְבִיעֵת הַמַּעֲנָן, וְאוֹתוֹ אֹר הַמַּעֲנָן הוּא כְּנִשְׁמָה
 לְגוּפָא, דְאִיהוּ חַיִּים לְגוּפָא, וּבְךָ לִית
 לְגוּף, שְׁהוּא חַיִּים לְגוּף. וּבְךָ אִין
 דְמִיּוֹן וְלִית דְיּוֹקְנָא^[טז] מְכַל מַה דְלְגָאוּ
 דְמִיּוֹן, וְאִין דְמוֹת מְכַל הַסְּפִירוֹת וְהַנְּבְרָאִים הַפְּנִימִיִּים

טו. זֶהוּ הָאוֹר הַפְּנִימִי הַמְּשַׁתְּלֵשֵׁל מֵאִין סוּף בְּרוּף הוּא,
 הַמְּחִיָּה אֶת הַסְּפִירוֹת. טז. גַּם לֹא רוּחַנִית כְּמוֹ

וּלְבַר. וּבְרֵאתָ [יז] שְׁמַיָא וְאַרְעָא, וְאַפְקַת
 וְהַחֵיצוֹנִיִּים. וּבְרֵאתָ שְׁמַיִם וְאַרְצָא. וְהוֹצֵאתָ

מִנְהוֹן [יח] שְׁמֵשׁא וְסִיְהֵרָא וְכוּכְבֵּיָא
 מֵהֶם שְׁמֵשׁ, וְיָרַח, וְכוּכְבֵּיָם

וּמְזוּלֵי, וּבְאַרְעָא אֵילָנִין וְדִשְׁאִין, וְגִנְתָא
 וּמְזוּלוֹת. וּבְאַרְצָא בְרֵאתָ אֵילָנוֹת וְדִשְׁאִיִּם, וְגִן

דְּעֵדוֹן, וְעֵשְׁבִין, וְחֵיוֹן וְעוֹפִין וְנוֹנִין,
 עֵדוֹן, וְעֵשְׁבִיִּים, וְחַיּוֹת וְעוֹפוֹת וְדָגִים

שְׁפָתוֹב (יִשְׁעֵיהָ מ, י"ח) "וְאֵל מִי תִדְמִיוֹן אֵל וּמָה דְמִוֹת
 תַּעֲרֹכוּ לוֹ", (וּבְפֶסֶק כ"ה ש"ם) "וְאֵל מִי תִדְמִיוֹנִי וְאַשְׁוֶה
 יֵאמֵר קְדוֹשׁ". יז. כְּלוּמַר שְׁהֵם תּוֹלְדוֹת שְׁמַיִם
 וְאַרְצָא, שְׁנִבְרָאוּ אַחֲרַ בְּרֵיאתַת הַשְּׁמַיִם וְהָאַרְצָא, כְּלוּמַר
 שְׁעַל יְדֵי כְּףֵ יָרְאוּ אֶת גְּדוּלְתוֹ וְתִבְרַף, וְיִלְמְדוּ מֵהֶם אֶת
 הַדְרָף הַנְּכוֹנָה, כְּגוֹן מִנְמְלָה יֵשׁ לָנוּ לְלַמֵּד שְׁלֵא
 לְהַתְעַצֵּל, מִשּׁוּם שְׁהִיא בְרֵיהָ חְרוּצָה מְאֹד כְּמוּבָא
 בְּגִמְרָא בְּחֵלִין, וְעוֹד, וּבְכֻלּוֹת נִקְרָא שְׁמַיִם וְאַרְצָא. "כֹּל
 הַנִּקְרָא בְּשְׁמֵי וְלִכְבוּדֵי בְרֵאתֵינוּ יִצְרָתֵינוּ אַף עֲשִׂיתֵינוּ"
 (יִשְׁעֵיהָ מַג, ז). יח. נִרְאָה לִי, אֵלוּ עֲשֻׁבִים שְׁשׁוֹרְשָׁם
 כְּגוֹן עֵדוֹן וּמְסוּגְלִים לְרִפּוּאתַת הָאָדָם (בְּדֵי עֲרְבוֹת).

וּבְעִירֵינוּ, וּבְנֵי נָשָׂא. לְאִשְׁתִּמּוֹדְעָא בְּהוּן
 וּבְהִמּוֹת וּבְנֵי אָדָם. לְהַפִּיר וּלְהוֹדִיעַ בְּהֵם

עֲלֵינוּ, וְאִידְּ יִתְנַהֲגוּן בְּהוּן עֲלֵינוּ
 עֲלֵינוּ, וְאִידְּ יִתְנַהֲגוּ בְּהֵם עֲלֵינוּ

וְתַתְּאִין, וְאִידְּ אִשְׁתִּמּוֹדְעָאן עֲלֵינוּ
 וְתַתְּוִנִים, וְאִידְּ נְכָרִים וְנוֹדְעִים עֲלֵינוּ

וְתַתְּאִי, וְלִית דִּידְעַ בְּךָ כְּלָל. וְיַבְר מְנַךְ,
 וְתַתְּוִנִים, וְאִין מִי שְׂיִדְעַ וּמְשִׁיג בְּאִין סוּף ב"ה כְּלָל. וּבְלַעֲדֵי אֹורוּ יִתְבְּרַךְ,

לִית יְחוּדָא בְּעֲלֵינוּ וְתַתְּאִי^[ט]. וְאַנְתָּ
 אִין יְחוּד בְּעֲלֵינוּ וְתַתְּוִנִים, וְאַתָּה

אִשְׁתִּמּוֹדְעַ אָדוֹן עַל כְּלָא. וְכָל סְפִירָן
 נְכָר וְנוֹדְעַ אָדוֹן עַל כְּלָם, וְלְכָל סְפִירָה

כָּל חַד - אִית לִיהַ שְׁם יְדִיעָא, וּבְהוּן
 לְכָל אֶחָד יֵשׁ שְׁם יְדִיעַ, וּבְשִׁמוֹת

יט. על פי פסא מְלַךְ. וְיֵשׁ גּוֹרְסִים 'יְחִידָאִי', וְכּוֹנְתָם
 שְׁהוּא יִתְבְּרַךְ יְחִיד בְּכָל הָעוֹלָמוֹת.

אֶתְקַרְיָאוּ מִלֵּאכֵיָא^[א]. וְאַנְתָּ לִית לְךָ
 הַסְפִירוֹת נִקְרָאִים הַמְּלֻאָכִים. וְאַתָּה אֵין לְךָ

שֵׁם יְדִיעָא, דְּאַנְתָּ הוּא מְמַלָּא כָל
 שֵׁם יְדוּעָא, שְׂאַתָּה הוּא מְמַלָּא וּמְחִיָּה אֶת כָּל

שְׂמָהִין^[בא], וְאַנְתָּ הוּא שְׂלִימוּ דְכָלְהוּ.
 הַסְפִירוֹת הַנִּקְרָאִים בְּשֵׁמוֹת. וְאַתָּה הוּא הַמְּשָׁלִים וּמְמַלָּא אֶת כּוֹלָם

וְכַד אַנְתָּ תַסְתַּלֵּק מִנְהוֹן, אֲשַׁתְּאֲרוּ
 וְכַאֲשֶׁר אַתָּה מְסִיר אֶת הַשְּׂפָעֲתָךְ מֵהֶם, יִשְׁאַרוּ

כָּלְהוּ שְׂמָהִין כְּגוֹפָא בְּלָא נִשְׂמַתָּא.
 כָּל הַשְּׂמוֹת כְּגוֹף בְּלִי נִשְׂמָה.

אַנְתָּ^[בב] הוּא חֲכִים וְלֹא בְּחֻכְמָה יְדִיעָא.
 אַתָּה הוּא חָכֵם וְלֹא עַל יְדֵי הַחֻכְמָה הַיְדוּעָה בְּסְפִירוֹת,

כ. אֲשֶׁר הֵם שְׂלִיחִים וּמְמַנִּים שֶׁל פְּעֻלַת הַסְפִירוֹת (פסא
 מְלָךְ). כא. כִּי הָאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, הוּא הַנְּשֻׁמָּה

הַמְּחִיָּה אֶת כּוֹלָם וְאֵין לָהֶם כּוֹחַ מַעְצָמָם כָּלָל.
 כב. כִּי כָל הַנֶּאֱצָלִים יֵשׁ לָהֶם חֻכְמָה מִפְּחַ חֻכְמָה

עֲלִיוֹנָה הַיְדוּעָה, וְכֵן מֵהַבִּינָה הַיְדוּעָה, אֲבָל הוּא יִתְבַּרֵּךְ
 שְׁמוֹ, הוּא מְקוֹר הַחֻכְמָה וְהוּא מְקוֹר הַבִּינָה, הוּא

אַנְתָּה הוּא מְבִין וְלֹא בְּבִינָה יְדִיעָא. לִית

אַתָּה הוּא מְבִין וְלֹא עַל יְדֵי הַבִּינָה הַיְדוּעָה בְּסִפּוּרֹת. אִין

לָךְ אַתָּר יְדִיעָא^[כג], אֱלֹא לְאַשְׁתְּמוּדְעָא

לָךְ מְקוּם קְבוּעַ וְיְדוּעַ, אֱלֹא הַנְּהַגְתָּךְ לְהוֹדִיעֵנוּ

תּוֹקֶפְךָ וְחִילְךָ לְבְנֵי נִשְׂא^[כד]. וְלֹא חֲזוּאָה

תְּקוּפָךְ וְחִזְקוּךָ לְבְנֵי אָדָם. וְלִהְרָאוֹת

מְקוּר הַכֹּל, וְאִין יְדִיעָה חוּץ מִמְּנוּ, וְאִין חַיִּים חוּץ

מִמְּנוּ, וְהוּא מְקוּר הַכֹּל, וְהוּא הַמְּאַצִּיל הַכֹּל, וְהוּא

הַמְּמַצִּיא הַכֹּל, וְהַכֹּל צָרִיכִים לוֹ, וְהוּא אֵינוֹ צָרִיךְ לָהֶם,

וְלֹא לְשׁוּם אֶחָד מֵהֶם, כִּי לֹא יֵשׁ קוּדָם מִמְּנוּ שְׂיִהְיָה

צָרִיךְ אֵלָיו, וּכְמָה שֶׁהֶאֱצִיל וּבָרָא וַיְצַר וְעָשָׂה, אִין כּוּחַ

בְּפֶה לְאוֹמְרוֹ, וְאִין כּוּחַ בְּאֶזְנוֹ לְשׁוֹמְעוֹ, וְאִין כּוּחַ בְּלֵב

הָאָדָם לְהַשִּׁיג וּלְהַפִּיר הָעֲנָנִין עַל בּוּרְיוֹ, וְעַל הַכֹּל יִתְגַּדֵּל

וְיִתְקַדָּשׁ שְׁמִיהּ רַבָּא בְּרוּךְ הוּא וּבְרוּךְ שְׁמוֹ (כִּפְסָא אֱלֹהֵינוּ

לְרַבֵּי אֱלֵהוּ מְאַנִּי זַי"ע).

כג. כְּמוֹ שֶׁאָמְרוּ בַּמ"ר (וַיֵּצֵא ס"ח

ט'), מִפְּנֵי מַה מְכַנְּיִם שְׁמוֹ שֶׁל הַקְּב"ה וְקוֹרְאִים אוֹתוֹ

מְקוּם, שֶׁהוּא מְקוּמוֹ שֶׁל עוֹלָם, וְאִין עוֹלָמוֹ מְקוּמוֹ

(בְּאֵר לַחֵי רוֹאֵי). **כד.** שְׁכַל יְדִיעַתְנוּ הִיא עַל יְדֵי

הַסִּפּוּרֹת, שֶׁבָּהֶם נוֹדַע הַתְּקוּף וְהַחֲזֵק וְהַנְּהַגָּה לְבְנֵי

לֹזֶן אֵיךְ אֶתְנַהֵג עֲלֵמָא בְּדִינָא וּבְרַחֲמֵי,
 לָהֶם אֵיךְ מִתְנַהֵג הָעוֹלָם בְּדִין וּבְרַחֲמִים,
 דְּאִינוּן צְדָק וּמִשְׁפָּט, כְּפּוּם עוֹבְדֵיהוּן,
 שֶׁהֵם צְדָק וּמִשְׁפָּט כְּפִי מַעֲשֵׂי
 דְּבְנֵי נִשְׂאָא [כח]. דִּין [כז] אִיהוּ גְבוּרָה.
 בְּנֵי אָדָם. דִּין הוּא הַגְּבוּרָה.

אָדָם. – שְׁכַל עֲנִין שְׁבָרָא אֱלוֹקִים הָעֶשֶׂר סְפִירוֹת, הַכֹּל לְכַבּוּדוֹ בְּרָא, לִידַע וּלְהוֹדִיעַ אֲשֶׁר כְּבִיכּוֹל מִתְנַהֵג עַל פִּי הַסְּפִירוֹת, הוּן לְדִין וְהוּן לְרַחֲמִים, רַק כְּפִי עוֹבְדֵיהוּן דְּבְנֵי נִשְׂאָא שְׁכַפִּי הַמְּדָה שְׁהָאָדָם מוֹדֵד, בָּהּ מוֹדְדִין לוֹ, שְׂיֵשׁ עַל הַכֹּל מְדָה יְדוּעָה, הוּן לְהַעֲנִישׁ לְעוֹבְרֵי רְצוֹנוֹ, וְהוּן לְשֵׁלֶם שְׂכָר לְעוֹשֵׂי רְצוֹנוֹ. (בְּאֵר לַחֵי רוּאִי). **כֵּה.** כְּדִי שְׁתַּרְאָה מְלֻכוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ עֲלֵיהֶם. **כּו.** מִפְּאֵן וְאֵילָךְ מְפָרֵשׁ אֵיךְ הַשִּׁי"ת מִשְׁתַּמֵּשׁ בְּהוֹ" מַדּוֹת חַג"ת נַהִי"ם לְהַנְהִיג עוֹלְמוֹ אִם לְחֻסָּד וְאִם לְדִין (בְּאֵר לַחֵי רוּאִי). – אִם הָאָדָם חוּטָא, ה' מַעֲנִישׁ אוֹתוֹ עַל יְדֵי מַדַּת הַגְּבוּרָה. וְאִם הָאָדָם בִּינוּנִי, ה' דֵּן אוֹתוֹ בְּרַחֲמִים, לֹא בְּחֻסָּד וְלֹא בְּדִין, אֲשֶׁר רַחֲמִים אֱלוֹ הַמָּה מִמַּדַּת הַתְּפָאֶרֶת. וְאִם הָאָדָם דֵּן לְכַף זְכוּת, ה' דֵּן אוֹתוֹ בְּצַדֵּק, דְּהִינּוּ מַלְשׁוֹן

מִשְׁפָּט - עֲמוּדָא דְאַמְצְעִיתָא^[כז]. צְדָק -

משפט הוא העמוד האמצעי. צדק היא

מַלְכוּתָא קַדִּישָׁא, מֵאֲזֵנֵי צְדָק^[כח] תֵּרִין

המלכות הקדושה. מאזני צדק, שני

סְמֵכֵי קְשׁוּט. הֵינן צְדָק - אוֹת בְּרִית.

עמודי האמת. הן צדק, היא אות ברית.

צדקה, על ידי השכינה שהיא אם ישראל והיא נקראת פְּנֵט יִשְׂרָאֵל, שהיא מבקשת מה' לחמל על עם ישראל. ומאזני צדק, הם מדות נצח והוד אשר משם מגיעים המלאכים, אשר המה רואים את מעשי בני האדם, ושוקלים את מעשיו לפני ה' (זוהר). וההין צדק, היא מדת היסוד שהיא כבכול הברית מילה העליון, אשר שם יש את מלאכי הרחמים, שבנצח יש את מלאכי החסד, ובהוד יש את מלאכי הדיון, וכאן יש את מלאכי הרחמים (רמח"ל), שהמה פעין ג' דינים. כזו. שהיא מדת התפארת. הם מדות נצח והוד, שתומכים את התפארת שנקראת אמת, כמו מאזנים שיש בהם ימין - נצח, שמאל - הוד, והממתקם ומחברם הוא התפארת, הם הרחמים

כָּלֵא לְאַחֲזֹאֶה אֵיךְ אֶתְנַהֵיג עֲלֵמָא [כט].
הַכֹּל לְהִרְאוֹת אֵיךְ מִתְנַהֵג הָעוֹלָם

אֲבָל [ל] לֹא דְאִית לָךְ צֶדֶק יְדִיעָא
אֲבָל לֹא שֵׁשׁ לָךְ צֶדֶק הִדְוֵעַ

דְּאִיהוּ דִין, וְלֹא מִשְׁפָּט יְדִיעָא דְאִיהוּ
שְׁהוּא דִין וְלֹא מִשְׁפָּט הִדְוֵעַ שְׁהוּא

רַחֲמֵי, וְלֹא מִכָּל אֱלִין מְדוֹת כָּלֵל [לא].
רַחֲמִים, וְלֹא מִכָּל אֱלוֹ הַמְּדוֹת כָּלֵל.

הַנוֹלָדִים מִמִּיזוּג הַדִּין וְהַחֶסֶד. **כט.** כֹּל הַמְּדוֹת הַמָּה עוֹמְדוֹת לְהִרְאוֹת אֵיךְ הַשִּׁי"ת מְנַהֵג אֶת הָעוֹלָם, וּבִכְף לְהַשְׁפִּיעַ לָהֶם לְפִי מַעֲשֵׂיהֶם. **ל.** כְּמוֹ שֶׁפְּתוּב: מִפִּי עֲלִיוֹן לֹא תֵצֵא הָרְעוֹת וְהַטּוֹב (אֵיכָה פָּרָק ג' ל"ח), אֲלֵא כְּשִׁחוּטָאִים הַתְּחַתּוּנִים, הַטּוֹב לָהֶם, לְקַבֵּל עוֹנֵשׁ וּלְכַפֵּר עַל חוּבָם, וְאַחַר כֵּף יוֹכְלוּ לְקַבֵּל שְׂכָרָם מוֹשְׁלָם. **לא.** אֲבָל אֵין תֵּאָר מְדוֹת בְּעֶצְמוֹת הָאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, לֹא דִין וְלֹא רַחֲמִים, וְאֵין לְכַנּוֹת בּוֹ שׁוּם מְדָה וְסִפְרָה כָּלֵל. – כְּלוּמַר אֵף עַל פִּי שְׁאֲנוּ מְדַבְּרִים מִשְׁמוֹת הַמְּדוֹת וּפְעֻלָּתָם אֵין אָנוּ אוֹמְרִים שֶׁהַשְׁמוֹת הֵם תֵּאָר מִעֶצְמוֹת אֱלֻקוֹתוֹ יְתִבְרַךְ שְׁמוֹ, כִּי שְׁמוֹת שֶׁל הַמְּדוֹת

הִנֵּה כְּשֵׁסִים אֱלֹהֵינוּ הַנְּבִיא זְכוּר לְטוֹב אֶת שְׂבַחֵי הָאֵין
 סוּף בְּרוּךְ הוּא הַתְּחִיל בְּמִצְוֵה לְזַרְז לְרַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּר
 יוֹחָאי הַקְּדוֹשׁ דְּלִיה אֲתִיב רְשׁוּתָא וְהוֹרְמְנוּתָא
 עֵילָאָה, וְאֵין זולָתוֹ לְגֵאוֹל הַשְּׂכִינָה וְיִשְׂרָאֵל מְגֻלוֹתָא,
 לְכֹן בְּקֶשׁ אֱלֹהֵינוּ ז"ל וְאָמַר קוּם רַבִּי שְׁמַעוֹן וְגִלָּה רְזִי
 תוֹרָה. (הַדְרַת מְלָךְ - כְּבוֹד מְלָךְ מֵהַר"ש בּוֹזְאֵגְלוֹ זי"ע).
 וְאָמַר מַעֲתָה רְצָה אֱלֹהֵינוּ הַנְּבִיא זְכוּר לְטוֹב שְׁהַרְשָׁבִי

אֵינָם כִּי אִם מְמַדוֹת וְכֻלִּים שְׁמַנְהִיג בָּהֶם אֶת
 הַתְּחִתוֹנִים, (בְּאֵר לַחֵי רוֹאֵי). וְזֶה שְׁאָמַר וְלֹאוּ מִכָּל אֱלֵין
 מְדוֹת כָּלֵל, רְצוֹנוֹ לומר שְׁעִילַת עַל כָּל הָעֲלוֹת לָאוּ
 אֵית בֵּיה מִכָּל אֱלֵין מְדוֹת כָּלֵל (זִיו הַזּוֹהַר). – וְעַיִן סִפְר
 הַפְּרִדָּס מֵהַרמ"ק (שְׁעַר עֲצָמוֹת וְכֻלִּים פ"ה), שְׁפַתְב שְׁחָסַר
 כָּאֵן סוּף הַמְּאָמַר, עִם כָּל זֶה יִצָּא לָנוּ אוֹר גְּדוֹל אֶל
 הַנְּרָצָה לָנוּ בְּשַׁעַר הַזֶּה, עַכ"ל. וּבְדָפוּס קוּשְׁטָא נְדָפְס
 הַגָּהָה בְּשֵׁם הַרְבַּ מְאִיר פֶּאפִּירֶשׁ, וְז"ל: מְצַתִּי כְּתוּב
 כָּאֵן בְּשֵׁם הָאֲרִיז"ל, וְז"ל, חָסַר כָּאֵן וְשִׁיר לְכָאֵן מַה
 שְׁפַתוּב בְּזוֹהַר חֲדָשׁ (דָּף נה): "אִיהוּ אֶפִּיק כְּלָא" עַד "פָּה
 אֶל פָּה אֲדַבֵּר בּוֹ" עַכ"ל. וּבְהוֹצָאת מֵתוֹק מִדְּבִשׁ נִמְצָא
 בְּזוֹהַר חֲדָשׁ (כְּרַף ב' ע' ק"ז) בְּאֶמְצַע ד"ה וְאֵינוֹן תִּלְתָּ
 קִטִּירִין, (עַד ע' קי"ד) סוּף ד"ה פּוּמָא דְלִיה, עֵינִי"ש.

פְּתַח אֲלֵיהֶוּ הַמְּבַאֵר

לא יחוש עוד מלגלות ולחדש סודות התורה, יען פי
 לו לבדו נתנו לו הורמנא ורשותא בזה, ואין זולתו
 בדור לגאול השכינה ובני ישראל מגלותא, לכן אמר
 לו קום רבי שמעון וכו', ועשה ואל תאחר וחדש רזין
 טמירים פי לך לבד אתיהיב רשותא והורמנא
 ממרומים לחדש ולגלות הסודות, ועל ידי זה יקרב
 הגאולה (זיו הזוהר).

קום רבי שמעון ויתחדשון מלין [לב] על

קום רבי שמעון ויתחדשו סודות עליונים על

ידך. דהא רשותא אית לך לגלאה רזין

ידך שהרי רשות נתנה לך לגלות רזים

טמירין על ידך, מה דלא אתיהיב רשו

נסתרים על ידיך, מה שלא נתן רשות

לגלאה לשום בר נש עד כען:

לגלות לשום בן אדם עד עתה.

לב. פדכתיב: "מילין לצד עילאה ימלל".

קָם רַבִּי שְׁמַעוֹן ^[לב] פֶּתַח וְאָמַר: לֵךְ יְהוָה
 קָם רַבִּי שְׁמַעוֹן פֶּתַח וְאָמַר: לֵךְ ה'

הַגְּדֹלָה ^[לד] וְהַגְּבוּרָה וְהַתְּפָאֶרֶת וְהַנִּצָּח
 הַנְּהִיגוֹת הַגְּדוּלָה - חֶסֶד, וְהַגְּבוּרָה, וְהַתְּפָאֶרֶת, וְהַנִּצָּח,

וְהַהוֹד, כִּי כָל בְּשָׁמַיִם וּבְאָרֶץ ^[לה]. לֵךְ
 וְהַהוֹד. כִּי כָל - יְסוֹד, בְּשָׁמַיִם וּבְאָרֶץ. לֵךְ

יְהוָה הַמְּמַלְכָה. וְהַמְּתַנַּשֵּׂא לְכָל
 ה' הַמְּמַלְכָה - מַלְכוּת. וְהַמְּתַנַּשֵּׂא לְכָל

לג. נִרְאָה שְׁהֵיהַ דְּרָכָם לומר חדושי תורה מעמד, לכן
 אָמַר קָם רַבִּי שְׁמַעוֹן, (בְּנִיחוּ לְרִי"ח הַטּוֹב). **לד.** אֲשֶׁר
 הִמָּה הַשְּׁמוֹת שֶׁל הַז' מִדּוֹת מֵהַי' מִדּוֹת הַנִּזְכָּרוֹת לְעֵיל,
 שְׁמֵנֵהֶינָה אֶת הָעוֹלָם, [הַגְּדוּלָה - הִיא מִדַּת הַחֶסֶד,
 הַגְּבוּרָה - הִיא מִדַּת הַגְּבוּרָה וְכוּ'] (הַגְּר"א). **לה.** הַיְסוֹד
 נִקְרָא כָּל, שְׁפוּלָל בְּתוֹכּוֹ כָּל הַהִשְׁפָּעוֹת הַטּוֹבוֹת,
 לְשׁוּמְרֵי הַבְּרִית, בְּשָׁמַיִם וּבְאָרֶץ שְׁמַקְבֵּל הַהִשְׁפָּעוֹת
 מִלְּמַעְלָה, כְּדֵי לְהִשְׁפִּיעַ לְמַלְכוּת הַנִּקְרָאת אָרֶץ. שְׁמַיִם
 - תְּפָאֶרֶת, אָרֶץ - מַלְכוּת, לְחַבֵּר תּוֹרָה שְׁבַכְתָּב עִם
 תּוֹרָה שְׁבַעַל פֶּה, שֶׁהוּא תִיקוֹן הַבְּרִית, כְּנוֹדָע.

לְרֵאשׁוֹׁ [לז]. עֲלֵינוּ שְׁמָעוּ אֲנוּן [לח] דְּמִיכִין
 לְרֵאשׁוֹ. עֲלֵינוּ שְׁמָעוּ, אֵלֵינוּ שְׁמָעוּ

לו. והנה בפסוק זה יש יחוד שבָּעָה סְפִירוֹת הַבְּנִין, שְׁבָהֶם הַנְּהַגַת הָעוֹלָם, לְכַף פְּתַח בּוֹ בְּתַחֲלַת הַדְּרוֹשׁ שֶׁהוּא לְצוּרָה וְתִיקוּן הָעוֹלָם, (בְּנִיחוּ לְרִי"ח הַטּוֹב).
 לז. אֵלֵינוּ ד' צְדִיקִים שֶׁהֵם הָאֲבוֹת הַקְּדוֹשִׁים וּמֹשֶׁה רַבֵּינוּ, אֲבָרָהֶם - חֶסֶד, יִצְחָק - גְּבוּרָה, יַעֲקֹב - תְּפָאֶרֶת, מֹשֶׁה - נִצְחָה, שְׁנֹזְפָרִים בְּפָסוּק "הַגְּדִלָה וְהַגְּבוּרָה וְהַתְּפָאֶרֶת וְהַנִּצְחָה", (בְּנִיחוּ לְרִי"ח הַטּוֹב).
 וְנִקְדָּיִם כָּאֵן מָה שֶׁפְּתוּב בְּסִפְרֵי (פ' בְּרַכָּה עה"פ "וַיִּמַּת שֵׁם מֹשֶׁה"): "וַיִּמַּת שֵׁם מֹשֶׁה", סְמִלְיוֹן אוֹמֵר מְחִילָה [מְעָרָה] הֵיטָה יוֹצֵאת מִקְבוּרָתוֹ שֶׁל מֹשֶׁה לְקְבוּרָתוֹ שֶׁל אֲבוֹת, נֶאֱמַר כָּאֵן "וַיִּמַּת שֵׁם מֹשֶׁה", וְנֶאֱמַר לְהֵלֵן "וְשָׁמָּה קָבְרוּ אֶת אֲבָרָהֶם וְאֶת שָׂרָה אִשְׁתּוֹ". - עוֹד רָאִיתִי כְּתוּב [בִּילְקוּט רְאוּבֵי פְרָשַׁת בְּרַכָּה, בְּשֵׁם סִפְרֵי הַתְּמוּנָה] כִּי מֹשֶׁה וְצַפּוּרָה נִקְבְּרוּ בְּמְעָרַת הַמְּכַפְלָה, וּמָה שֶׁפְּתוּב "וְאֵתָה לֹא תָבוֹא אֶל הָאָרֶץ", "וְשָׁמָּה לֹא תָבוֹא", לֹא תָבוֹא בְּעֶצְמוֹ, אֲבָל הַמְּלֹאכִים יִבְיָאֵךְ שָׁמָּה בְּטַהֲרָךְ, שְׁלֹא יָדַע אִישׁ אֶת קְבוּרָתוֹ אֶלָּא הַמְּלֹאכִים, עֵינֵי שֵׁם. א"ה, וְאוֹלֵי מִשׁוּם זֶה כְּתוּבוֹ [בְּתוֹסְפוֹת סוּטָה

דְּחִבְרוּן וְרַעֲיָא מְהֵימְנָא^[לח] אֲתַעְרוּ
 חִבְרוּן, וְהַרְוֵעָה הַבְּצֻמָּן, הַתְּעוֹרְרוּ

מִשְׁנַתְכוֹן. "הַקִּיצוּ וְרַנְנוּ שׁוֹכְנֵי עֶפְרָ" –
 מִשְׁנַתְכֶם. "הַקִּיצוּ וְרַנְנוּ שׁוֹכְנֵי עֶפְרָ",

אֱלִין אַנּוּן צְדִיקָיָא דְאַנּוּן מִסְטָרָא
 הֵם אֵלֹהֵי אַתֶּם הַצְּדִיקִים, שְׁהֵם מִחֻלָּק

דְּהֵהוּא דְאַתְמַר בָּהּ: "אֲנִי יִשְׁנָה וְלִבִּי
 הַשְׁכִּינָה שְׁנָאֵמַר בָּהּ, "אֲנִי יִשְׁנָה וְלִבִּי

עַר". וְלֹאֵו אַנּוּן מִתִּים. וּבְגִין דָּא אֲתַמַּר
 עַר, וְאִינֵם קְרוּיִים מִתִּים אֶלְא יִשְׁנִים, וּבְשִׁבִיל זֶה נֶאֱמַר

בְּהוּן: "הַקִּיצוּ וְרַנְנוּ" וּגו'. רַעֲיָא
 בָּהֶם, "הַקִּיצוּ וְרַנְנוּ" וּגו', מִשָּׁה הַרְוֵעָה

י"ג ע"ב] דְּסַמְלִיוֹן מִלְאָף הִיָּה, עֵין שָׁם, יַעַן שְׁפָתוֹב
 "וְלֹא יָדַע אִישׁ אֶת קְבוּרָתוֹ", וְזֶהוּ הַהֶכְרַח לומר שֶׁהוּא
 שָׁם מִלְאָף וְלֹא שָׁם חָכָם, וְדו"ק (פּוֹכְבֵי אור הַבַּעַשׁ ט'
 וְתַלְמִידֵיו). וְלִפִּי מְדַרְשׁ זֶה מוֹכֵן לְמָה חִבְרָ וְכֻלְל לְעוֹרַר
 אֶת מִשָּׁה רַבִּינוּ עִם ג' הָאֲבוֹת - שְׁכוּלָם נִקְרָאִים יִשְׁנֵי
 חִבְרוּן. לח. רַעֲיָא מְהֵימְנָא - מִשָּׁה רַבִּינוּ שֶׁהוּא

מֵהִימְנָא, אַנְתָּ וְאַבְהֵן הַקִּיצוּ וְרַנְנוּ. [לט]
 הַנְּאֻמָּן, אַתָּה וְהָאֲבוֹת. הַתְּעוֹרְרוּ לְשִׁמְחַ

לְאַתְעָרוּתָא דְשְׂכִינְתָא, דְּאִיהִי יִשְׁנָה
 וְלַעוֹרֵר אֶת הַשְּׂכִינָה שֶׁהִיא יִשְׁנָה

בְּגִלּוֹתָא^[מ], דְּעַד כְּעַן צְדִיקָיָא כְּלָהוּ
 בְּגִלּוֹת, שְׁעַד עַתָּה, הַצְּדִיקִים כְּלָם

הַרוּעָה הַנְּאֻמָּן שֶׁל יִשְׂרָאֵל. **לט.** הַרְשָׁבִי רְצָה
 לַעֲשׂוֹת תִּיקוּן לְשְׂכִינָה עַל יְדֵי גְלוּי וְלִמּוּד סוּדוֹת
 הַתּוֹרָה, וְנִקְרָא "רַנְנוּ", כְּדֹאמְרוּ חֲז"ל: עַל הַפְּסוּק
 "קוֹמֵי רַנִּי בְּלִילָה לְרֹאשׁ אֲשֶׁמוֹרוֹת", אֵין רְנָה אֶלָּא
 תּוֹרָה, וּבִפְרָט בְּלִמּוּד סוּדוֹת הַתּוֹרָה שְׁזָה שְׂמֻחַת
 הָעֲלִיּוֹנִים וּמִקְרָב אֶת הַגְּאוּלָּה. וּמִלְּשָׁה רַבִּינוּ מִתַּחֲנִן
 שְׂעִיעְזָרוּ לוֹ לַפְּדוֹת הַשְּׂכִינָה ע"י לִמּוּד זוּה"ק וְהַסוּד,
 וְכֵן כְּתֹב בְּאוֹר הַחַיִּים הַקְּדוֹשׁ פְּרָשַׁת וַיְחִי פָּרַק מ"ט
 פְּסוּק י"א. **מ.** לְהִיּוֹת הַשְּׂכִינָה בְּגִלּוֹתָא בְּאֶפֶס שְׁפַע
 בְּאֵין תּוֹמֵךְ וְעוֹזָר, וְעַל יְדֵי הַלִּמּוּד בְּסוּדוֹת הַתּוֹרָה
 יִהְיֶה סִמְךָ וְסַעַד לְהַשְּׂכִינָה הַקְּדוּשָׁה, וְזֹאת הַתּוֹרָה
 הַסוּד שֶׁהוּא ר"ז גִּימְטְרִיָּה או"ר גּוֹרֵם לִיַּחַד קוּדְשָׁא
 בְּרִיף הוּא וְשְׂכִינְתִּיהָ, וְהַגְּאוּלָּה הַשְּׂלִימָה בְּמַהְרָה

דְּמִיכִין	וְשִׁנְתָּא	בְּחֹרֵיהוּן [מא].	מִיד
רְדוּמִים,	וְשִׁנָּה	בְּעֵינֵיהֶם.	מִיד
יְהִיבַת	שְׂכִינְתָּא	תְּלַת קָלִין [מב]	לְגַבֵּי
נְתָנָה	הַשְׂכִּינָה	שְׁלֹשׁ קוֹלוֹת,	לְנֶגְדַּ
רְעִיא מְהִימְנָא,	וְיִימָא לִיה: קוּם	רְעִיא	הַרְוּעָה
הַרְוּעָה	הַנְּצִאֲמוּן,	וְאוֹמְרַת לוֹ:	קוּם
מְהִימְנָא -	דְּהָא	עֲלֶךְ	אֲתַמַּר: "קוּל"
הַנְּצִאֲמוּן.	שְׁהָרִי	עֲלֶיךָ	נְצִאֲמַר "קוּל"

בְּיַמֵּינוּ אָמוֹן (זִיו הַזּוֹהַר). **מא.** פִּירוּשׁ א' בְּנְחִירֵיהֶם, מִפְּנֵי כִּי הַנְּשִׁימָה שֶׁהוּא חַיּוֹת הַגּוֹף הִיא בְּחֶטֶם כְּדֹכְתִיב נְשִׁמַת רוּחַ חַיִּים בְּאִפּוֹ, וְכֵן וַיִּפַּח בְּאִפּוֹ נְשִׁמַת חַיִּים. פִּירוּשׁ ב': לִבְּן שֶׁל הָעֵינַיִם כִּי הָעֶפְעָפִים שׁוֹכְבִים עַל לִבְּן הַמְּקִיף אֶת הָעֵין (בְּנִיחַ לְרִי"ח הַטּוֹב). **מב.** כְּנֶגְדַּ ג' אֲבוֹת. (כֶּסֶף מְלֶכֶה), טַעַם לְתַלַּת קָלִין כְּנֶגְדַּ ג' אוֹתִיּוֹת שְׁמוֹ הַטּוֹב כְּמוֹ שֶׁכְּתֹב רַבֵּינוּ הָאֲרִיז"ל בְּשַׁעַר הַפְּסוּקִים פְּרָשַׁת שְׁמוֹת בְּסוּד "וַתִּקְרָא שְׁמוֹ מִשֶּׁהָ כִּי מִן הַמַּיִם מְשִׁיתִיהוּ" שֶׁהוּא מ' בְּחֶטֶם ש' בְּתַפְאֲרַת ה' בְּגִבּוּרָה. אוּ יוֹבֵן כִּי הַשְׂכִּינָה נִקְרָאת "זֹאת" כְּנֹדַע וּמְסָפֵר זֹאת עוֹלָה ג' פְּעָמִים כָּל, לִכֵּן

דוּדֵי דוּפֶק" – לְגַבְאֵי בְּאַרְבַּע אֲתוֹן
 דוּדֵי דוּפֶק", אֲצֵלִי בְּאַרְבַּע אוֹתוּת

דִּילִיָּהּ^[מג], וַיִּמָּא בְּהוֹן "פְּתַחֵי לִי אַחוּתֵי
 וַיֹּאמֶר בָּהֶם בְּכֹחֶם, פְּתַחֵי לִי אַחוּתֵי
 שְׁלוֹ,

רַעֲיָתִי יוֹנָתִי תִמְתִּי". דְּהָא "תָּם עֹנְךָ
 רַעֲיָתִי יוֹנָתִי תִמְתִּי". שְׁהָרִי כְּתוּב: "תָּם עֹנְךָ

בֵּת צִיּוֹן לֹא יוֹסִיף לְהִגְלוֹתְךָ"^[מד].
 בֵּת צִיּוֹן לֹא יוֹסִיף לְהִגְלוֹתְךָ"

"נְשִׂאֲשֵׁי נְמֻלָּא טָל". "מַאי נְמֻלָּא
 שְׁהָרִי רֵאשֵׁי מְלֵא טָל וּמְדוּעַ מְלֵא

טָל?" אֵלֵא אָמַר קְדֻשָּׁא בְּרִיךְ הוּא:
 טָל? אֵלֵא אָמַר הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא,

יהיב תלת קליו (בפניהו לרי"ח ה'טוב). **מג.** בארבע
 אותיות שם י-ה-ו-ה, מעורר את ארבע אותיות שם
 א-ד-נ-י. **מד.** ולמה נקראת 'תמה', משום ש"תם
 עונך בת ציון, לא יוסיף להגלותך" (איכה ד' כ"ב). וכמו
 שאמרנו (ברכות נו, ב) הרואה תמרים בחלום תמו
 עונותיו שנאמר תם עונך בת ציון (זיו הזוהר). והשכינה

אַנְתְּ חֹשֶׁבֶת דְּמִיּוֹמָא דְּאַתְחָרַב בֵּי
 אַתְּ הַשְׂכִּינָה חֹשֶׁבֶת, שְׁמִיּוֹם שְׁנַחֲרַב בֵּית

מִקְדָּשָׁא דְּעָא לְנָא בְּבֵיתָא דִּילִי וְעָא לְנָא
 הַמְּקֻדָּשׁ, שְׁעֵלִיתִי לְבֵית הַמְּקֻדָּשׁ שֶׁל מַעְלָה, וְעֵלִיתִי

בִּישׁוּבָא? לָאוּ הֲכִי, דְּלֹא עָא לְנָא כָּל
 לְיִשׁוּבֵי יְרוּשָׁלַיִם שֶׁל מַעְלָה? אִין זֶה כֹּךְ שְׁבַאמַת לֹא עֵלִיתִי לְבֵיתִי כָּל

זְמַנָּא דְּאַנְתְּ בְּגָלוּתָא^[מה] הֲרִי לָךְ
 זְמַן שְׂאֵת בְּגָלוּתִי! הֲרִי לָךְ

סִימְנָא: "שְׂרָאשִׁי נְמָלָא טַל"^[מו], הִיא
 סִימֹן, "שְׂרָאשִׁי נְמָלָא טַל" וְהֵא

נְשַׁכְיִנְתָּא בְּגָלוּתָא, שְׁלִימוּ דִּילָהּ וְחַיִּים
 הִיא הַשְׂכִּינָה בְּגָלוּתִי, הַשְׁלֵמוֹת שְׁלָהּ וְהַחַיִּים

דִּילָהּ אִיהוּ טַל. וְדָא אִיהוּ אוֹת יו"ד
 שְׁלָהּ הוּא בְּסוּד טַל, וְזֶה הוּא סוּד אוֹת יו"ד

הַקְדוּשָׁה נִקְרָאת תָּמַר כְּנֶאמַר (שה"ש ז, ח) "זֹאת קוֹמְתָהּ
 דְּמַתָּה לְתָמַר", כְּאֶשֶׁר הַשְׂכִּינָה בְּיוֹפְיָהּ וּבְשִׁמְחָהּ (בְּדִי
 עֲרֹבוֹת). מַה. אֵלֶּא הוּלְךָ עִמָּה בְּגָלוּתִי לְשִׁמְרָהּ.
 מו. טַל הוּא בְּגַמְטְרִיָּא שֵׁם יוֹד הָא וְאוּ מִשֵּׁם הַגּוֹיָהּ,

אוֹת הֵ"א אוֹת וָאוֹ, וְאוֹת הֵ"א אֵיהִי

אוֹת הֵ"א אוֹת וָאוֹ וְאוֹת הֵ"א הִיא

נִשְׁכַּיְנָתָא דְלֹא מִחֲשַׁבֵּן ט"ל^[מז], אֵלֹא

הַשְּׁכִינָה שְׂאִינָה בְּחֲשַׁבֵּן ט"ל, אֵלֹא

אוֹת יו"ד אוֹת הֵ"א וְאוֹת וָאוֹ וְדַסְלִיקוּ

אוֹת יוֹד אוֹת הֵא וְאוֹת וָאוֹ עֲלִים

אֲתוֹן לְחֲשַׁבֵּן ט"ל. דְּאֵיהִי מְלִיא

הָאוֹתוֹת לְחֲשַׁבֵּן ט"ל, שְׁהֵשֵׁם הָיָה מְמַלֵּא

לְשִׁכְיַנְתָּא מְנַבְיָעוּ דְכָל מְקוֹרֵין עֲלֵאִין.

אֵת הַשְּׁכִינָה מִמַּעַן הַנוֹבֵעַ שֶׁל כָּל הַמְּקוֹרוֹת הָעֲלִיוֹנִים,

מִיד קָם רַעִיא מְהִימָנָא וְאַבְהוֹן קַדִּישִׁין

מִיד קָם הַרוּעָה הַנֶּאֱמָן וְהָאֲבוֹת הַקְּדוֹשִׁים

וְנַעֲלָמָה כָּאֵן אוֹת ה' שֶׁהִיא שֵׁם הַשְּׁכִינָה. **מזו.** בְּסוּד

וְנִהְרַ יוֹצֵא מַעֲדוֹן לְהַשְׁקוֹת אֶת הַגֵּן שֶׁג' אוֹתוֹת י-ה-ו

בְּמַלּוּי אֲלָפִין מְסַפֵּר טל הוּא הַשְּׁפַע הַיּוֹרֵד מִזְעִיר

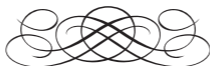
אֲנָפִין לְה"א תַּתָּא, וְעַל זֶה אָמַר שְׁזָהוּ עֲנִן גְּלוּת

הַשְּׁכִינָה לְהַתְּרַחֲקוּתָהּ מִבְּעָלָה וְעַל יְדֵי זֶה נִמְנַע מִמֶּנָּה

הַשְּׁפַע טל שֶׁל הַג' אוֹתוֹת י-ה-ו, עַד לְעֵתִיד לְבוֹא

עֲמִיּוּהַ [מח]. עַד כָּאֵן רָזָא דִּיחֻדָּא: "כְּרוּךְ
עֲמִינוּ. עַד כָּאֵן סוּד הַיְחֻד.
יְהוָה לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן":

(תקוני זוהר יז, א הקדמה אחרת לת"ז)

שְׂיִהֵיהַ הַתְּקוּן הַשְּׁלָם שְׁתַּתְּקַרְבַּ הַה"א תַּתְּאָה לְהַגִּי
אוֹתִיּוֹת י-ה-ו וְעַל יְדֵי זֶה תּוּכַל לְהַמְשִׁיךְ שְׁפַע וְחַיִּית
מִהַט"ל אורוֹת דְּזַעִיר אֲנַפִּין, (בְּאֵר לְחַי רִואֵי). וְעַתָּה
מִמַּתִּין אַתָּה בְּגָלוֹת, וְאֵינוּ מִשְׁפִּיעַ, וְזֶהוּ סוּד שְׂרָאשִׁי
נְמַלְא ט"ל, לוֹמַר שְׂאִין יְחֻד הָעֲלִיוֹן. **מח.** כְּדֵי
לְעוֹרֵר אֶת הַשְּׂכִינָה, לְצוּרֵךְ הַיְחֻד, וְנַעֲשֶׂה הַיְחֻד שֶׁל
הוּי"ה-אדנ"י.

❁ וַיְהִי רַעוּא ❁

תְּפִלַּת יְהִי רַצוֹן. כִּי עֲתָה עַל יְדֵי לְמוּד הַמֶּאֱמָר פֶּתַח אֵלֵיהֶוּ זְכוּר לטוֹב הוּא עֵת רַצוֹן וְזִמְן הַמְּסוּגָל לְקַבֵּל תְּהִלּוֹת.

וַיְהִי רַעוּא מִן קָדָם עֲתִיקָא קְדִישָׁא
 וַיְהִי רַצוֹן מִלְּפָנֵי ה' הַעֲתִיק יוֹמִין הַקְּדוּשׁ

דְּכָל קְדִישֵׁין טְמִירָא דְכָל טְמִירִין
 מִכָּל הַקְּדוּשִׁים וְנִסְתָּר מִכָּל הַנִּסְתָּרִים

סְתִימָא דְכֻלָּא. דִּיתְמִשָּׁף טֵלָא עֲלָאָה
 נֶעְלָם מִהַכֹּל. שִׁיתְמִשָּׁף טֵל הַעֲלִיִן

מִנִּיה לְמַלְיָא רִישִׁיהָ [מט] דְּזַעִיר אֲנַפִּין,
 מִמְּנוּ לְהַשְׁפִּיעַ וּלְמַלְאוֹת הָרֵאשׁ שֶׁל זַעִיר אֲנַפִּין

מט. חֵס וְשְׁלוֹם אָסוּר לְדָמוֹת כָּל דָּמוֹת, וְעַל זֶה אָמַר הַרְשָׁב"י בְּרִישׁ הָאֲדָרָא רַבָּא אֶת הַפְּסוּק (דְּבָרִים כז, טו) "אֲרוּר הָאִישׁ אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה פֶסֶל וּמִסְכָּה תוֹעֵבַת ה' מַעֲשֶׂה יְדֵי חָרֵשׁ וְשֵׁם בִּסְתֵר וְעֵנּוּ כָּל הָעָם וְאָמְרוּ אָמוֹן." וְכָל הַנֶּאֱמָר הוּא רַק לְסַבֵּר אֶת הָאָזוֹן, וְאִפְּלוּ

וְלַהֲטִיל | לַחֲקֹל^[א] תַּפּוּחִין קְדִישִׁין
 וְלַהֲמַשִּׁיף שִׁפְעַה לְשֹׁדֵה תַּפּוּחִין הַקְּדוֹשׁ

בְּנֵהִירוֹ דְּאַנְפִּין בְּרַעֲוָא וּבְחֵדוּתָא
 בְּהֶאֱרַת פְּנִים בְּרַצוֹן וּבְשִׁמְחַת

דְּכֻלָּא. וַיִּתְמַשְׁףּוּ מִן קְדָם עֵתִיקָא
 הַכֹּל. וַיִּתְמַשְׁףּוּ מִלְּפָנֵי ה' "הַעֲתִיק יוֹמִין"

קְדִישָׁא דְּכָל^[א] קְדִישִׁין, טְמִירָא דְּכָל
 הַקְּדוֹשׁ מְכָל הַקְּדוֹשִׁים, וְנִסְתָּר מְכָל

טְמִירִין סְתִימָא דְּכֻלָּא. רַעֲוִתָא וְרַחֲמֵי
 הַנִּסְתָּרִים נֶעְלָם מֵהַכֹּל. רַצוֹן וְרַחֲמִים

חֲנָא וְחֶסֶדָא בְּנֵהִירוֹ עֲלָאָה בְּרַעֲוִתָא
 חן, וְחֶסֶד, בְּהֶאֱרָה עֲלִיוֹנָה, בְּרַצוֹן,

מְשַׁל אֵינוֹ פִּי הַכֹּל הוּא רוּחַנִיּוֹת דִּק וְצַח. נ. חֲקֹל -
 שָׁדֵה, הִיא הַשְּׂכִינָה הַקְּדוּשָׁה, הַמְּקַבֶּלֶת אֶת הַשִּׁפְעַה
 מֵהַתְּפַאֲרָת, הַתְּפַאֲרָת נִקְרָא תַּפּוּחַ הַקְּדוֹשׁ, שְׁכוּלֵל ג'
 גְּנִיּוֹת (נִמְשַׁל לְתַפּוּחַ הַכּוּלֵל ג' גְּנִיּוֹת, לְכוּן, אָדוּם, יְרוּק). נא.
 הַקְּדוֹשׁ מְכָל הַקְּדוֹשִׁים שְׂאִין קְדוֹשׁ מִמֶּנּוּ, וְכוּן הַקְּדוֹשׁ
 שֶׁל כָּל הַקְּדוֹשִׁים פִּי מִמֶּנּוּ כָּל הַקְּדוּשׁוֹת נִשְׁפָּעוֹת.

וְחִדּוּהָ עָלַי וְעַל כָּל בְּנֵי בֵּיתִי, וְעַל כָּל
 וְשִׁמְחָהּ, עָלַי וְעַל כָּל בְּנֵי בֵּיתִי, וְעַל כָּל

הַנְּלוּיִם אֵלַי, וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל עַמּוּיָהּ.
 הַקְּרוּבִים אֵלַי, וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל עַמּוּיָהּ.

וַיִּפְרָקֵינוּא מִכָּל עַקְתּוֹן בִּישׁוֹן דִּייתוֹן
 וַיִּפְדֶּה אוֹתָנוּ מִכָּל הַצָּרוֹת הַרְעוֹת שְׁבָאוֹת

לְעֵלְמָא, וַיִּזְמִין וַיִּתְיַב לָנָא מְזוּנָא
 לְעוֹלָם, וַיִּכְיֶן וַיִּנְתֵּן לָנוּ מְזוּן

וַיִּפְרָנְסָתָא טַבְתָּא, בְּלִי צָרָה וְעַקְתָּא,
 וַיִּפְרָנְסָה טוֹבָה בְּלִי צָרָה וּמְצוּקָה,

מִמְזֻלָּא דְכָל מְזוּנֵי בֵּיהּ תְּלִין. וַיִּשְׁזַבְיֵנָן
 מִהַמְזָל הָעֲלִיוֹן, שְׁכַל הַמְזוֹנוֹת מִמְנוּ מִשְׁתַּלְשָׁלִים. וַיִּצְלִנּוּ

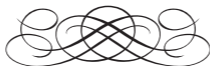
מֵעֵינָא בִישָׂא וּמִחֲרָבָא דְמִלְאָךְ הַמּוֹת
 מֵעֵין הַרְעָ, וּמִחֲרָב מִלְאָךְ הַמּוֹת,

וּמְדִינָה שֶׁל גִּיהֵנוּם. וַיִּתִּי לָנָא וּלְכָל
 וּמִהַדִּין שֶׁל גִּיהֵנוּם. וַיִּתֵּן לָנוּ, וּלְכָל

נַפְשָׁתָנָא חָנָא וְחֶסְדָּא וְחַיִּי אַרְיֵכִי
 נַפְשׁוֹתָנוּ, חֵן וְחֶסֶד, וְחַיִּים אַרְכִּים,

וּמְזוּנֵי רוּיְחֵי וְרַחֲמֵי מִן קְדָמֶיהָ. אָמֵן כֵּן
ומזונות בְּרוּחַ, וְרַחֲמִים, מִלְפָּנָיו, אָמֵן כֵּן

יְהִי רְצוֹן, אָמֵן וְאָמֵן.
יְהִי רְצוֹן. אָמֵן וְאָמֵן.

מה טוב וימה נעים שיאמר האדם בכל יום אחר תיקון חצות לשון זה אשר הובא בזוהר (פרשת נחונינו דף ס"ה ע"א, וכן בזוהר פרשת פקודי דף רכ"ו ע"א, ובדף רס"ח ע"ב). ואם לא אומרו אחר תיקון לאה, יאמר בשחרית קודם התפלה, וכן יעשה בשבתות וימים טובים, פי דברים אלו עמוקים מאד מאד, והמבין סודם של דברים אלה יודע כמה תועלת גדולה נעשה באמירתם לתקון אותו היום, בין בפרצוף הימים בין בפרצוף הזמנים. (בן איש חי מקץ י"ב, ובשו"ת רב פעלים (בחלק סוד ישרים) האריך לבאר את המאמר הנורא הזה, וכתב שם שזה אחד המאמרים הקשים ביותר בזוה"ק, עכת"ד, וכאן הבאנו באור המלים על קצה המזלג, ותן לחכם ויחכם עוד).

אָמַר	רַבִּי	שְׁמַעוֹן ^[נ] :	אֲרִימִית
אמר	רבי	שמעון,	הארימותי

נב. הנה מרוב העלים הסוד הנשגב הזה, לא אמרו אלא כמו בדרך תפלה, ועין שם באור עמוק על תפלה זאת, (רמס"ל גנוי הרמס"ל).

נג. מבוא: באור המאמר הנזכר מתאר איך מדת

יְדָאִי^[נד] בְּצִלוֹתַיִן לְעֵלָא^[נה], דְּכַד רְעוּתָא
 יְדִי בַתְּפִלוֹת, לְמַעְלָה שְׁכַאֲשֶׁר הָרְצוֹן
 עֵלְאָה לְעֵלָא לְעֵלָא קִימָא עַל הַהוּא
 הָעֵלְיוֹן לְמַעְלָה לְמַעְלָה, עוֹמֵד עַל אוֹתוֹ

הַחֲכֵמָה שֶׁהִיא הַמְּחַשְׁבָה וְהַשְׂכָל הָעֵלְיוֹן שֶׁל הַקַּב"ה כְּבִיכּוֹל, מְנַסֶּה לְהַשְׁיֵג אֶת רְצוֹן ה', וּבְכֹף הִיא זוֹכָה שֶׁה' נוֹטֵעַ בָּהּ אֶת הַיְכָלֶת לְהַשְׁיֵג אוֹתוֹ מְעַט מִן הַמְּעַט, וְזֶה מִלְּמַד אוֹתָנוּ כִּמְהָ יֵשׁ לָנוּ לְדַבֵּק בָּהּ יִתְבַּרְךָ, אֲמַנְם כְּאֲשֶׁר הָאָדָם מִתְחִיל לְרַדֵּף וּלְהַשְׁיֵג אֶת ה', פְּרָסָה וּמְחִיצָה נִפְרָסֶת לְפָנָיו, וּמוֹנֵעַת מִמֶּנּוּ אֶת הַדְּרָךְ הַנִּכּוֹנָה, שָׂרָק כְּאֲשֶׁר יֵשׁ לְאָדָם מְנִיעוֹת לְהַשְׁיֵג אֶת דְּרָךְ ה', אֲזִי הוּא מִתְעוֹרֵר עוֹד יוֹתֵר שְׂבָעֵתִים, וְחֲשָׁקוֹ וְפִיסוּפִיו גּוֹבְרִים, וּלְבִסוּף הוּא בְּאֶמֶת זוֹכָה שֶׁה' נוֹטֵעַ בּוֹ הַיְכָלֶת, אֲשֶׁר הָרְצוֹן הָעֵלְיוֹן יִשְׁפַע לְשֵׁם לְעַד, אָמֵן. [הִיסוּד מִיֶּסֶד מִתּוֹךְ סֵפֶר לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן]. **נד.** כְּמוֹבָא בְּזוּהָר פְּרָשַׁת יִתְרוֹ, שֵׁיִשׁ לְהָרִים אֶת י" הָאֲצַבְעוֹת בַּתְּפִלָּה לְפָנֵי ה', אֲשֶׁר הֵמָּה כְּנֶגֶד י" סְפִירוֹת. וּבְמָקוֹם אַחֵר בְּזוּהָר אָמַר שֶׁאֲסוּר לְהָרִים אֶת הַיְדִים בְּרִקְנֵיָא שְׁלֵא לְצַרְךָ הַתְּפִלָּה. **נה.** כְּלוֹמַר שֶׁהַתְּפִלָּל לְפָנֵי ה' יִתְבַּרְךָ

רְעוּתָא דְלֹא אֲתִידַע וְלֹא אֲתַפֵּס כֻּלָּל
 הֶרְצוֹן שְׁלֹא נוֹדַע וְלֹא נִתְפָּס כֻּלָּל

לְעֵלְמִין. רִישָׁא דְסִתִּים - יִתִּיר לְעֵלָא,
 לְעוֹלָם. הֶרְאֵשׁ הַסִּתוּם בְּיוֹתֵר לְמַעְלָה

וְהֵהוּא רִישָׁא אֲפִיק מְאִי דְאֲפִיק וְלֹא
 וְאוֹתוֹ הֶרְאֵשׁ הוֹצִיא מֵהַ שְׁהוּצִיא, וְלֹא

יִדְיעַ, וְנִהִיר מְאִי דְנִהִיר כֻּלָּא בְּסִתִּימוֹ,
 נוֹדַע, וְהֵאִיר מֵהַ שְׁהֵאִיר, וְהִכֵּל בְּהֶעֱלָם.

רְעוּ דְמַחְשְׁבָה עֲלָאָה - לְמַרְדָּף
 וְרְצוֹן הַמְּחַשְׁבָה הֶעֱלִינָה, לְרָדִף

אֲבִתְרָה וְלֹא תִנְהָרָא מִנָּה. חָד פְּרִיסוֹ
 אֲחֵרִיו לְקַבֵּל הָאֲרָה מִמֶּנּוּ. כְּעֵין מְסָף אֲחָד

אֲתַפְרִיס, וּמְגוֹ הֵהוּא פְּרִיסָא - בְּרָדִיפוֹ
 נְפָרְסוֹ, וּמִתּוֹף אוֹתוֹ הַמְּסָף עַל יְדֵי רְדִיפַת

דֵּהֵיָא מַחְשְׁבָה עֲלָאָה - מְטִי וְלֹא
 זוֹ הַמְּחַשְׁבָה הֶעֱלִינָה מְגִיעַ וְלֹא

שְׁגָלוֹי הַסּוּדוֹת הָאֵלוֹ יְהִיו לְרְצוֹן וּלְנַחַת רוּחַ לְפָנָיו.

מָטִי, עַד הַהוּא פְּרִיסָא, נְהִיר מָא
 מְגִיעַ עַד אוֹתוֹ הַמְּסַף וּמְזֶה הָאִיר מֵה

דְּנִהִיר^[נ], וְכִדִּין הַהוּא מַחְשְׁבָה עֲלָאָה
 שְׁהָאִיר וּכְשֶׁקְבֵּלָה אוֹתָהּ הַמְּחַשְׁבָה הָעֲלִיּוֹנָה

נְהִיר בְּנִהִירוֹ סְתִים דְּלֹא יְדִיעַ.
 הָיָה עֲתִיק מְאִיר בְּאוֹר סְתוּם שְׁלֹא נוֹדַע

וְהַהוּא מַחְשְׁבָה לָא יְדַע, כִּדִּין בְּטִישׁ
 וְזוֹ הַמְּחַשְׁבָה לֹא יְדַע וְאִינוּ מְשִׁיג גּוֹדֵל הָאוֹר, אֲזוּ הִכָּה

הָאִי נְהִירוֹ דְּמַחְשְׁבָה דְּלֹא אֲתִידַע,
 אוֹתוֹ הָאוֹר שֶׁהוּא סוֹד הַמְּחַשְׁבָה שְׁלֹא נוֹדַעָה

בְּנִהִירוֹ דְּפִרְסָא דְּקִימָא דְּנִהִיר מְמָה
 הִכָּה בְּהָאֵרֶת מְסָף הָעוֹמֵד וְהָאִיר מְמָה

דְּלֹא יְדִיעַ^[נ], וְלֹא אֲתִידַע^[נ] וְלֹא
 שְׂאִינוּ יְדוּעַ וּמְשִׁג, וְלֹא נוֹדַע וְלֹא

נו. פְּרוּשׁ שְׂמֻקְבֵּל הָאֵרֶה מוּעָטָת רַק כְּמָה שֶׁהוּא רְאוּי לְקַבֵּל.
 נו. כְּלוּמַר שֶׁהַמוּחָא סְתִימָאָה דְּאֶרֶיךָ קַבֵּל ג' הָאֵרוֹת, הָאֵרֶה א' קַבֵּל מֵאִינוּ יְדוּעַ כְּלָל. נח. הָאֵרֶה ב' קַבֵּל מְמָה שְׁלֹא נוֹדַע וְהִינוּ מְרִישָׁא דְּלֹא אֲתִידַע.

אֶתְנַלְיָא^[ט]. וְכִדְרִין הָאֵי נְהִירוּ דְמַחְשְׁבָה
 הַתְּגֵלָה וְאִזּוּ זֶה הָאֹר שֶׁל הַמַּחְשְׁבָה

דְּלֹא אֶתִידַע^[ס], בְּטַשׁ בְּנְהִירוּ דְפְרִיסָא,
 שְׁלֹא נִוְדַעָה הִכָּה פַעַם ב' בְּהָאֶרֶת הַמְסָף הָעוֹמֵד

וְנְהִרִין כְּחָדָא, וְאֶתְעִבִידוּ תַשְׁעָה
 וְעַל יְדֵי זֶה הָאִירוּ כּוֹלָם כְּאֶחָד וְנַעֲשׂוּ וְנִתְקַנּוּ תַשְׁעָה

הֵיכְלִין, וְהֵיכְלִין - לָאוּ אֲנּוּן |
 הֵיכְלוֹת וְאֵלוֹ הֵהִיכְלוֹת אֵינָם

נְהוֹרִין^[סא], וְלֹאֵ אֲנּוּן רוּחִין, וְלֹאֵ אֲנּוּן |
 אֹרוֹת וְאֵינָם בְּבַחֲיֵנַת רוּחַ וְאֵינָם בְּבַחֲיֵנַת

נְשַׁמְתִין, וְלֹא אֵית מָאן דְּקִימָא בְּהוּ^[סב].
 וְלֹא יֵשׁ מִי שְׁעוֹמֵד בְּהֵם בְּבַחֲיֵנַת חִיָּה.

נט. הָאֶרֶה ג' קַבֵּל מִמָּה שְׁלֹא נִתְגַּלָּה, וְהֵינּוּ מִהַפְתָּר
 דְּאֶרִיר. **ס.** הָאֹר שֶׁל אֶרִיר הַנִּתְקַן בְּהָאֶרֶת רִישָׁא
 דְּלֹא אֶתִידַע [רדל"א] הַנִּקְרָא מַחְשְׁבָה שְׁלֹא נִוְדַע
 מֵהוּתוֹ. **סא.** לֹא נִקְרָאִים אֹרוֹת בְּבַחֲיֵנַת נֶפֶשׁ.
סב. לְפִי שְׁהֵם בְּחִינַת יְחִידָה פְתָר דְּכֻלּוֹת דְּאֶצִּילוֹת.

רְעוּתָא דְכָל תְּשׁוּעָה נְהוּרִין^[סג] דְּקִימֵי
 הַרְצוֹן שֶׁל כָּל תְּשׁוּעָה הָאוּרוֹת, שְׁעוּמָדִים

כְּלָהוּ בְּמַחְשָׁבָה^[סד], דְּאִיהוּ חַד מְנִיְהוּ
 כְּלָם בְּכַח הַמַּחְשָׁבָה שֶׁהוּא אַחַד מֵהֶם

בְּחֻשְׁבָּנָא כְּלָהוּ לְמַרְדֵּף בְּתַרְיָהוּ^[סה],
 בְּחֻשְׁבּוֹנָם כּוֹלָם רוֹצִים לְרַדֵּף אַחֲרֵיהֶם

בְּשַׁעְתָּא דְּקִימֵי בְּמַחְשָׁבָה^[סו], וְלֹא
 בְּזִמְן שְׁעוּמָדִים בְּמַחְשָׁבָה וְאֵינָם

מִתְדַבְּקוֹן וְלֹא אֶתִידְעוּ. וְאֵלִין לֹא קִימֵי
 מְשִׁיגִים אוֹתוֹ וְלֹא נוֹדַע לָהֶם כָּלֵל וְאֵלּוּ לֹא קִימֵים

לֹא בְּרַעוּתָא, וְלֹא בְּמַחְשָׁבָה עֲלָאָה,
 לֹא בְּרַצוֹן וְלֹא בְּמַחְשָׁבָה הָעֲלִיוֹנָה

סג. אָשֶׁר ט' הֵהִיכְלוֹת הָאֵלוּ, הִמָּה שָׂרֵשׁ לִט' הַסְּפִירוֹת
 הַתְּחִתּוֹנוֹת. **סד.** שֶׁהִיא חֻכְמָה דְּאַצִּילוֹת.
סה. לְרַדֵּף אַחֲרֵי הַתְּשׁוּעָה סְפִירוֹת דְּאֶרֶץ כְּדֵי לְקַבֵּל
 הָאֶרֶץ וְהַשְּׁפָעָה מֵהֶם. **סו.** בְּשַׁעְתָּא שֶׁהֵם בְּסוּד מוֹחִין
 הַנִּקְרָאִים מַחְשָׁבָה אֲזוּ נִמְשָׁכִים אֲלֵיהֶם מוֹחִין חֲדָשִׁים.

תַּפְּסִין בָּהּ וְלֹא תַפְּסִין^[סז]. בְּאֵלֵיךְ קִימִי

תּוֹפְסִים בָּהּ מֵעַט הֶאֱרָה וְלֹא תוֹפְסִים. בְּאֵלֵיךְ נִמְצְאִים

כָּל רְוֵי דְמַהִימְנוּתָא. וְכָל אֲנוּן | נְהוּרִין

כָּל סוּדוֹת הֶאֱמוּנָה וְכָל אוֹתָם הָאוֹרוֹת

מִרְזָא דְמַחְשְׁבָה עֲלָתָא וְלִתְתָא, כְּלָהוּ

מִסוּד הַמַּחְשְׁבָה הָעֲלִיּוֹנָה, מִשָּׁם וּלְמַטָּה כּוֹלָם

אֶקְרוּן אֵין סוּף^[סח], עַד הֵכָא מָטוּ

נִקְרָאִים בְּעֶרְכָם אֵין סוּף. עַד כָּאן מַגִּיעִים

נְהוּרִין^[סט] וְלֹא מָטוּן, וְלֹא אֶתִידְעוּ^[ע],

הָאוֹרוֹת בְּדַקוֹת וְלֹא מַגִּיעִים, וְלֹא נוֹדְעִים מֵהוֹתָם,

סז. וְלֹא נִקְרָאת תַּפְּסִיָּה. **סח.** בְּאֵלֵיךְ הֵיכְלוֹת

נִמְצְאִים כָּל סוּדוֹת הֶאֱמוּנָה, אֲשֶׁר מְלַמְּדִים אֶת דְּרָכֵי

ה', וְכָל אוֹתָם הֵיכְלוֹת, הֵמָּה מַגִּיעִים מִכֹּף שְׁהַמַּחְשְׁבָה

הַזֹּאת יוֹרְדֵת וְעוֹלָה לְהַדְּבִק בְּרִצּוֹן הָעֲלִיּוֹן וְאִינָה נְחָה

מִלְהַשִּׁיג אֶת ה', וְהֵם כָּל כֹּף זְכִים וְעִמּוּקִים, עַד אֲשֶׁר

הֵמָּה נִקְרָאִים בְּבַחֲיַנְת אור אֵין סוּף, שְׁלֹא נִתֵּן לְהַשְׁגָּה.

סט. עַד כָּאן מַגִּיעִים הָאוֹרוֹת בְּהָעֵלִם גְּדוֹל וְנִחְשָׁב

כְּאֵלֵיךְ לֹא הִגִּיעוּ אֵלֵיהֶם. **ע.** כָּל אֲשֶׁר נֶאֱמָרוּ עַל

לֹא הִכָּא רְעוּתָא וְלֹא מַחְשְׁבָהּ. כִּד
 אין כאן השגה של רצון ולא השגה של מחשבה כְּאִשֶּׁר

נְהִיר מַחְשְׁבָהּ, וְלֹא אֲתִידַע מִמָּאן
 מאירה המחשבה ולא נודע לו מי

דְּנְהִיר, כְּדִין אֲתַלְבֵּשׁ וְאַסְתִּים גּוּ
 מאיר אַז מְתַלְבֵּשׁ וְנִעְלַם בְּתוֹךְ

בִּינָה וְנְהִיר לְמָאן דְּנְהִיר, וְאַעִיל דָּא
 בינה ומאירים למי שְׂרָאוּי לְהַאִיר וּמִתְחַבֵּר זֶה

בְּדָא עַד | דְּאֲתַכְּלִילוּ כְּלָהוּ כִּבְחָדָא [עא],
 עם זה עד שְׁנִכְלָלִים וְנִחְשְׁבִים כּוֹלָם לְאַחַד

ההיכלות הנזפרים, אֲשֶׁר לֹא יְדוּעִים, אִי אֶפְשָׁר לְהַרְהֵר
 בהם ולא לחשב עליהם, מְרֹוב הָעוֹמֵק שְׁבִיהֶם
 וְהַסְתָּרָתָם הַנֶּעְלָמָה. **עא.** כְּאִשֶּׁר מִדַּת הַחֲכָמָה
 הָעֲלִיּוֹנָה, שֶׁהִיא הַמְּחַשְׁבָה הַנְּזַפֶּרֶת, מְקַבֶּלֶת הָאֶרֶה
 מִהַרְצוֹן הָעֲלִיוֹן, אֲמָנָם הִיא לֹא מְשִׁיגָה בְּאֲמַת מֵהִיכָן
 הִיא קְבֻלָּה אֶת אוֹרָה, אֲזִי כְּשֵׁישׁ בָּהּ אוֹר וְשִׁפְעָה, הִיא
 מְתַלְבֶּשֶׁת בְּמִדַּת הַבִּינָה, וְאֲזִי הַחֲכָמָה מְאִירָה לְמִידַת
 הַבִּינָה, שְׁגָם הִיא לֹא כֹל כִּי מְשַׁגֵּת, וְהִמָּה מִתְחַבֵּרִים

וּבְרֹזָא דְקַרְבְּנָא^[עב] כַּד סָלִיק, כִּלְא
 וּבְסוּד הַקְּרָבֹן כַּאֲשֶׁר עוֹלָה עִשּׁוֹן הַקְּטֹרֶת, כּוֹלֵם

אֶתְקַשֵּׁר דָּא בְּדָא, וְנִהִיר דָּא בְּדָא,
 נְקֻשִׁימִים זֶה בְּזֶה וּמְאִירִים זֶה בְּזֶה,

כִּדִּין קִימִי כְּלָהוּ בְּסָלִיקוּ, וּמְחַשְׁבָּה
 אֲז עוֹמְדִים כּוֹלֵם בְּסוּד עֲלִיָּה וְהַמְּחַשְׁבָּה

אֶתְעַטֵּר בְּאִין סוּף^[עג]. הֵהוּא נִהִירו
 עוֹלָה וּמִתְעַטֶּרֶת בְּאִין סוּף. זֶה הָאוֹר

זֶה בְּזֶה, עַד אֲשֶׁר הִמָּה נַעֲשִׂים מִמֶּשׁ דְּבַר אֶחָד וּמְאֶחָד.
 וּבִנְגֻלָּה רוּאִים שְׁהִבִּינָה מְבַאֲרֶת אֶת הַחֲכָמָה שְׁאָדָם
 לְמַד [כְּמוֹבָא בְּגַר"א בְּמִשְׁלִי]. **עב.** אֲשֶׁר קָרְבֹן הוּא
 מְלִשׁוֹן קְרוּב, וְזֶהוּ סוּד הַקְּרָבֹן אֲשֶׁר עוֹלָה לְפָנַי ה',
 שְׂמִטֹּרֶת הַקְּרָבֹן, הוּא לִיחַד אֶת הַבִּינָה בְּמַחְשְׁבָּה וְאֶת
 הַמְּחַשְׁבָּה בְּרִצּוֹן הָעֲלִיוֹן, וּמְאִירִים כֻּלָּם זֶה בְּזֶה, וְאֲז
 כֻּלָּם רַק בְּעֲלִיָּה מַעְלָה מַעְלָה, וּמִדַּת הַחֲכָמָה דְּבִקְוָה
 בְּמִדַּת הַפֶּתֶר אֲשֶׁר הִיא הַרְצוֹן הָעֲלִיוֹן שֶׁל הַקַּב"ה,
 אֲשֶׁר הוּא נִקְרָא אִין סוּף. **עג.** בְּסוּד עֲלִיָּת הַשְּׁפַע
 לְמַעְלָה עַל יְדֵי מַעֲשֵׂינוּ בַתּוֹרָה וּמִצְוֹת וְאֲז הֵם נִכְלָלִים
 בְּמִשְׁפִּיעַ הָעֲלִיוֹן וּמְקַבְּלִים הַשְּׁפַע מֵאִין סוּף

דַּאתְנַהִיר מִנֵּה מַחֲשֶׁבֶה עֲלֵאָה [עד] שְׁמַאִירָה מִמְּנֹנֹנֹ מַחֲשֶׁבֶה עֲלֵיוֹנָה

(דֵּלָא אֲתִידַע בֵּה כְּלָל) אֲקָרִי (שְׁלָא נִוְדַע בֵּה כְּלָל) נְקָרָא

אִין סוּף [ע"ה], וּמִנֵּה אֲשֶׁתִּכַּח וְקִימָא, אִין סוּף וּמִמְּנֹנֹ נִמְצָא וְנֶאֱצַל וּמִקְיָמִים

וְנַהִיר לְמָאן דְּנַהִיר, וְעַל דָּא וּמַאִיר לְמִי וּמַאִיר

כְּלָא קָאִים [ע"ו], זְכָאָה חוּלְקִיהוּן, עוּמֵד, אֲשֶׁרִי וְרַף חֶלְקִים

בְּהַשְׁתַּלְשְׁלוֹת לְכָל הָעוֹלָמוֹת. **עד.** הַנְּקָרָא עֲתִיק. **עה.** הוּא הָעוֹלָם הַנְּקָרָא אָדָם קִדְמוֹן וְלֹא הָאִין סוּף מִפְּשׁוּ [כָּל עוֹלָם הַנֶּעְעָלָם כְּלַפֵּי הָעוֹלָם שְׁתַּחֲתִיו נְקָרָא בְּבַחֲיִנַת אִין סוּף, כִּי נֶעְעָלָם וְלֹא מִשְׁגָּ]. **עו.** וְעַל סוּד הַקְּרָבָנוֹת עוֹמְדִים כָּל הָעוֹלָמוֹת כְּמוֹ שְׁאָמְרוּ חֲז"ל עַל שְׁלֹשָׁה דְּבָרִים הָעוֹלָם עוֹמֵד עַל הַתּוֹרָה וְעַל הָעֲבוּדָה וְעַל גְּמִילוֹת חֲסָדִים.

דְּצַדִּיקִיָּא^[עז], בְּעַלְמָא בְּעוֹלָם, דִּין הִזָּה וּבְעַלְמָא
 שְׁל הַצְּדִיקִים וּבְעוֹלָם
 דְּאֲתִי^[עח].
 הַבָּא.

עז. אֲשֶׁרֵי חֶלְקָם שֶׁל הַצְּדִיקִים אֲשֶׁר רוֹדְפִים
 בְּמַחְשַׁבְתָּם אַחֲרֵי רְצוֹן ה', בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא,
 וּבְזָכוֹתָם יִבְנֶה בַּיִת הַמְּקֻדָּשׁ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ, כִּי הַבְּנִיָּן
 נַעֲשֶׂה בְּכַח רוּחָנִי בְּבַחֲיַנְת הַפְּתוּב "וְאֲנֹכִי אֶהְיֶה לָּהּ
 חוֹמַת אֵשׁ סָבִיב", הִינּוּ עַל יְדֵי תוֹרָה וּתְפִלָּה מֵה
 שִׂישְׁרָאֵל עוֹשִׂים, הַגֵּם שְׁאֲנוּ בְּצַעַר גְּלוּתָנוּ, בָּזָה יִבְנוּ
 אֶת בַּיִת הַמְּקֻדָּשׁ וּלְעֵתִיד לְבוֹא כָּל אֶחָד יִפִּיר כּוֹחַ
 תְּפִלָּתוֹ וְתוֹרָתוֹ בְּעֵד הַשְּׂכִינָה הַקְּדוּשָׁה וְהַגְּאֻלָּה וְזֶהוּ
 שְׁאָמַר "כִּי בֵּיתִי בַּיִת תְּפִלָּה", וְאִזּוֹ יִהְיֶה הָאָרֶז פְּנִים
 בְּפְנִים כְּמוֹ שְׁאֲנוּ מִתְּפִלָּלִים אֹר פְּנִיךְ עָלֵינוּ אֲדוֹן נְשָׂא,
 (כּוֹכְבֵי אֹר - הַבַּעַל שֵׁם טוֹב וְתַלְמִידֵי הַקְּדוּשִׁים זי"ע).

עח. וּבְזָכוֹת עֶסְקָנוּ וְלִימוּדָנוּ בְּתוֹרַת הַסּוּד יִקְיָם בְּנוֹ
 הַבְּטָחַת הַרְעִיָּא מְהִימָנָא "וּבְגִין דְּעֵתִידִין יִשְׂרָאֵל
 לְמִטְעָם מְאִילָנָא דְּחִי דְּאִיהוּ, הַאי סִפְר הַזֶּהר יִפְקוּן
 בִּיה מִן גְּלוּתָא בְּרַחְמֵי". וּבְעוֹד מְקוּמוֹת בְּזֶהר אָמַר

הַרְשָׁבִי זי"ע שְׁפַל בִּיאַת הַמְּשִׁיחַ וְהַגְּאֻלָּה הָעֲתִידָה תְּלוּיָה בְּלִמּוּד הַזֶּהָר בְּלִבָּד. וְאֵלּוּ דְבָרֵי הַצַּדִּיק הַמְּקַבֵּל רַבִּי יַעֲקֹב צָמַח זי"ע, וז"ל: כִּי גִלּוּי חֲכָמָה זֹאת עֲתָה בְּדוֹרוֹת גְּרוּעוֹת הוּא כְּדֵי שְׂיִהְיֶה לָנוּ מִגַּן עֲתָה לְאַחֲזוֹ בְּלִבָּב שְׁלָם בְּאַבְיָנוּ שְׂבִשְׂמִים... וְעֲתָה (אָנוּ) רַחוּקִים מִשְׂרַשׁ הָעֲלִיּוֹן כְּמוֹ הַשְּׂמֵרִים בְּתוֹף הַחֲבִיּוֹת, מִי יִגַּן עָלֵינוּ אִם לֹא קָרִיאַתְנוּ בְּחֲכָמָה זֹאת הַנִּפְלְאָה וְהָעֲמֻקָּה, וּבְפָרֵט עַל דְּרוֹךְ שְׂפִתְבָּ הַרֵב ז"ל (הָאֵר"י הַקְּדוֹשׁ) שְׂהַנְּסִתְרוֹת נַעֲשׂוּ עֲתָה כְּמוֹ נִגְלוֹת, עכ"ל. וְהַרְחֵמוּ יְרַחֵם עַל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְיִשְׁלַח לָנוּ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ בְּקָרוֹב אֶת אֱלֹהֵינוּ הַנְּבִיא זְכוּר לְטוֹב לְבָשָׂר בְּשׂוֹרוֹת טוֹבוֹת יְשׁוּעוֹת וְנִחְמוֹת לָעַם יִשְׂרָאֵל כְּפִתּוֹב "הִנֵּה אֲנֹכִי שׁוֹלַח לָכֶם אֶת אֱלֹהֵינוּ הַנְּבִיא לְפָנֵינוּ בּוֹא יוֹם ה' הַגָּדוֹל וְהַנּוֹרָא וְהַשֵּׁיב לֵב אֲבוֹת עַל בְּנֵים וְלֵב בְּנֵים עַל אֲבוֹתָם", וְכִמוֹ שְׂפִתּוֹב (רִש"י תְּהִלִּים מ"ג ג') "שְׁלַח אֹרֶךְ וְאַמְתָּךְ", 'אֹרֶךְ' מִלֶּךְ הַמְּשִׁיחַ, וְאֱלֹהֵינוּ הַנְּבִיא נְבִיא אֱמֶת וְנֶאֱמָן, הַפֶּה יִנְחוּנֵינוּ וְיִבְאַנֵּנוּ אֵל עִם קִדְשֵׁיךָ וְאֵל מִשְׁכְּנוֹתֶיךָ, וְיִשְׁמַחֵנוּ ה' אֶת בְּאֱלֹהֵינוּ הַנְּבִיא זְכוּר לְטוֹב וּבְמַלְכוּת דָּוִד מְשִׁיחוֹ וְעַל כִּסְאוֹ לֹא יִשְׁבוּ זָרִים וְעָרֵב רֵב, וְלֹא יִנְחֲלוּ אַחֲרֵים אֶת כְּבוֹדוֹ, כִּי בְּשֵׁם קִדְשׁוֹ נִשְׁבַּעְתָּ שְׁלֹא יִכְבֶּה נֵרוֹ לְעוֹלָם וָעֶד, וְתַחֲזֶנָּה עֵינֵינוּ בְּהַתְּגַלוֹת כְּבוֹד מַלְכוּת שְׁמַיִם עַל כָּל הָעוֹלָם כְּלוּ בְּקָרוֹב בְּמַהֲרָה דִּידוֹן אֱמֶן (זִיו הַזִּוְהָר).

לאחר קריאת הזוהר יאמר תפלה זו בכונת הלב:
 יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבֹתַי
 שְׂיִתְקַיֵּם בְּנוּ עִתָּה מִקְרָא שְׁפָתוֹב
 "וְאֲשִׁים דְּבַרֵּי בְּפִיךָ וּבְצֵל יָדֵי בְּסִיתִיךָ לְנִטְע
 שָׁמַיִם וְלִיסַד אָרֶץ", לְהַעֲלוֹת לְרוּמִם וּלְתַקַּן
 הַרְיִסוֹת וְחֲרָבוֹת הַשְּׂכִינָה הַקְּדוּשָׁה לְקַשׁוּמ
 וּפּוֹרְפִירָא עֲלָאָה וּלְאַרְמוֹן שְׁעַל מְבוֹנוֹ יֵשֵׁב
 לְהַחְזִיר עֲטָרָה לְיוֹשְׁנָה וְקַיִם בְּנוּ מְהֵרָה
 מִקְרָא שְׁפָתוֹב "וְהָיָה אוֹר הַלְּבָנָה בְּאוֹר
 הַחֲמָה וְאוֹר הַחֲמָה יִהְיֶה שְׁבַע־עֶתִים בְּאוֹר
 שְׁבַע־עֶת הַיָּמִים". וּזְכוּת הַרְשָׁב"י הַקְּדוּשׁ וּבְנוּ
 רַבִּי אֶלְעָזָר, וְיוֹתָם בֶּן עֲזִיָּהוּ, יַעֲמוּד לְנוּ
 לְתַקַּן הָעוֹלָם מִיּוֹם שֶׁנִּבְרָא עַד סוֹפוֹ בְּרְצוֹנוֹ
 וּבְרְצוֹן יִרְאִיו. וּבְזְכוּת הַיּוֹתָנוּ עֲסוּקִים
 בַּחֲכָמָה הַזֹּאת, עַל יָדָהּ תִּתְקַרֵּב הַגְּאוּלָּה,
 וְיִשְׁוַעֲתָהּ מְהֵרָה תַצְמִיחַ, לְעֲלוֹי שְׂכִינַת עוֹיְזֵנוּ

בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ. וְיִקְוּיִם בָּנוּ מִקְרָא שְׁפָתוֹב
 "וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי אֹזֶר", וַיִּזְרַח עָלֵינוּ אֹזֶר יי,
 בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה יי אֶחָד וְשֵׁמוֹ אֶחָד, אָמֵן
 נִצַּח סָלָה וְעַד.

(נִפְסַח הַתְּפִלָּה מִתּוֹךְ לְשׁוֹה"ק שֶׁל רַבֵּי חַיִּים וַיִּטָּאֵל וַיַּע"א)

מוֹדָה אֲנִי לְפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי
 שְׁזַפִּיתָנִי לְלִמּוּד וְלַחֲנוּת בְּסֵפֶר
 הַקְּדוֹשׁ הַזֶּה זִיחָרָה עֵילָאָה, וְזִכּוֹת הַתְּנַאִים
 הַקְּדוֹשִׁים שְׁלַמְדָנוּ תּוֹרָתָם יַעֲמוּד לָנוּ
 וְלִזְרַעֲנוּ וְנִזְכָּה לְהַבְטַחַת הַנְּבִיא (וַיִּשְׁעִיה נִט,
 כ-כא) וְבֵא לְצִיּוֹן גּוֹאֵל וְלִשְׁבִי פֶשַׁע בְּיַעֲקֹב
 נְאֻם ה'. וְאֲנִי זֹאת בְּרִיתִי אִוְתָם אָמַר יְהוָה
 רִנְחִי אֲשֶׁר עָלֶיךָ וּדְבַרִי אֲשֶׁר שָׁמַתִּי בְּפִיךָ
 לֹא יִמוּזְשׁוּ מִפִּיךָ וּמִפִּי זֶרַעַךָ וּמִפִּי זֶרַע זֶרַעַךָ
 אָמַר ה' מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם. וַיִּתְקַיֵּים בָּנוּ

הַנְּבוּאָה (יִשְׁעִיָּה נא, מז) וְאֲשִׁים דְּבָרֵי בְּפִיךָ
 וּבְצֵל יָדֶי בְּפִיתֶיךָ לְנֹטַע שָׁמַיִם וְלִיסֹד אֲרֶץ
 וְלֵאמֹר לְצִיּוֹן עֲפִי אָתָּה. וּבְרַפַּת מֹשֶׁה רַעֲיָא
 מְהִימְנָא תַתְּגַלָּה בְּמַחְרָה דִּידָן, ה' בְּדַד יִנְחֵנוּ
 וְאִין עֲמוֹ אֵל גִּבֹּר, יִרְאוּ עֵינֵינוּ וְיִשְׁמַח לְבַנּוּ
 וְתִגַּל גַּבְשָׁנוּ בִּישׁוּעָתְךָ בְּאַמַּת בְּאֵמֹר לְצִיּוֹן
 מֶלֶךְ אֱלֹהֶיךָ, בְּרוּךְ ה' לְעוֹלָם אָמֵן
 וְאָמֵן. (סוד ה')

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ מֶלֶךְ רַחֲמָן רַחֵם
 עָלֵינוּ טוֹב וּמְטוֹב הַדְּרָשׁ לָנוּ.
 שׁוּבָה אֵלֵינוּ [עָלֵינוּ] בְּחַמּוֹן רַחֲמֶיךָ בְּגִלְגַּל
 אֲבוֹת שְׁעָשׂוּ רִצּוֹנְךָ. בְּנֵה בֵיתְךָ בְּבִתְחִלָּה
 וְכוּיֵן מִקֶּדְשְׁךָ עַל מְבוֹנֵנוּ. וְהִרְאֵנוּ בְּבִנְיָנוּ
 וְשִׁמְחֵנוּ בְּתַקְוָנוּ. וְהָשִׁב שְׂכִינְתְּךָ לְתוֹכוֹ,
 וְהָשִׁב בְּהַגִּים לְעַבְדְּךָם וְלוֹיִים לְדוּכְבָּם

לְשִׁירָם וּלְזִמְרָם. וְהָשִׁב יִשְׂרָאֵל לְגֵוִיהֶם.
 וּמְלֶאכֶה הָאָרֶץ יַעֲזֶה אֶת ה' לִירְאָה וּלְאַהֲבָה
 אֶת שְׁמֵךְ הַגָּדוֹל הַגְּבוּר וְהַנּוֹרָא, אָמֵן כֵּן יְהִי
 רְצוֹן. (ס"ה)

קדיש על ישראל ג'סח ספרדי (ע"מ)

יְתַגְדֵּל וְיִתְקַדֵּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא. (אָמֵן) בְּעֶלְמָא
 דִּי בְרָא כְרַעוּתָהּ וַיְמַלִּיךְ מַלְכוּתָהּ
 וַיַּצְמַח פְּרָקְנָהּ וַיַּקְרֵב מְשִׁיחָהּ. (אָמֵן) בְּחַיִּיבוֹן
 וּבְיִזְמִיבוֹן וּבְחַיִּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּעַגְלָא
 וּבְזִמְן קָרִיב וְאָמְרוּ אָמֵן: (אָמֵן) יְהֵא שְׁמֵהּ
 רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלַם וּלְעֵלְמֵי עֵלְמֵיָא יִתְבָּרַךְ
 וַיִּשְׁתַּבַּח וַיִּתְפָּאֵר וַיִּתְרוֹמֵם וַיִּתְנַשֵּׂא וַיִּתְהַדָּר
 וַיִּתְעַלֶּה וַיִּתְהַלָּל שְׁמֵהּ דְקוּדְשָׁא בְרוּךְ הוּא.
 (אָמֵן) לְעֵלְא מִן כָּל בְּרַכְתָּא שִׁדְתָּא
 תִּשְׁבַּחְתָּא וְנַחֲמְתָא דְאֲמִירָן בְּעֶלְמָא וְאָמְרוּ:

אָמֵן: (אָמֵן) עַל יִשְׂרָאֵל וְעַל רַבָּנָן וְעַל
תַּלְמִידֵיהוֹן וְעַל כָּל תַּלְמִידֵי תַלְמִידֵיהוֹן
דְּעַסְקִין בְּאֻרֵּיתָא קְדִישָׁתָא. דִּי בְּאַתְרָא הָרִין
וְדִי בְּכָל אֲתֵר וְאַתֵּר, יְהֵא לָנָא וְלַהוֹן וְלַבּוֹן
חֲנָא וְחֶסְדָּא וְרַחֲמֵי מִן קַדְמֵי מְאִרֵי שְׁמַיָּא
וְאַרְעָא וְאִמְרוּ אָמֵן: (אָמֵן) יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא
מִן שְׁמַיָּא, חַיִּים וְשָׁבַע וְיִשׁוּעָה וְנַחֲמָה
וְשִׁיזְבָּא וְרַפּוּאָה וְנִגְאָלָה וְסְלִיחָה וְכַפְרָה, וְרוּחַ
וְהַצְלָה לָנוּ וְלְכָל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן:
(אָמֵן) עוֹשֶׂה שְׁלוֹם בְּמְרוֹמָיו הוּא בְּרַחֲמָיו
יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל
וְאִמְרוּ אָמֵן: (אָמֵן)

קדיש דרבנן - נסח ספרד (חסידים)

יְתַגְדֵּל וְיִתְקַדֵּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא. בְּעֵלְמָא דִּי
בְּרָא בְרַעוּתָהּ וְיִמְלִיךְ מַלְכוּתָהּ.

וַיִּצְמַח פּוֹרְקָנִיהּ וַיִּקְרַב מִשִּׁיחָהּ. פְּתִיבוּן
 וּבִזְמוּכוֹן וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל. בַּעֲגָלָא
 וּבְזִמְן קָרִיב וְאָמְרוּ אָמֵן: יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא
 מְבַרְךְ לְעָלַם וּלְעַלְמֵי עָלְמָא: וּתְבַרְךְ
 וַיִּשְׁתַּבַּח וַיִּתְפָּאֵר וַיִּתְרוֹמֵם וַיִּתְנַשֵּׂא וַיִּתְהַדָּר
 וַיִּתְעַלֶּה וַיִּתְהַלָּל. שְׁמֵהּ דְקוּדְשָׁא. בְּרִיךְ הוּא
 לְעָלָא (בַּעֲשִׂי"ת וּלְעָלָא מְבַל) מִן כָּל בְּרַכְתָּא
 וְשִׁירְתָּא, תְּשַׁבַּחְתָּא וְנַחֲמְתָּא, דְאִמִּירָן
 בַּעֲלָמָא. וְאָמְרוּ אָמֵן:

ע"פ יִשְׂרָאֵל וְעַל רַבָּנָן וְעַל תַּלְמִידֵיהוֹן וְעַל כָּל
 תַּלְמִידֵי תַלְמִידֵיהוֹן וְעַל כָּל מַאן דְּעָסְקוֹן
 בְּאֻרֵיתָא דִּי בְּאַתְרָא תְּדִין וְדִי בְּכָל אַתְר
 וְאַתְר יְהֵא לְהוֹן וּלְכוּן שְׁלָמָא רַבָּא חֲנָא
 וְחַסְדָּא וְרַחֲמֵי וְחַיֵּי אַרְיֵי וּמְזוּנֵי רִוִּיחֵי
 וּפּוֹרְקָנָא מִן קַדָּם אֲבוּהוֹן דִּי בְּשִׁמְיָא וְאַרְעָא

וְאָמְרוּ אָמֵן: יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׂמִיָּא
וְחַיִּים טוֹבִים עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ
אָמֵן: עוֹשֶׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו הוּא בְּרַחֲמָיו
יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ
אָמֵן:

סֵפֶר סִגְלַת פֶּתַח אֱלֹהִים

בּוֹ יְבָאֵר:

א. עַל יְדֵי אֲמִירְתָּהּ זֹכִים לְכָל
הַבְּרָכוֹת וְהַשְּׁפָעוֹת טוֹבוֹת יְשׁוּעוֹת
וְרַפּוּאוֹת.

ב. הַשְּׂכָר הַגָּדוֹל בְּעֶלְמָא הַדִּין
וּבְעֶלְמָא דְאֵתִי.

ג. זְמַנֵּי עַת רְצוֹן לְאֲמָרָהּ.

ד. כְּאֲשֶׁר כָּל יִשְׂרָאֵל יֹאמְרוּ "פֶּתַח
אֱלֹהִים" נִזְכָּה שְׂיָבֵא אֱלֹהִים וַיִּבְשֹׂר אֶת
בֵּיאת הַגּוֹאֵל.

יצא לאור ע"י מפעל הזוהר העולמי
נחל לְכִישׁ 24/8 בית שמש 0548436784
ניסן תשע"ב לפ"ק

— הספר סגלת פתח אליהו —

מִלְקֻט מִדְּבָרֵי חַז"ל - בְּבִלְי יְרוּשְׁלַמִי זֶהר הַקְּדוֹשׁ וְתַקּוּנִים,
וּמִסְפָּרֵי מוֹסֵר וּמִבְעֵלֵי קִבְלָה, סְפָרֵי חֲסִידוֹת, סְפָרֵי
הַלְכָה מְגֹדְלֵי הָאֲחֻרָנִים זְלֵה"ה, וְדְבָרֵיהֶם הַקְּדוֹשִׁים
חוֹצְבִים מְלַחְבוֹת אֵשׁ, מְלַהִיבִים נֶפֶשׁ הָאָדָם לְאַמִּירַת פֶּתַח
אֱלֹהֵי. הַכָּרִים הָעוֹמְדִים בְּרוּמוֹ שֶׁל עוֹלָם וּבְנֵי אָדָם
מְזַלְזְלִים בָּהֶם, וְאֶפִּילוּ הַלּוֹמְדִים וְהִירָאִים מַחֲמַת חֶסֶד
יִדְעֶה. וְעַל יְדֵי סֵפֶר זֶה יִהְיֶה יָד הַכֹּל מִמְשַׁמְשֵׁין בָּהוּ,
וְיִזְכְּרוּ לְשִׁמּוֹר וּלְקִיָּם מֵאַמְרָם ז"ל.

בו ימצאו רבנים, מגידי שיעור וראשי ישיבות, מלמדים
ומחנכים את הדרך אשר ילכו בה ואת המעשה אשר
יעשו. גם כל בני אדם ימצאו בו הדרך הנפלאה איך
להדריך את ביתם לתורה ויראת שמים.

המעין בספר זה בלתי ספק יקבל תועלת גדולה ונפלאה
בהתעוררות לאין ערוך להתאמץ ולהתחזק לקיים
מצוות הבורא יתברך שמו.

נסתימה המלאכה ולא נשלמה תהלות לבורא ית"ש

תוכן הענינים

א	ממעלות העוסק באמירת פתח אליהו
ד	פתח דבר
ה	הקדמה לספר סגולת פתח אליהו
ז	ספר סגולת פתח אליהו
ז	תוכן תפילת אליהו הנביא
יח	מי תקן למאמר פתח אליהו
יח	כל גופי הקבלה תלויים בו
יח	לזכך הנפש
יט	סגולת למוד פתח אליהו
יט	כל האומרה מבטח שיחזר בתשובה
כ	יסוד כל בנין
כ	הצלחה לחן ולחסד
כ	מסגלת לי"ב סגולות נפלאות
כא	בכניסתו לבית המדרש - מסגלת לקבלת התפילה
כא	מסגל שיתקבל תפלתו
	בלי לימוד הזוהר ואמירת פתח אליהו אי אפשר

- שיתקבל התפלות..... **כא**
 יהפך הכל לטובה ויהיה מבני עליה..... **כב**
 ברגע אחת אתה יכול לזכות לעולמות נצח..... **כב**
 פתח אליהו היא מסדר התפלה..... **כג**
 לפני התפלה בימים הנוראים..... **כג**
 לקבע מקומו לתפלה בשעת אמירתה..... **כד**
 ללומדה אחר אמירת תקון חצות..... **כד**
 אחר אמירתה יאמר קדיש דרבנן..... **כה**
 בזמן הפנוי וכדומה יאמרנה בעל פה..... **כה**
 מתר לקוראה בלילה..... **כו**
 לאומרה קודם הקדוש..... **כז**
 אמירתה בסעודת מלוה מלכה מוצאי שבת קודש.... **כז**
 סדר אמירתה במוצאי שבת קדש..... **כח**
 לומר אותה גם בתוך סעודת המלוה מלכא..... **כח**
 מסגל מאד לנפש לאומרה במוצאי שבת קודש – ובברית
 מילה..... **כט**
 לומר "פתח אליהו" בתשעה באב וכן בבית האבל
 רח"ל..... **ל**

ל בראש השנה שחל בשבת לפני הקדוש

לא לומר אותה על שלחנו במוצאי יום הכפורים

לא לומר אותה במוצאי יום הכפורים

לא יאמר אותה ביום הכפורים בדמעות שלישי

ללמד אותה בשעת האכילה שצריך ללמד אז גם תורת הנסתר

לב ליל שבועות והושענא רבא - פתח אליהו לפני האדרא

לג נשים באמירת פתח אליהו

לד לומר אותה בעת ברכת אילנות

לה ספר גימטריאות פתח אליהו

לה רמזים וסודות

ממעלות העוסק באמירת פתח אליהו
(ולמוד הזה"ק)

ונמנה בקצרה:

א. מקרב גאלת ישראל ברחמים. ב. מבטל גזרות קשות. ג. זוכה לטהר ולקדש את נשמתו שתאיר ותזהיר באור נפלא ומזככה מכל סג ופגם עד שמרפאה לגמרי. ד. מרחיק מעצמו כל המקטרגים ויצר הרע. ה. ישמר ממקרים רעים בעולם הזה ובעולם הבא. ו. ינצל מתאוות רעות וממדות רעות. ז. הרי הוא פהוגה ומפרש את השם שיש בכחו לעשות נסים. ח. יזכה לחזות בנעם השם. ט. נצל מטמטום הלב, והופך לב האבן ללב מאיר ומבין. י. זוכה להבין את למודו ומתקיים בידו. יא. מסגל להתקבל תפלות ישראל.

"כדאי הוא רבי שמעון לסמוך עליו בשעת הדחק",
שבזכות שלומדים בספרו של התנא האלקי רבי
שמעון בר יוחאי זכותו יגן עלינו אמן, נושע בכל
הנצרך לנו.

ב ~~~~~ ממעלות העוסק באמירת פתח אליהו

"כְּדַאי הוּא רַבִּי שְׁמַעוֹן לְסַמְךָ עָלָיו בְּשַׁעַת הַדְּחָק",
- הַדְּחָק נוֹטְרִיקוֹן: ה'הוֹגִים ד'בְּרִיו חַק, כְּלוּמַר
שְׁלוּמְדֵי הַזוּהַר הַקְּדוֹשׁ תוֹרְתוֹ שֶׁל הַרְשָׁב"י זִי"ע חַק
וְלֹא יַעֲבוֹר דְּבַר יוֹם בְּיוֹמוֹ, בְּנֻדַי יְכוּלִים לְהַשְׁעֵן עָלָיו
שֶׁיִּלְמַד עֲלֵיהֶם זְכוּת בְּשָׂמִים וְיִנְצְלוּ בְּזְכוּתוֹ.

וְעַל יְדֵי זֶה יִשְׁפַּע שְׁפַע רַב בְּכָל הָעוֹלָמוֹת, רֵאשִׁי
תְּבוֹת רְשָׁב"י, שֶׁהַעוֹסֵק בְּתוֹרְתוֹ יִזְכֶּה בְּסִיעֵתָא דְשְׂמַיָּא
לְשַׁפַּע רַב רוּחָנִי וְגִשְׂמִי.

הַרְעֵיָא מְהִימְנָא מְצֻנָּה אוֹתָנּוּ לְלַמּוֹד זוּהַר הַקְּדוֹשׁ
דְּנֻקָּא, שְׁתוֹרַת הַרְשָׁב"י מְאִיר עַד סוֹף הַדְּוֹרוֹת, וְצָרִיף
לְלַמּוֹד וְלֹא לְתַת מְנוּחָה לְקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עַד
שֶׁיִּגְאָלְנוּ (זוּהַר פְּנֹחַס רִיט.) דַּע שְׂמִי שְׁנִשְׁמָתוֹ טְהוֹרָה
וְזָכָה, מְשִׁתוּקֵק לְלַמּוֹד הַקְּדוֹשׁ הַזֶּה (רַבִּי יְהוּדָה פְּתִיּא).

אַלוֹ שְׁלוּמְדִים זֶהר... יִנְצְלוּ מֵהַמְּבוּל וּמִמְלַחְמַת גּוֹג
וּמִגּוֹג כְּמוֹ בְּתִבְתַּת לַח (תִּיקוּנֵי זו"ח ע"ב ע"ד, זֶהר נְשֵׂא).
נְצוּלִים מְכַל פְּגָעִים רָעִים. (תְּקִי"ז, כְּגוֹן הַיֵּרֶק). זוֹכִים
לְהַשְׁבֵּת הַקְּטְרוּגִים, מְבַטְלִים אֶת הַקְּלָפוֹת וּמְבִיאִים
אֶת הַמְּשִׁיחַ (הַגְּר"א-אָבֹן שְׁלֵמָה, חֶסֶד לְאַבְרָהָם, דָּגַל מַחְנֵה
אֲפָרַיִם שְׂמִינִי) מְטַהֵר וּמְקַדֵּשׁ הַנֶּפֶשׁ. (פְּלֵא יוֹעֵץ).
מְקַרְבִּים אֶת הַגְּאֻלָּה וְעוֹשִׂים נַחַת רוּחַ גְּדוֹל לְיוֹצְרָם

ממעלות העוסק באמירת פתח אליהו ג

(מק"מ לתיקו"ז). **בחול:** - שעה אחת כמו שנה שלימה.
בשמחה: - אֶלֶף שָׁנָה, וּבְצַעַר: - מֵאָה אֶלֶף שָׁנָה.
ובכתל המערבי: פי עֶשֶׂר - מְלִיוֹן שָׁנָה תוֹרָה. **בשבת:**
- מְקַבְּלִים שָׁכָר עַל שְׁעָה אַחַת אֶלֶף שָׁנָה תוֹרָה.
בשמחה: - מְלִיוֹן שָׁנָה. **ובצער:** - מֵאָה מְלִיוֹן שָׁנָה
תוֹרָה. **ובכתל המערבי:** פי עֶשֶׂר - מְלִיאָרְד שָׁנָה תוֹרָה
(אֶבֶת דְּרָבִי נֶתַן פ"ג, אוֹרְחוֹת צְדִיקִים שְׁעַר הַשְּׂמֵחָה, הַר"ח
טוֹב, בַּאֲבָא סְאֵלִי זִיע"א). הֵם בְּלִבָּד זוֹכִים שְׂתַּפְּלוֹתֵיהֶם
נִשְׁמָעוֹת וּמִתְקַבְּלוֹת (ר"י אַבּוּחֶצִירָא, "בְּגִדֵי הַשְּׂרָד"). רַק
הֵם נִקְרָאִים עוֹבְדֵי ה' לְשֵׁם שְׁמַיִם, שְׁלֹא עַל מְנַת
לְקַבֵּל פָּרָס. וְזוֹכִים לְקַבֵּל פְּנֵי שְׂכִינָה, וַיִּמְרוּאֵי פְּנֵי
הַמֶּלֶךְ (ר"א אֶזּוּלָאִי, פְּרָקֵי אֲבוֹת). **הַמְּשִׁיחַ כְּשֵׁיבּוֹא יֹאמֵר
עֲלֵיהֶם: "בְּזִכּוֹתֶיךָ הִגַּעְתִּי! לָךְ יֵשׁ חֶלֶק בְּגְאֻלַּת הָעָם!"**
מִי יִתֵּן וְהָיָה שְׂתִיתְחִילוּ לְלַמֵּד עִם הַצֶּאֱן קְדוּשִׁים אֶת
הַזֶּהר הַקְּדוּשׁ... וּבּוֹדָאֵי זוֹכִים לְגְאֻלָּה בְּקִרּוּב בְּלֵי חֻבְלֵי
מְשִׁיחַ. (סְגֻלַּת יִשְׂרָאֵל מְעַרְקַת ז'). לוֹ עֲמִי שׁוֹמֵעַ לִי
שְׂיִלְמְדוּ עִם יְלָדִים זוֹהַר הַקְּדוּשׁ (קַאמְאֶרְנָא). זְקֻנִים עִם
נְעָרִים (בֵּן אִישׁ ח').

פְּתַח דְּבַר

בְּיָמִים קָשִׁים אֵלּוּ הָעוֹבְרִים עַל כָּלֵל יִשְׂרָאֵל
הַשֵּׁם יַצִּילֵנוּ וְאִין אִישׁ יוֹדֵעַ מַה יֵּלֵד יוֹם, וְרַבִּים
שׂוֹאֲלִים וּמְבַקְשִׁים יַעֲזֶה וְתוֹשִׁיָה בְּמַה לְעוֹרֵר
רַחֲמֵי שָׁמַיִם וּלְבַטֵּל כָּל גְּזֵרוֹת קְשׁוֹת ה"י. **בּוֹדְאֵי**
צְרִיכִים לְהִתְחַזֵּק וּלְלַמֵּד בְּדַבְרֵי קִדְשׁוֹ שֶׁל הַתְּנַא
הָאֱלֹהִי רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאִי זִיע"א, הַמְּבַטֵּיחַ
שְׁבֻזְכוֹת הַקְּרִיאָה בְּסִפְרֵי הַזֹּהַר"ק נֵצַא מִן הַגְּלוּת
בְּרַחֲמִים, (אָף לְלֹא הַבְנָה כָּלֵל כִּידוּעַ מִדַּבְרֵי רַבּוֹתֵינוּ).
וּכְדֹאֵי הוּא רַבִּי שְׁמַעוֹן לְסַמְךְ עָלָיו בְּשַׁעַת הַדַּחֲק.
וְרוֹאִים מְזֶה בְּעֵלִיל שְׁרַק בְּזָכוֹת הַקְּרִיאָה וְהַלְמוּד
בְּסִפְרֵי הַזֹּהַר"ק מְבַטֵּחַ לָנוּ שְׁנֵנְזָכָה וְנִגְאָל בְּרַחֲמִים
בְּלֹא צָרוֹת וְיִסּוּרִים רַח"ל. וּבִפְרָט בְּיָמִים הַלְלוּ יְמֵי
הַרַחֲמִים וְהַסְּלִיחוֹת שְׁכִידוּעַ שֶׁהִזְמַן מְסַגֵּל עֵת
רָצוֹן לְעוֹרֵר וּלְהִתְעוֹרֵר בְּאַמִּירַת תְּקוּנֵי הַזֹּהַר, וּלְכָל
הַפְּחוֹת לֹמֵר תְּפִילַת הַזֹּהַר הַנִּמְצָא בְּתְקוּנֵי הַזֹּהַר
הַמְּכֻנָּה "פְּתַח אֵלֵיהוּ זְכוֹר לְטוֹב".

וּבְהַקְדַּמַת עַץ חַיִּים לְמַהְרַח"ו ז"ל כָּתַב בְּשֵׁם
הָאֲר"י ז"ל, וְזֶה לְשׁוֹנוֹ: **בְּדוֹרוֹת הַלְלוּ מְצוּהַ וּשְׁמַחָה**

ה הקדמה לספר סגלת פתח אליהו

גדולה לפני הקב"ה שיתגלה החכמה הזאת
שבזכותו יבוא משיח. וכמה מאמרים בזהר מורים
על זה כו'. - וכל אחד ואחד צריך להשתדל מידי
יום ללמד ולקרא בזהר הקדוש להצלחת כלל
ישראל ולקירוב הגאולה במהרה בימינו אמן.

הקדמה לספר סגלת פתח אליהו

יאמרו ה'תפלה [פתח אליהו] ו'יתקבלו
ה'תפלות יחד שבטי ישראל, ובזה ודאי יזכו כל
ישראל לגאולה שלמה, כדאיתא ב'ירושלמי
שאליהו הנביא גדול שבנביאים היה, (ערוכין פ"ה).
ובודאי יושב ושומע תהלות ישראל לגאול אותנו
במהרה, כדרכו בכל מוצאי שבתות לכתב
זכיותיהם של ישראל.

מרגלית יקרה, אוצר קדוש ונעלה, העניק השם
יתברך ברב חסדו לעמנו עם סגלה, והוא ספר
הזהר הקדוש, שנתחבר בקדשה עליונה על ידי
התנא האלקי רבי שמעון בר יוחאי זכותו יגן

ו ~~~~~ הקדמה לספר סגלת פתח אליהו

עלינו אמן. ובזכות הקריאה והלמוד בספר הזהר הקדוש מבטח לנו שנזכה ונגאל ברחמים ללא צרות ויסורים רחמנא ליצלן. דבר זה מבאר בספר הזהר הקדוש עצמו, מפי קדשו של משה רבנו עליו השלום "הרעיא מהימנא", אשר היה נגלה לרבי שמעון בר יוחאי ולחבריו במעמד מלא הוד, ומגלה להם סתרי תורה מישיבה של מעלה.

וכך אומר משה רבנו עליו השלום לרשב"י זכותו יגן עלינו אמן בזהר הקדוש פרשת נשא, "בהאי חבורא דילך דאיהו ספר הזהר יפקון ביה מן גלותא ברחמי".

באור הדברים: בזכות החבור שלך, ספר הזהר הקדוש, יצאו בני ישראל מן הגלות ברחמים ללא צרות ויסורים וללא צער חבלי משיח!

ואף משמים הסכימו לכך! בספר תקוני הזהר מבאר, שבשעה שאלהו הנביא זכור לטוב נגלה לרבי שמעון בר יוחאי ולחבריא קדישא שעמו, ולמד עמהם סתרי תורה בענין תקוני נשמות, יצאה בת קול משמים ואמרה להם: "כמה רב כחו

הַקִּדְמָה לְסֵפֶר סִגְלַת פֶּתַח אֱלֹהֵינוּ ~~~~~ ז

וּקְדָשְׁתוּ שֶׁל רַבֵּי שְׁמֵעוֹן בֶּר יוֹחַאי בְּעוֹלָם, וְאַחַר
כֵּךְ הוֹסִיפָה וְאָמְרָה נְבוֹאָה בְּזוֹ הַלְשׁוֹן: "וְכִמָּה בְּנֵי
נָשָׂא לְתַתָּא יִתְפַּרְנְסוֹן מֵהַאי חֲבוּרָא דִּילָךְ כִּד
יִתְגַּלוּ לְתַתָּא בְּדָרָא בְּתַרְאָה בְּסוּף יוֹמֵיָא, וּבְגִינָה,
'וּקְרַאתֶם דְּרוּר בְּאַרְץ'."

בְּאוּר הַדְּבָרִים: כִּמָּה בְּנֵי אָדָם לְמַטָּה
יִתְפַּרְנְסוֹן מִזֶּה הַחֲבוּר שֶׁלְךָ כַּאֲשֶׁר יִתְגַּלֶּה לְמַטָּה
בְּדוּר הָאַחֲרוֹן בְּסוּף הַיָּמִים, וּבְזִכּוֹתוֹ יִתְקִים
הַפְּסוּק "וּקְרַאתֶם דְּרוּר בְּאַרְץ" - הַמְרַמֵּז עַל
הַגְּאֻלָּה הַשְּׁלֵמָה.

וּבְכַפְרֵי יַעֲזֵ חַיִּים (בְּשַׁעַר חַג הַשָּׁבוּעוֹת פֶּרֶק א' בְּהִגָּת
מוֹרִינוּ הָרַב יַעֲקֹב צִמַח בְּשֵׁם הַמַּהְרַח"ו) נֶאֱמַר, שְׁבִלִילוֹת
שְׁבִיעֵי שָׁל פֶּסַח, וְחַג הַשָּׁבוּעוֹת, וְלֵיל הוֹשַׁעֲנָא
רַבָּה, מִצְוָה לְפָרֵשׁ וּלְגַלוֹת עוֹמֵק הַחֲכָמָה, לְפִי
שְׁבָאֵלוּ הַיָּמִים הַזְּמַן גְּרָמָא וְהוּא זְמַן מוֹכֵן לְסוּדוֹת
וְרֵאוּי לְפָרֵשׁ אַזֵּא.

❖ ~~~~~ ❖
א. וְהַרְמ"ק כָּתַב כְּמוֹ כֵּן, כָּל אַחַר חֲצוֹת לַיְלָה וּבַיּוֹם
הַשְּׁבִת וַיָּמִים טוֹבִים מְסֻגְלִים לְהַשְׁכִּיל בְּחֲכַמַת הַקְּבָלָה.

ובפרט על קברו של התנא האלקי רבי שמעון בר יוחאי זי"ע א, שידועה הסגלה הגדולה לקרא האדרות על קברו אשר בזה שפתותיו דובבות להמשיך עלינו השפע העליון, וכמאמר חז"ל (יבמות צו): דאמר רבי יוחנן משום רבי שמעון בן יוחאי כל תלמיד חכם שאומרים דבר שמועה מפיו בעולם הזה שפתותיו דובבות בקברי. ולפי

ובספר אור צדיקים (כ"ב, כח-ל) כתב שעסק חכמת הקבלה הצלחתה בערבי שבתות אחר חצות ובחג הסכות בתוך הסכה, ובחג השבועות.

ב. פוק חזי מי הוא בעל המימרא הרשב"י זי"ע! - והיאך הבאים לצינו הקדוש לא מקימים את דבריו הקדושים ללמוד את תורתו "הזוהר הקדוש", והרי זה מרפסין אגרי.

ג. וכתוב בזה"ק: תלת דרגין אינון מתקשרין דא בדא, קודשא בריך הוא אורייתא וישראל, וכו' (ח"ג עג). והלומד בתורת הרשב"י מעורר התדבקות בנשמת התנא האלוקי, וכאשר מוציא האדם מפיו דברים, הנה הבל פיו עולה למעלה ועושה רושם, ובודאי כשלומד בתורת הרשב"י ע"ה, פועל למעלה התעוררות ושמחה

זה, הגורם שיהיה החכם חי אחרי מותו, גם הוא זוכה ויושב במחצתו, שהרי הוא גרם להחיותו, ואין ספק כשהוא בא לעולם הבא, החכם בעצמו עם סיעת מרחמוהי יוצאין לקראתו לקבל פניו (הגאון מהרח"א איסטרוולסה בספרו בן אברהם פרשת וישלח כג:).

וכן האדמו"ר מסדיגורה זי"ע, מביא שהציון להצדיק הוא בשביל הגוף והנפש, ו"הספר של הצדיק הוא לנשמת הצדיק". (וכן כתב בספר תורה וחיים מערכת ס' אות רי"ז, לרבי חיים פלאגי זי"ע).

לנשמת רשב"י וחבריו, והרי הוא כאילו ממש משתתף עמם והרי הוא מבני היכלא דמהימנותא ויזכה גם לעתיד לבוא להשתתף ולראות בשמחתו של הרשב"י, שהוא שרש נשמתם של ישראל כענין משה רבינו ע"ה, והרי שמחתו של רשב"י היא שמחת כלל ישראל. (ועין מאורות הזוהר דף ק-קא).

ד. בספר חסידים סימן תקנ"ט: וז"ל: כל צדיק שמפרש דברי צדיק אחר, כשמת, יוצא התנא כנגדו ומקבלו בסבר פנים יפות, והולך עמו לבקש מן המלאכים להקל

י ~~~~~ הקדמה לספר סגלת פתח אליהו

עָלְיוֹ, וּמַעֲמִידוֹ לַפְּנֵי הַקָּב"ה לְדַבֵּר עָלָיו טוֹבוֹת. וְשֵׁם בְּאוֹת רַכ"ד: וְכָל הָאוֹמֵר שְׁמוּעָה מִפִּיהֶם, הֵם מִתְּפַלְלִים עָלָיו שֵׁם וּמְלִיצִים טוֹבָה עָלָיו. וּכְמוֹ שֶׁכְּתוּב בְּסִפְרֵים הַקְּדוּשִׁים, סִפּוֹר נֹרָא מִהַמְהֵרֵשׁ"ל זצ"ל, שֶׁהָיָה לוֹ מוֹכִיחַ, וּפַעַם בָּא מֵאַחַר לְבֵית הַמְּדַרְשׁ לְהִתְפַּלֵּל מֵעֵרִיב וְלֹא הָיָה כֶּבֶד מִנֶּנֶן, וְהִתְפַּלֵּל בִּיחִידוֹת, וּבִדְרוֹךְ כָּלֵל הַמוֹכִיחַ הָיָה צָרִיךְ לוֹמַר לוֹ מוֹסֵר, וְהַפַּעַם לֹא אָמַר לוֹ, וְשָׂאֵל אוֹתוֹ הַמְהֵרֵשׁ"ל, לָמָּה לֹא אָמַרְתָּ לִּי מוֹסֵר. עָנָה לוֹ, שֶׁרְאִיתִי שְׁנֵי זִקְנִים שֶׁבָּאוּ אֵתְךָ לְהִתְפַּלֵּל מֵעֵרִיב, לָכֵן לֹא אָמַרְתִּי כְּלוּם. אָמַר לוֹ הַמְהֵרֵשׁ"ל, שֶׁשְׁנֵי זִקְנִים הָאֵלוּ הֵיוּ הַרְבֵּנוּ תָם וְהָר"י בְּעַלֵּי הַתּוֹסֵפוֹת, וְהָיוֹת וְהָיִיתִי טְרוֹד מְאֹד לְתַרְעֵי הַקְּשִׁיָּא שֶׁל רַבְּנוּ תָם עַל הָר"י, לָכֵן בָּאתִי מֵאַחַר, וּבָאוּ לְלוֹוֹת אוֹתִי, וְאִם זָכִיתָ לְרְאוֹת אוֹתָם, אֲזִי אֶתְּךָ כֶּבֶד לֹא יִכּוֹל לְהָיוֹת הַמוֹכִיחַ שְׁלִי.

וּבְמַגִּיד מְשֻׁרִים (פְּרֻשֵׁת וַיְקַהֵל) וּמָה שֶׁפִּלְפֶּלֶת אֶתְמוּל עַל דְּבָרֵי הַרְמַב"ם דְּבָרֵי אֶמֶת הֵם, הַרְמַב"ם שֶׁמַּח בָּהּ, וַיְרַדְתָּ לְסוּף דַּעְתּוֹ, כְּשֶׁתְּפַטֵּר מִן הָעוֹלָם הַרְמַב"ם ז"ל, יֵצֵא לְקִרְאתְךָ, כִּיּוֹן שֶׁתְּרַצֶּתְהָ הַהֲלָכָה כְּמוֹתוֹ, גַּם עֲכָשׁוּ מִלְּמַד עָלֶיךָ זְכוֹת.

בְּסִפּוֹר מְגַנֵּי שְׁלֵמָה (שֶׁל הַגֵּה"ק רַבֵּי יְהוֹשֻׁעַ מִקְרָא זצ"ל), שֵׁם טָרַח לֵישֵׁב כָּל קְשִׁיוֹת הַתּוֹסֵפוֹת עַל רִש"י, נִכְדַּד הַמְּחַבֵּר כּוֹתֵב בְּהַקְּדָמָה, שֶׁהִגְאֹן הַמְּחַבֵּר אָמַר לַפְּנֵי תַלְמִידָיו,

העולה מהדברים דבכל מקום שלומד תורת הרשב"י הרי הוא כאילו נמצא אצל ציונו הקדוש, והעולים הזוכים להשתטח באתרא קדישא מירון, בוודאי שחובה קדושה ללמוד את תורת הרשב"י אצל ציונו יותר מכל לימוד אחר, ובזה מתקשר לנשמת הרשב"י, ועל ידי כן תפלתו עושה רושם, וכמו שאמר דוד המלך ע"ה "אגורה באהלך עולמים"... ובוודאי יכיר לו הרשב"י טובה על כך. (ועין מאורות הזוהר פ"ו). וכן כל בית ישראל ההולכים להתפלל בכתל המערבי מקום השכינה

❖ ~~~~~ ❖
 כאשר בא אליו בחלום בשמחה גדולה ואמר לו, בשביל שאתה טורח להציל אותי מפי האריות הגבורים החריפים בעלי התוספות, אנא אתינא לקבלך בעולם הבא עם תלמידי, וכן היה, שביום פטירתו, חצי שעה קודם שכבה נר ישראל, היו אצלו כל גדולי ישראל, ואמר להם, תנו מקום לרבנו מאור ישראל, רבנו שלמה יצחקי שבא אלי עם כל קדושי עמו, וקבל אותי בשמחה להראות לי את דרך עץ החיים, באשר עמדת לימינו תמיד לתרץ מעליו קושיית בעלי התוספות.

הקדושה שהובטחנו שלא זזה משם לעולם, לבד
 מה שמתפללים שם ושופכים תחנה באמירת
 מזמורי תהילים לעורר זכות "דוד המלך ע"ה
 נעים זמירות ישראל", צריכים ללמוד זוהר
 הקדוש כדי לעורר זכות הרשב"י זי"ע שבזכות
 תורתו נגאל, כהבטחת הרעיא מהימנא, וכידוע
 ממרן קדוש ישראל הבבא סאלי זי"ע שנסע מיחד
 לירושלים עיה"ק כדי ללמוד זזה"ק, ואמר שלמוד
 זזה"ק בירושלים דף אחד כמו עשרה דפים בשאר
 מקומות בארץ ישראל. ועל כן אחינו חוסו על
 צער השכינה הקדושה, ובודאי השם יתברך חפץ
 לגאולנו, ובאמירת פתח אליהו הנביא זכור לטוב,
 נעורר אהבת דודים להשראת השכינה בכל כרם
 בית ישראל בגאולה השלימה בקרוב בימינו.

אחינו כל בית ישראל - הביאו ברכה אל ביתכם
 ובכל רגע תוכלו להתקשר לנשמת הרשב"י -
 ובודאי הרשב"י זי"ע יפיר לכם טובה ותושפעו

ה. כתב בספר פלא יועץ (ערך דובב) וזה לשונו: פרשו
 רבותינו ז"ל שכל תלמיד חכם שאומרים דבר תורה

מִשְׁמוּ בְּעוֹלָם הַזֶּה שְׁפִתוֹתַי דּוֹבְבוֹת בְּקִבְר וַיֵּשׁ לוֹ
הַנָּאָה וְנַחַת רוּחַ כְּשׁוֹתָה יַיִן קוֹנְדִּיטוֹן, כְּמוֹ שְׁכָתוֹב
בִּירוּשָׁלַיִם מִסַּכַּת שְׁקָלִים, ... כְּתוֹב בְּסִפְרִים שְׁפַעַם אַחַת
הָיָה שְׁמֵד וְנִגְלָה מוֹהַר"מ אֶלְשִׁיךְ ז"ל בְּהַקִּיץ, וְהִצִּיל
לְאַחַד מֵתוֹךְ הַהֶפְכָּה, מִפְּנֵי סִבָּה שֶׁהָיָה לוֹמֵד בְּסִפְרוֹ
בְּתַמִּידוֹת, עכ"ל.

אָמְרוּ חַז"ל בִּיבְמוֹת (צו ע"ב - צז ע"א): ... אֲזַל רַבִּי
אֶלְעָזָר אָמַר לְשִׁמְעוֹנָא בִּי מִדְרָשָׁא, וְלֹא אָמְרָה מְשִׁמְיָה
דַּר' יוֹחָנָן. שְׁמַע רַבִּי יוֹחָנָן אִיקְפֵּד. ... וְרַבִּי יוֹחָנָן מֵאִי
טַעְמָא קָפִיד כּוֹלֵי הָאִי? דְּאָמַר רַב יְהוּדָה אָמַר רַב: מֵאִי
דְּכָתִיב "אֲגוּרָה בְּאֵהֶלֶךְ עוֹלָמִים"? וְכִי אֶפְשָׁר לוֹ לְאָדָם
לְגוֹר בְּשָׁנֵי עוֹלָמִים? אֶלָּא אָמַר דָּוִד לְפָנָי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ
הוּא: רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם, יְהִי רְצוֹן שְׁיֵאמְרוּ דְבַר שְׁמוּעָה
מִפִּי בְּעוֹלָם הַזֶּה. דְּאָמַר רַבִּי יוֹחָנָן מְשׁוּם רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן
יוֹחִי: כָּל תַּלְמִיד חָכֵם שְׂאוֹמְרִים דְבַר שְׁמוּעָה מִפִּי
בְּעוֹלָם הַזֶּה - שְׁפִתוֹתַי דּוֹבְבוֹת בְּקִבְר. אָמַר ר' יִצְחָק
בֶּן זְעִירָא וְאִיתִימָא שְׁמַעוֹן נְזִירָא: מֵאִי קָרְאָה? "וּחִכְךָ
כִּיִּין הַטּוֹב הוֹלֵךְ לְדוּדֵי לְמִישָׁרִים דּוֹבֵב שְׁפִתַי יִשְׁנִים".
כְּכּוֹמֵר שֶׁל עֲנַבִּים. מֵה כּוֹמֵר שֶׁל עֲנַבִּים כִּיוֵן שֶׁמִּנִּיח
אָדָם אֲצַבְעוֹ עָלָיו מִיַּד דּוֹבֵב, אִף תַּלְמִידֵי חֲכָמִים כִּיוֵן
שְׂאוֹמְרִים דְבַר שְׁמוּעָה מִפִּיהֶם בְּעוֹלָם הַזֶּה שְׁפִתוֹתֵיהֶם
דּוֹבְבוֹת בְּקִבְר, ע"כ. וּפִירוּשׁ עַל זֶה בְּסִפְר יַעֲרוֹת דְּבַשׁ,

יד ~~~~~ הקדמה לספר סגלת פתח אליהו

(חלק שני - דרוש ז): ... היינו להבין, מכל מקום איך דר בב' עולמות, אבל כשאומרים דבר שמועה מפיו, אז נשמת צדיק מתלבשת שם בלומדים, עומדת שם, וכך שפיר אמרינן דר בב' עולמות, בעולם הנצחי ובזה העולם, גם נתלבשת בגוף בקבר בהבלא דגרמי, כך אמרו שפתותיו דובבות בקבר, שנתלבש בגוף בקבר עכ"ל, (ועיין עוד ביערות דבש, חלק ראשון - דרוש טז).

ובספר תורה ותיים להרי"ח הטוב זי"ע (מערכת חית), כתב: אם אומרים חדושים של תלמיד חכם שפבר בעולם העליון, הרי הוא בא מעולם העליון לאותו מקום כמבאר בזהר הקדוש (חלק ג' פרשת פנחס דף ר"כ ע"א), וזה לשונו: שמעו חד קלא דהוה אמר, פנון אתר פנון אתר לרבי פנחס בן יאיר, דאיהו גביכו, דתנינן דכל אתר דצדיקא אתחדש ביה מלי דאורייתא, כד איהו בההוא עלמא, פקיד לההוא אתר ואתי ליה לגביה, וכל שכן כד שראן בגויה צדיקא אחרנין, לחדתא בההוא אתר דאמרין מלי דאורייתא, כגונא דא דהוה אתי רבי פנחס בן יאיר למפקד לאתריה, ואשכח אלן צדיקא מחדתין מלין דאורייתא, ואתחדש כמלקדמין ההוא מלה דרבי פנחס בן יאיר קמיה.

תרגום הזהר: שמעו קול אחד שהיה אומר פנו מקום לרבי פנחס בן יאיר, שהוא בא אצלנו, שלמדנו, דבכל

מקום שֶהַצְדִּיק חָדַשׁ בוֹ דְבַרֵי תוֹרָה, כְּשֶהוּא בְּעוֹלָם
 הַהוּא [הַעֲלִיּוֹן] **פּוֹקֵד לְאוֹתוֹ מְקוֹם [בְּעוֹלָם הַזֶּה] וּבֵאֵלֵינוּ**
 וְכָל שֶׁכֵּן שְׁשׁוּרִין בוֹ צְדִיקִים אַחֲרֵים לְקַדֵּשׁ אוֹתוֹ
 מְקוֹם, וְלוֹמְדִים שָׁם תוֹרָה, כְּעֵין זֶה הֵנָּה בְּאֵי רַבֵּי פְּנִיחָס
 בֶּן יֵאִיר לְפָקֵד מְקוֹמוֹ, וּמִצָּא אֵלּוֹ הַצְּדִיקִים מְחַדְּשִׁין
 דְּבַרֵי תוֹרָה וְנִתְחַדֵּשׁ אוֹתוֹ דְּבַר תוֹרָה שְׁאָמַר מִלְּפָנִים,
 רַבֵּי פְּנִיחָס בֶּן יֵאִיר, עֲתָה מִתְחַדֵּשׁ לְפָנָיו כָּאֵן.

א) עַל יְדֵי הַפְּצַת סִפְרָיו זוֹכֵה לִישֵׁב בְּמַחְצָתוֹ בְּעוֹלָם
הַבָּא: הַמְדַּפִּיס סִפְרִים מִמְּמוֹנוֹ לְהוֹצִיא לְאוֹר תוֹרָה זוֹכֵה
 וְיוֹשֵׁב בְּמַחְצַת הַתְּלַמִּידֵי חֲכָמִים מְחַבְּרֵי הַסִּפְרִים,
 שֶׁהָרִי עַל יְדוֹ יֵצֵא הַחֲבוּר לְעוֹלָם, וְתִרְבֶּה הַדַּעַת בְּכָל
 עֵת, וְאֵילוֹ הִיָּה גָנוּז לְמַקְצוּעוֹת הַמִּשְׁכָּן בִּירְכָתַיִם, לֹא
 הָיוּ לוֹמְדִים בוֹ. - ב. וְהֵנָּה אָמְרוּ חַז"ל בְּמַסְכֵּת יְבָמוֹת
 (דף צ"ו ע"ב) שֶׁפְּתוּתָיו דּוֹבְבוֹת וְכו' כְּדֹאִיתָא שָׁם, וְלִפִּי
 זֶה הַגּוֹרֵם שֶׁיְהִיָּה הַחֲכָם חַי אַחֲרֵי מוֹתוֹ, גַּם הוּא זוֹכֵה
 וְיוֹשֵׁב בְּמַחְצָתוֹ, שֶׁהָרִי הוּא גָרֵם לְהַחִיּוֹתוֹ, וְאֵין סִפְקָ
 כְּשֶהוּא בָּא לְעוֹלָם הַבָּא, הַחֲכָם בְּעַצְמוֹ עִם סִיעֵת
 מִרְחֻמוֹהֵי יוֹצֵאֵין לְקִרְאוֹתוֹ לְקַבֵּל פְּנָיו. (הַגָּאוֹן מְהַרְח"א
 אִיסְטוֹרִלוֹסָה בְּסִפְרוֹ בֶּן אַבְרָהָם פְּרִשֵׁת וַיִּשְׁלַח דָּף כ"ג ע"ב).

ב) הַסִּפְרֵי שֶׁל הַצְּדִיק הוּא נִשְׁמַת הַצְּדִיק: בְּחִלּוֹם וְכו'
 עֵין שָׁם, וְנֹא לְעֵין בְּהַסְכָּמַת הַגָּה"צ מוֹרְנוֹ יוֹסֵף חַיִּים
 זוֹנֵנְפֶלְד זְכוּתוֹ יָגוֹן עֲלֵינוּ אָמֵן, לְסִפְרֵי "צְדָקָה וּמִשְׁפָּט",

טז ~~~~~ הקדמה לספר סגלת פתח אליהו

ממקור הברכות, שכידוע שהזהר הקדוש מגן ומציל מכל הצרות ומונע פגועים ואסונות - ובפרט בדור האחרון הזה שמצפים כבר בכליון עינים לגאולה השלמה - וכבר הבטיח הרעיא מהימנא: "בספרא דא יפקון מן גלותא ברחמי" אשר על כן אחינו הטוהורים חושו והצילו את עם ישראל להדבק באמירת התפלה הקדושה "פתח אליהו", ובודאי המשיח ואליהו והרשב"י, ימליצו טוב במרומים, על כל הלומדים ואומרים פתח אליהו, ונושע תשועת עולמים כלנו מצפים ליה, "אנו ליה, וליה עינינו" בב"א.

❁ ~~~~~ ❁
אודות הוצאה לאור. (ראה עוד מהר"ח פלאגי זצ"ל בספרו "תורה וחיים", מ"ע ס' אות רי"ז).

סֵפֶר

סגֵלַת פְּתַח אֱלֹהֵינוּ

תֵּכֵן תְּפִילַת אֱלֹהֵינוּ הַנְּבִיא

תְּפִילַת אֱלֹהֵינוּ הַנְּבִיא זְכוּר לְטוֹב: זֶהוּ מֵאֲמָר אֱלֹהֵינוּ אֶל הַרְשָׁב"י וַחֲבֵרָיו, וְהִנֵּה אֱלֹהֵינוּ ז"ל כִּי לְבָאֵר בְּמֵאֲמָר זֶה בְּקִצּוֹר נִמְרָץ וּבְמִלּוֹת נִרְמְזוֹת רַוב גּוֹפֵי הַחֲכָמָה הָאֱלֹקוֹת וּבְאֵר עֶקֶר אֵין סוּף בְּאַחַדוֹתוֹ הַפְּשׁוּט, וְעִנִּין הָאֲצִילוֹת, וּדְרוֹשׁ עֲצָמוֹת וְכִלִּים, וְטַעַם הָאֲצִילוֹת וּמִנִּין הַסְּפִירוֹת וְהַכְּרַחְתָּם, וְכֹל זֶה בְּמִלִּיצָה נְכוֹנָה רַבַּת הָאֵיכוֹת וּמַעַט הַפְּמוֹת דְּבָרִים נְאוֹתִים, וְכַמְּפִי אֲמָרָם וְכַשִּׁיעוֹר שׁוֹמְעֵיהֶם. אֱלֹהֵינוּ הִיָּה אוֹמֵר, וְרַבִּי שְׂמַעוֹן בֶּן יוֹחָאֵי עָלְיוֹ הַשְּׁלוֹם וְרַבִּי יְהוּדָה וּשְׂאֵר חֲבֵרֵיהֶם הַחֲשׁוּבִים עִם הַחֲסִידִים וְהַצַּדִּיקִים שְׁבָגִין עֵדֵן הֵיוּ שׁוֹמְעִים.

(סֵפֶר הַפְּרָדֵס רְמוֹנִים לְהַרְמ"ק ז"ע זֶלַה"ה שְׁעַר הָעֲצָמוֹת ד' פָּרָק ה')

יח ~~~~~ סגלת פתח אליהו

מי תקן למאמר פתח אליהו

התיקוני זהר הוא שבעים תקונים שפרש רבי שמעון בן יוחאי בתבת בראשית, והתקון הראשון נאמר מאת אליהו הנביא, "פתח אליהו", עם הקדמה.

(זהר הרקיע הרב הקדוש רבי ירוחם ליינער מאיזביצא)

כל גופי הקבלה תלויים בו

וזה לשון הפרדים (שער ד' על המאמר פתח אליהו ז"ל):
הנה אליהו ז"ל כון לבאר במאמר הזהר ובגופיה חכמה האלהית, ומאמר הזה כולל רוב פנות החכמה, עכ"ל.

לזכר הנפש

בני! אם אתה רוצה לזכות לזכר את נפשך, הרגל עצמך לומר בכל יום קדם התפלה תפלתו

של אליהו הנביא וכל גופי חכמת הקבלה תלויין
ונמצאין בה. (סוד ה')

סגלת למוד פתח אליהו

ולמוד פתיחת אליהו זכור לטוב היא מסגלת
הרבה לברור ניצוצי קדושה, והרגיל בה
טוב לו לעתים שהוא טרוד בהם, ומה גם בשביל
לילות הקיץ שאוכלים על הגגות דאי אפשר
ללמד לאור הנר. (בן איש חי פרשת בהר בחקותי)

כל האמרה מבטח שיחזר בתשובה

ואמרו חכמינו הקדושים (ירושלמי ערובין בפרוש
קרבו העדה, פרק ה', הלכה א'): אליהו הנביא
גדול שבנביאים היה, ועמד תמיד לפני השכינה;
ועל כן באמרך תפלתו, אתה פותח אז את שערי
מחך, להאיר בקך אור וזיו וחיית ודבקות הבורא
יתברך, וכל האמרו בכל יום, מבטח לו שיחזר
סוף כל סוף בתשובה שלמה. (סוד ה')

יסוד כל בנין

ומי ימלל ומי ישמיע קול סגלת פתיחת אליהו
הנביא קודם התפילה אשר ממנה נמצא יסוד
כל בנין. (ספר פסא אליהו בביאורה)

הצלחה לחן ולחסד

והיא גם מסגלת לכמה דברים, להצלחה, לחן
ולחסד וכו', כמבואר בספרים.
(ימלט נפשו להרה"ג רבי אברהם חמווי ז"ל)

מסגלת לי"ב סגולות נפלאות

טוב לומר... ויאמר תפילת אליהו הנביא המסגלת
לי"ב סגולות נפלאות ונוראות ויאמר
התיקונים תיקון מ"ח, והוא תיקון גדול לתקן
נפשו רוחו ונשמתו.

(סגולות ישראל ערך בטחון – ברכה והצלחה)

בכניסתו לבית המדרש - מסגלת לקבלת התפילה

וְכַתַּב רַבֵּנוּ הַחֵיד"א ו"ל (מוֹרָה בְּאַצְבָּע, סִימָן י'),
בְּכַנְיֵסְתּוֹ לְבֵית הַכְּנֶסֶת הֲלֹא מֵרֹאשׁ יִבְיַע
אָמַר פְּתִיחַת אֵלָיו הַנְּבִיא, וְהִיא בְּתַקּוּנֵי הַזֹּהַר
הַקְּדוּשׁ (הַקְּדֻמָּה דִּף יז), אֲשֶׁר קָבְלוּ רַבָּנָן קַדִּישֵׁין,
שֶׁהִיא מְסַגֶּלֶת לְקַבֵּלֶת הַתְּפִלָּה.

מסגל שיתקבל תפלתו

בְּסִדּוֹר בֵּית יַעֲקֹב לְהַגְהֵ"ק הַיַּעֲב"ץ ו"ל כְּתַב,
תְּפִלָּה קוּדֵם הַתְּפִלָּה מִסֵּפֶר תַּקּוּנֵי הַזֹּהַר
מְסַגֶּלֶת לְהַתְּקַבֵּל הַתְּפִלָּה.

בלי לימוד הזוהר ואמירת פתח אליהו אי אפשר שתתקבל התפלות

בְּזִכּוֹת אַמְיֵרַת פְּתִיחַת אֵלָיו לְפָנֵי הַתְּפִלָּה יִתְקַבְּלוּ
הַתְּפִלּוֹת, כְּמוֹ שְׁכַתַּב הַצַּדִּיק הַקְּדוּשׁ
הַמְּלוּבֵן רַבֵּי יַעֲקֹב אַבּוּחֲצִירָא (בַּגְּדֵי הַשָּׂרָד עַל הַגְּדָה

כב ~~~~~ סגלת פתח אליהו

של פסח), ובלי למוד הזוהר הקדוש לפני התפלה אי אפשר שתתקבל תפלתו.
(סוד ה')

יהפך הכל לטובה ויהיה מבני עליה
בכמה דקות שאומר תפלות אלו יכול להפך הכל
לטובה ולהיות מבני עליה, לזכות ל"עין לא
ראתה אלקים זולתך יעשה למחפה לו", ויטהר
נשמתו ויזכה למעלות עליונות, פידוע מדברי
האר"ז"ל.
(סוד ה')

ברגע אחת אתה יכול לזכות לעולמות נצח
ברגע אחת אתה יכול לזכות לעולמות נצח! "עין
לא ראתה", על ידי שתזכה לחברך כל
השכר הולך גם אליך, וכאשר כל ישראל יאמרו
"פתח אליהו" נזכה שיבא אליהו ויבשר את ביאת
הגואל. ואם בזכותך יתארגנו עשר יהודים לומר
את התפלות, אין לשער את גודל זכייתך.
(סוד ה')

פתח אליהו היא מסדר התפלה

מכאן משמע כשקם בר ישראל בעל נפש מומטתו, אל ילך תכף ומיד להתפלל תפלת שחרית אלא דייקא צריך ללמד בתחלה כל מה שיכול ללמד, כל אחד כפי השגתו ומדרגתו, והוא כדי שיתקדש גם כן פיו ולשונו קודם התפלה, וזהו הסדר ששמעתי וראיתי מצדיקים קדושי העליונים שהיו מתנהגים קודם התפלה, וזהו אחר ברכת התורה יאמר ידיד נפש, פתח אליהו, רבון עלמין... (דמשק אליעזר, פרוש על הזוה"ק מהרב הקדוש רבי אליעזר סאפרין מקאמרנא)

לפני התפלה בימים הנוראים

מנהגי מהרי"א מקאמרנא ז"ל (סימן י"ז), בראש השנה ויום הכפורים לפני התפלה אמרו פתח אליהו, וה"הי רצון" מהרב הקדוש הרבי ר' אלימלך זיע"א.

לקבע מקומו לתפלה בשעת אמירתה

בעת שיאמר תקון חצות, ישנה מקומו, מתחלת תקון רחל, עד אחר שיגמר תקון לאה, בין שהוא אומר בביתו, בין שהוא אומר בבית הכנסת, וקודם שיאמר פתיחת אליהו זכור לטוב, אז ישב במקומו העיקרי שרוצה ללמד.

ללמדה אחר אמירת תקון חצות

זהו סדר אמירת תקון חצות, על פי דברי רבנו האר"י ז"ל... ואחר המזמורים של תקון לאה, המנהג לומר פתיחת אליהו זכור לטוב, בשביל שצריך לסמוך עסק תורה לשמה לתקון לאה, ששם הוא סוד תורה לשמה, שהוא לשם ה"א כבודע, ומצאתי כתוב, דאחר פתיחת אליהו זכור לטוב, יאמרו מאמר רבי שמעון בר יוחאי, הכתוב בזהר הקדוש (פרשת נח דף סה, ופקודי דף רס"ה), אמר רבי שמעון ארימית ידאי בצלותין לעילא, דכד רעותא עלאה לעילא וכו', עד זכאה חולקהון

דְּצַדִּיקִיָּא בְּעֵלְמָא דִּין וּבְעֵלְמָא דְּאִתִּי, וְכֹאֲשֶׁר
אֶכְתָּב זֶה לְקַמְּנָן בְּפִרְשֵׁת מְקַץ.

(בן איש חי שנה ראשונה פרשת וישלח אות י"א)

אַחַר אַמִּירְתָּהּ יֹאמֵר קִדְיֵשׁ דְּרַבְּנָן

מְנַהֵג הַחֲסִידִים בְּעִיר הַקִּדְשׁ יְרוּשָׁלַיִם, לוֹמֵר
קִדְיֵשׁ יְהֵא שְׁלֵמָא אַחַר תְּקוּן לְאָה, מִפְּנֵי
שֶׁהֵם אוֹמְרִים הַקִּדְיֵשׁ שְׁאַחַר הַמְּקָרָא, אֲבָל מְנַהֵג
עִירָנוּ לוֹמֵר פְּתִיחַת אֱלִיהוּ זְכוּר לְטוֹב אַחַר
הַמְּקָרָא, וְאִזּוּ אוֹמְרִים קִדְיֵשׁ עַל יִשְׂרָאֵל, וְאִין בְּזָה
קִפִּידָא, וְכֹל אֶחָד יַעֲשֶׂה כְּמְנַהֵגוּ.

(בן איש חי שנה ראשונה פרשה וישלח אות י"ד)

בְּזִמְנֵי הַפְּנוּי וְכַדּוּמָה יֹאמְרָנָה בְּעַל פֶּה

וְהֵנָּה פֶּה עִירָנוּ מְזַדְּמָן שְׂבָאִים הַקְּהֵל בְּשַׁעַת
מְנַחָה לְבֵית הַכְּלָה, כִּדִּי לַעֲמוּד בְּשַׁבַּע
בְּרֻכּוֹת שְׁמֵבְרֻכִים שֵׁם בְּשַׁעַת הַחֲפָה, וַיֵּשׁ בְּנֵי אָדָם
שְׁמַת־פְּלָלִין בְּבֵית הַכְּנֶסֶת, וּבָאִים שֵׁם וּמוֹצְאִין

הקהל שבאו לבית הכלה מתפללין תפילת העמידה שם, ולא יש מקום להתרחק, ומכרח שישבו בצדס סמוך להם ממש, ואם יעמוד ולא ישב חושש ליהרא, או סבה אחרת שמכרח לישב, הנה זה יש לו תקנה ללמד בלחש פתיחת אליהו זכור לטוב, או איזה מזמורים בעל פה, ולא יהיה יושב ודומם. (בן איש חי שנה ראשונה פרשת יתרו)

מתר לקוראה בלילה

אין לקרא מקרא בלילות של חול, והטעם דהמקרא בעשיה והלילה בחינת עשיה, והכל הוא דינין, ואין לעורר הדינין, וכמו שכתב רבנו [מהרח"ו] ז"ל, (בשער המצות פרשת ואתחנן, עין שם) ... מיהו נראה אם יודע לקרות פרק איזהו מקומן, או פתיחת אליהו זכור לטוב, שיש בסדורים באשורית ומנוקדים, יקרא אותם ויחזר אותם כמה פעמים, וזה עדיף מלקרא מקרא. (בן איש חי פרשת פקודי הלכה ז')

לאומרה קודם הקדוש

קודם קדוש ישב במושבו על מטה מצעת, ויאמר
 פתיחת אליהו זכור לטוב, עד קום רבי
 שמעון ויתחדשון וכו', אחר כך יאמר פסוק "ונח
 מצא חן בעיני ה'" שתיים עשרה פעמים... ויעמד
 לקדש. (בן איש חי פרשת נצבים)

אמירתה בסעודת מלוה מלכה מוצאי שבת קודש

ואשר שאלתם להודיע לכם איזה למוד המבחר
 ושיך לסעודה לנהג בו על השלחן, הנה
 שמענו מפי חסידים שראוי ונכון לומר פטום
 הקטרת, וגם פרק איזהו מקומן של זבחים, אך זה
 הלמוד הוא רק בסעודה של היום ולא בסעודה
 של הלילה... ובמוצאי שבת קודש בסעודה
 רביעית נוהגים ללמד פתיחת אליהו זכור לטוב
 הנזכר בתקונים עד קום רבי שמעון ויתחדשון
 מלין וכו', והוא מנהג יפה. והיה זה שלום ואל

שדי ה' צבאות יעזר לי. כה דברי הקטן יחזקאל
כחלי גר"ו.

(שו"ת תורה לשמה לבעל הבן איש חי סימן תע"ו)

סדר אמירתה במוצאי שבת קדש

ומנהגו של עטרת ראשי אדוני אבי זכרוננו לחיי
העולם הבא [אבי הבן איש חי], לומר
פתיחת אליהו זכור לטוב קודם שיאמר מאה
ושלשים פעמים הנזכרים [היינו בסעודה רביעית
— מוצאי שבת קדש], וכן אנחנו נוהגים עתה
בביתנו, דבר בעתו מה טוב ומה נעים. ודרכנו
לקפל פסוק ואמרתם כה לחי וכו' שש פעמים,
כנגד ששה קצוות. (בן איש חי שנה שניה פרשת ויצא)

לומר אותה גם בתוך סעודת המלוה מלבא

וכן עוד כתב שם פעין זה, לכן אומרים קודם
נטילה אתקינו סעודתא דמהימנותא, דא היא
סעודתא דדוד מלבא משיחא, ואומרים פיוטים

השיכים לדוד המלך עליו השלום בתוך הסעודה, גם בשביל למוד ועסק תורה מתוך סעודה זו, על בן מנהגנו לומר פתיחת אליהו זכור לטוב עוד הפעם בתוך סעודה זו, וגם כי הוא המבשר טוב על מלכות משיח בן דוד שיבוא במהרה בימינו אמן.

מסגל מאד לנפש לאומרה במוצאי שבת קודש
— ובברית מילה

וכתב מהרח"ו, מורי ז"ל היה אומר אחר ההבדלה ויתן לך האלהים כמו שנוהגים לומר עד כאן... ואחר כך ק"ך צרופי אליהו ז"ל ושוב יקרא פתיחת אליהו, פתח אליהו ואמר וכו' המובא בספר התקונין אשר היא סגלת ומסגלת מאד אל הנפש בעת הזאת וגם בעת עמד בברית אצל פסאו של אליהו עם הק"ך צרופי אליהו.

(ספר חמדת הימים למהרי"י אלגאזי שבת פי"ח)

ל סגלת פתח אליהו

לומר "פתח אליהו" בתשעה באב – וכן בבית
האבל רח"ל

עין בהרחבה בשו"ת דברי דוד (להרב הגאון ר' דוד
טהרני שליט"א - ח"ב סימן ל"ט) שמאריך להוכיח
וסוף דבריו שמתר לקרא "פתח אליהו" בתשעה
באב, וכן הוא הדין בבית אבל רח"ל, משום שהוא
כמו סדר היום שמתר לאומרים, וכותב שם שכן
נהגו גדולי ישראל לקרותו בתשעה באב.

בראש השנה שחל בשבת לפני הקדוש

ואם חל ראש השנה בשבת, תחלה יאמר שלום
עליכם מלאכי השרת וכו' ואשת חיל וכו'
(כמו שכתוב לעיל סימן רס"ב אות ח'), ואחר כך ישב
במקומו ויאמר פתיחת אליהו ואלו הפסוקים
כנזכר, ואחר כך יאמר הזהר דליל שבת ואתקיננו
סעודתא וכו' (כמו שכתוב לעיל סימן רס"ב אורח חיים
יעו"ש). (כף החיים אורח חיים חלק ח' סימן תקפ"ג ג')

לומר אותה על שלחנו במוצאי יום הכפורים
ברמ"א, אוכלים ושמים במוצאי יום הכפורים
וכו'. אחר שיאכל סעודת התענית בליל
מוצאי כפור, יאמר על השלחן פתיחת
אליהו הנביא זכור לטוב.
(פ"ה החיים אורח חיים חלק ח' סימן תרכ"ד אות כ"ז)

לומר אותה במוצאי יום הכפורים
אחר שיאכל סעודת התענית בליל מוצאי כפור,
יאמר על השלחן פתיחת אליהו זכור לטוב.
וכתב הרב יעב"ץ ז"ל, ללמד ברעיא מהימנא
פרשת אמור. (בן איש חי פרשת וילך)

יאמר אותה ביום הכפורים בדמעות שלישי
ואחר כך ילמד פתיחת אליהו כנזכר בריש
תקונים. ובזהר (פרשת בשלח דף נ"ו ע"ב):
"מרפבות פרעה", רבי יצחק פתח, לקול תתו וכו',
עד כמה דאוקימנא מרפבות פרעה וחיל... וכל

אותו הענין יקראנו בדמעות שלישי, ויעלה לו שאם חס ושלום נגזרה לו איזה גזרה מספירות התחתונות והספימו עליו לחובה, עתה על ידי למודו ישפע אור ממקום העליון שהוא שנאמר בו "ראו עתה כי אני אני הוא" לכל העולמות לבטל הדינים ויתגלו אור הרחמים פשוטים, ויבטלו מעליו כל גזרות קשות ורעות.

(חמדת הימים למהרי"י אלגאזי יום הכפורים פ"ה)

ללמוד אותה בשעת האכילה שצריך ללמד אז גם תורת הנסתר

הרב הבן איש חי (בספרו על התורה פרשת תרומה) כתב, וזה לשונו: ואמר "לחם פנים" רמז לפי דרכו שילמד גם כן על השלחן דברי סוד שנקראים "פנים" מלבד למוד הנגלה, לכן נוהגים חסידים ואנשי מעשה אפילו בלילות הקיץ, ואפילו בעת שהם נחפזים בעבור איזה עסק, ללמד על השלחן 'פתח אליהו' הנביא זכור לטוב.

ליל שבועות והושענא רבא - פתח אליהו לפני האדרא

כשלומד האדרא ילמד בתחלה פתיחת אליהו, תבה בתבה בשפה ברורה ובנעימה, ויתן דעתו בטעות המרגל בפני הכל דאומרים קרינן ליה, וצריך לומר קרינן לה, וכן יאמר קרקפתא דלא מנח תפלין, פי כף היא הגירסא הנכונה, ואשרי מי שזוכה ללמד האדרא מעמד, ובאדרא רבא הוא קשה הדבר, אך בהושענא רבא באדרא זוטא יהיה נקל לעמוד על רגליו, והכל לפי כחו של אדם, ושלא יהיה צד יהרא.

(מועד כל חי להגר"ח פלאג' זי"ע סימן ח' חדש סיון)

נשים באמירת פתח אליהו

על כן נראה, שאין ראוי לנשים לומר תקון חצות, הן תקון רחל הן תקון לאה, מיהו בתורה שבעל פה אין קפידה, וכן מנהג הנשים בביתנו שעומדים באשמרת קודם עלת השחר, ואין אומרות תקון חצות, אלא לומדות פתיחת אליהו

לד ~~~~~ סגלת פתח אליהו

זכור לטוב, וקצת למוד כיוצא בזה, וזקינתי
תנצב"ה היתה לומדת י"ח פרקי משנה.
(שו"ת רב פעלים חלק א - סוד ישרים סימן ט)

לומר אותה בעת ברכת אילנות

בעת ברכת האילנות יש ענין לומר את תפילת
אליהו זכור לטוב "פתח אליהו", וכן גדפס
בסדורים ובהגדות של פסח לומר זה.

סֵפֶר

גִּימְטְרִיאוֹת פֶּתַח אֱלֹהֵי הוֹ

רְמִזִּים וְסוּדוֹת

— א —

יְהוּדִים יְקָרִים הִבִּיטוּ וַרְאוּ חֲשָׁבוֹן נִפְלָא בְּמַעֲלַת
'פֶּתַח אֱלֹהֵי הוֹ' – הִנֵּה בְּהִתְבּוֹנֵן הָאָדָם בְּגִימְטְרִיא שֶׁל
הַמַּלְיָם 'פֶּתַח אֱלֹהֵי הוֹ' – יִנְכַח שֶׁהֵם עוֹלִים כְּמִנְיָן
תַּק"מ (540), וְנִבְאָר אֶחָד לְאֶחָד כְּמָה עֲנִינִים שְׁעוֹלִים
לְעֲנִין תַּק"מ.

בְּגִימְטְרִיא (540) כְּמִנְיָן:

הָאֶחָד – אֲתִזְכוּ לְמַזָּל, הֵינּוּ שְׁעַל יְדֵי אַמִּירַת
הָאָדָם אֶת מֵאֵמֶר פֶּתַח אֱלֹהֵי הוֹ הוּא זוֹכֵה לְמַזָּל
וּבִרְכָה בְּכָל עֲנִינָיו לְטוֹבָה.

לו ~~~~~ גימטריאות פתח אליהו

והשני - 'דוד המלך מנגן בכנור', היינו שדוד המלך כבר מנגן בכנור היות שמעורר את משיח בן דוד שיבוא ויגאלנו.

והשלישי - 'כנף השכינה', שעל ידי אמירת מאמר פתח אליהו נכנסים תחת כנפי השכינה, וזוכים לגאולה.

והרביעי - 'קבר רחל', שעל ידי אמירת פתח אליהו רחל אמנו מעוררת רחמים אצל אבינו שבשמים שיבוא תכף המשיח ויגאלנו אמן.

— ב —

הביטו עוד וראו שהגימטריא של 'פתיחת אליהו הנביא' - עולה כמנין תתרי"ח (1018), ונבאר גם בזה עוד ענינים שעולים למנין תתרי"ח.

בגימטריא (1018) כמנין:

האחד - "אהבת עולם אהבתנו" - והשני - "זעקת אמת".

— ג —

וְעַרְךָ הַגִּימְטְרִיָּא. שֶׁל 'פֶּתַח אֱלֹהֵי הַנְּבִיא' עוֹלָה
לְמַנְיָן תר"ח (608) -

בְּגִימְטְרִיָּא (608) כְּמַנְיָן:

הָאֶחָד - אֵין יְאוּשׁ בְּעוֹלָם בְּכָל־ל - הַתְּפִלָּה
הַקְּדוּשָׁה הַזֶּה מוֹצִיא אֶת הָאָדָם מִיְאוּשׁ, וּמְכַנִּיס בּוֹ
מִדַּת בְּטָחוֹן, וְהַשְׁמָחָה שֶׁאֵין דְּגַמְתָּה בְּעוֹלָם.

וְהַשְּׁנַי - מְשַׁמֵּיד הַטְּנָקִים - זֶהוּ הַכַּח הַגָּדוֹל שֶׁלָנוּ
לְנִצָּח אֶת אוֹיְבֵינוּ, וְלַהֲשִׁיבֵת אֶת כָּל הַמְּקַטְרָגִים.

וְהַשְּׁלִישִׁי - מְשִׁיחַ צְדָקָנוּ - הֵינּוּ, שְׂאֲמִירַת
מֵאֶמֶר פֶּתַח אֱלֹהֵי מְזֻרְזָת אֶת בִּיאַת הַמְּשִׁיחַ
וְגוֹרְמַת לְגֵאֲלָה לְהוֹפִיעַ בְּפִתְחָה, וְעַל יְדֵי אֲמִירַתָּה
נִזְכָּה לְבִיאַת מְשִׁיחַ צְדָקָנוּ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ אָמֵן.

— ד —

וערך הגימטריא. של 'פתח אליהו הנביא זכור
לטוב' עולה למנין (888) -

בגימטריא (888) כמנין:

= כף של נחת = נחת מהילדים להורים, שעל
ידי אמירתה זוכה לנחת מהילדים, ולכף של נחת
בכל הענינים.

= כתבנו בספר חיים, הרגיל באמירתה יזכה
להכתב בספר חיים טובים.

= שעבוד מלכות, באמירתה יזכו ישראל להינצל
משעבוד מלכות.

= קול שופר חזק מאד, ונזכה לשמוע קול שופרו
של מלך המשיח.

= משה ב'ישראל, ומיד יתגלה משה ב'ישראל, כי
משה רבנו הוא גואל ראשון והוא גואל אחרון
(זוהר, אור החיים הקדוש פ'רשת ו'חי).

– ה –

וְעַרְךָ הַגִּימְטְרִיָּא שֶׁל "פֶּתַח אֱלֹהֵינוּ הַנְּבִיא זְכוֹר
לְטוֹב וְאָמַר" = 5311 -

בְּגִימְטְרִיָּא (1135) כְּמִנְיָן:

= "אֵל יִקְנָא לְבָרְךָ בַּחֲטָאִים כִּי אִם בְּיִרְאַת הוִי"ה
כָּל הַיּוֹם" (מְשַׁלֵּי פָּרָק כג, יז).

= דִּירָה בַּתְּחִתּוֹנִים, שְׁלוּמְדֵי זוֹהַר הַקְּדוּשׁ
מִמְשִׁיכִים אֶת הַשְּׂכִינָה הַקְּדוּשָׁה עַל יִשְׂרָאֵל
וְעוֹשִׂים לוֹ יִתְבָּרֵךְ דִּירָה בַּתְּחִתּוֹנִים.

= שְׁמִירַת הָעֵינַיִם, וְזוֹכִים לְשְׁמִירַת הָעֵינַיִם.

= תַּחֲשֹׁב טוֹב יִהְיֶה טוֹב בְּשִׂמְחָה, שְׂיִזְכֶּה לְשִׂמְחָה
גְּדוֹלָה וּלְמַחֲשָׁבוֹת טוֹבוֹת וְהַכֵּל יִתְהַפֵּךְ לְטוֹבָה.

— 1 —

וערך הגימטריא של "גוף, נפש, רוח, נשמה,
חיה, יחידה" = 1188 -

בגימטריא (1188) במנין:

= מקרא, משנה, גמרא, הלכה, סוד, יחודים.

הפלא ופלא, שעל ידי שלימות לימוד כל חלקי
התורה זוכה להשלים את תקונו, מהגוף עם כל
חלקי הנשמה.

מקרא: הוא כנגד הגוף, שהוא הכלי לקבל את
הנשמה, ולזה התורה מבטיחה אריכות ימים, למי
שגומר את הפרשה שנים מקרא ואחד תרגום.

משנה: היא כנגד הנפש שהוא בחינת הדם
שבתוך הגוף, "המשנה" הוא הכח החיותי
ש"משנה" את האדם הן לטובה והן לרעה, הן
לכשר והן לפסול. וכמו שכל הפגמים הם רק
בנפש, כמו שכתוב "נפש כי תחטא", כן הוא שרב
המחלוקות הם בהבנת המשנה, וכן עיינו רואות
שרב המחלות רח"ל הם בדם.

גמרא: הוא בחינת הרוח, שהוא בחינת הלב שמתחלק הדם לכל האברים כולם. כך כל אדם חייב ללמוד גמרא, כמו שפסק הרמב"ם בהלכות תלמוד תורה. וממנה יבוא ללמוד כל חלקי הפרד"ס.

הלכה: בחינת הנשמה, טעמו וראו כי טוב ה', "כל השונה הלכות בכל יום מבטח לו שהוא בן עולם הבא" - מיום שנחרב בית המקדש אין לו להקדוש ברוך הוא אלא ד' אמות של הלכה בלבד. שעקר הלימוד הוא על מנת לקיים, והוא נשמת התורה, כמו שהעקר עבודתו של האדם לזכור את נפשו, כדי שיזכה לנשמה.

סוד: בחינת חיה, כי הוא החיות של כל התורה כמו שכתוב בזהר הקדוש ובכתבי האריז"ל.

יחודים: בחינת יחידה, כי להם זוכים רק הצדיקים שזיכנו עצמם, ודבקים בה' יתברך בכל עת ובכל רגע ובכל שעה, ואז זוכים להתחבר עם הש"ת באחדות גמור, כדגמת הבעל שם טוב הקדוש זיע"א והצדיקים הקדמונים.

על כן צריכים לקיים דברי הרי"ח הטוב כדפכתב בספרו דעת ותבונה בשם המהרח"ו שצריך כל אדם ללמוד תורה לשמה, פירוש לשם ה"ה, כלומר שצריך ללמוד כל חמשה חלקי התורה, שהם: פשט, רמז, דרש, סוד, ופנימיות הסוד, עכת"ד.

זכות רבינו הקדוש רבי שמעון בן יוחאי, שטרחנו לקבץ מאורותיו להפיץ בישראל, יגן בעדנו לחזק הלמוד בהן, ויהי רצון שייער השם עלינו רוח טהרה, ונזכה לטהר לבבנו לעבד ליוצרנו בכל כחנו ובכל נפשנו ובכל מאדנו, עד שישלח לנו משיחנו ויקבץ נדחנו במהרה בימינו אמן.

ובבוא מלך המשיח, עם ישראל נקבצו ובאו לה, ופליטת העם ששים ושמים, בעת הזאת יתבונן מלך המשיח בעיניו הטהורות יבחן כל אחד ואחד לפי מעשיו, לפתע ירים ידו ויראה באצבעו, כולם ירימו עיניהם בפליאה ויביטו במחזה, אז ישמיע מלך המשיח את קולו ויאמר, בהפנותו אצבע על יהודי מסויים: "בזכותך הגעתי! לה יש חלק בגאולת העם!". כך יראה על כל יהודי ויהודי שפעל למען

ביאתו. - הלואי ששנזכה להיות מן הזוכים המאשרים, שהמשיח בכבודו ובעצמו יעיד עלינו – "בזכותך הגעתי". על כן, יהודים יקרים, תנו לימוד לשם שמים, הקריבו מדקותיכם למען השכינה הקדושה, לעשות נחת רוח ליוצרנו, לגרם לפדות נפשנו, ונלך פולנו כאחד יחד לקבל את אור פני מלך המשיח במהרה בימינו אמן. וכלנו כאחד נזכה שיקויים בנו נבואת הרשב"י "זכאה דרא דהאי אתגליא ביה" ובסגולתו "וקראתם דרור" ותחזנה עינינו, בן דוד משיחנו מלך ביופיו יבוא ויגאלנו ב"עז" והדר אלקינו, ובשכר זאת א-ל חי חלקינו, ונחה עליו רוח ה' צורנו מגינינו, יגלה כבוד מלכותך עלינו, ואז ישמח לבנו, ותגל נפשנו, בישועת מלכינו, אמן כן יהי רצון.

